

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/1585 HATÁROZATA**(2014. november 25.)****az SA.33995 (2013/C) (korábbi 2013/NN) számú állami támogatásról (végrehajtotta Németország a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia és az energiaigényes vállalkozások támogatása érdekében)***(az értesítés a C(2014) 8786. számú dokumentummal történt)***(Csak az angol nyelvű szöveg hiteles)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felhívta az érdekelt feleket, hogy a fent említett rendelkezéseknek megfelelően tegyék meg észrevételeiket ⁽¹⁾, és ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

- (1) Egy 2011 novemberében érkezett panasz útján tájékoztatták a Bizottságot, hogy Németország állami támogatást nyújtott a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatására és az energiaigényes vállalkozások számára a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatását finanszírozó pótdíj (EEG-Umlage vagy EEG-pótdíj) maximalizálásával.
- (2) 2013. december 18-i levelében a Bizottság tájékoztatta Németországot határozatáról, amely szerint az általa nyújtott támogatás miatt megindítja az EK-Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat).
- (3) E határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket a támogatással kapcsolatos észrevételeik benyújtására.
- (4) A Bizottság továbbította az érdekelt felek észrevételeit Németországnak, amely lehetőséget kapott rá, hogy reagáljon ezekre; Németország megjegyzései 2014. január 20-án és 2014. november 14-én kelt levelekben érkeztek meg.
- (5) Németország 2014. szeptember 22-én kelt levelében lemondott a Szerződés 342. cikke és az 1/1958/EKG rendelet ⁽³⁾ 3. cikke szerinti jogáról, hogy ezt a határozatot német nyelven fogadtassa el, és beleegyezett abba, hogy ezt a határozatot angol nyelven fogadják el.

2. A TÁMOGATÁS RÉSZLETES LEÍRÁSA**2.1. A 2012. évi EEG-törvény**

- (6) A 2012. évi EEG-törvényt (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*) 2011. július 28-án fogadták el és 2012. január 1-jén lépett hatályba ⁽⁴⁾. A törvényt a 2014. évi EEG-törvény ⁽⁵⁾ lényegesen megváltoztatta. A Bizottság 2014. július 23-án elfogadta a jelentős mértékű változtatás miatt létrejött új támogatási rendszert ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ HL C 37., 2014.2.7., 73. o. és HL C 250., 2014.8.1., 15. o.

⁽²⁾ Vö. az 1. lábjegyzettel.

⁽³⁾ A Tanács 1. rendelete az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL L, 1952–1958., 59. o.).

⁽⁴⁾ Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus erneuerbaren Energien, Bundesgesetzblatt, I. rész, 1634. o. és a Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt, I. rész, 1754. o. által módosított Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Erneuerbare-Energien-Gesetz – EEG).

⁽⁵⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, I. rész, 1066. o.

⁽⁶⁾ SA.38632 (2014/N) számú állami támogatás – Németország: EEG 2014 – a megújuló energiáról törvény reformja (a HL-ben még nem tették közzé).

- (7) A 2012. évi EEG-törvény által létrehozott rendszer első szintjén a hálózatüzemeltetőket (a legtöbb esetben az elosztórendszer-üzemeltetőket) arra kötelezik, hogy a hálózati területükön belül megújuló energiaforrásokból, valamint bányagázból előállított villamos energiát vásároljanak (a megújuló energiaforrásokból és a bányagázból előállított villamos energia a továbbiakban együttesen EEG-villamosenergia). A vételárat jogszabályban rögzítettek (átvételi ár). A megújuló energiaforrásokra épülő technológiákat alkalmazó villamosenergia-termelőknek és a bányagázból villamos energiát termelőknél az átvételi ár kifizetésének követelése helyett lehetőségük van arra, hogy az általuk termelt villamos energiát közvetlenül a piacon értékesítsék (közvetlen forgalmazás). Ebben az esetben a hálózat-üzemeltetőtől piaci prémiumot követelhetnek. A piaci prémium mértékét szintén jogszabályok írják elő.
- (8) A második szinten a hálózatüzemeltetők az EEG-villamosenergiát azonnal az érintett átvitelrendszer-irányítóknak továbbítják (Németországban négy ilyen irányító működik), akik teljes mértékben kötelesek az elosztórendszer-üzemeltetőket kompenzálni, mind az átvételi ár, mind a piaci prémiumok tekintetében.
- (9) A 2012. évi EEG-törvény egy kiegyenlítő mechanizmust is létrehoz, mely szerint a vásárlási kötelezettségből származó pénzügyi terhet a négy átvitelrendszer-irányító elosztja egymás között, így végül minden átvitelrendszer-irányító annyi villamos energia költségét fedezi, amennyi az egyes átvitelrendszer-irányítók által az előző naptári évben ellátott területeken lévő végső fogyasztóknak szállított összes villamos energiával összehasonlítva az EEG-villamosenergiából való átlagrészesedésnek felel meg (a 2012. évi EEG-törvény 36. §-a). Ez a rendszer harmadik szintje.
- (10) Az átvitelrendszer-irányítók kötelesek az EEG-villamosenergiát az azonnali piacon értékesíteni. Ezt egyedül és együtt is megtehetik. Amennyiben az azonnali piacon elért ár nem elegendő a hálózatüzemeltetők felé fennálló vásárlási kötelezettségükből származó pénzügyi terhelés fedezésére, az átvitelrendszer-irányítók a törvény szerint megkövetelhetik a villamosenergia-szolgáltatóktól, hogy vállalják át e terhelést a villamosenergia-szolgáltatók által a végső fogyasztókhoz eljuttatott villamos energia mennyiségével arányos részét. Az átvállalt részt úgy kell meghatározni, hogy minden villamosenergia-szolgáltató ugyanannyi költséget viseljen az általa a végső fogyasztókhoz eljuttatott minden kilowattórányi villamos energiáért. A pótdíjat havonta, előre fizetéssel lehet kiegyenlíteni. A 2012. évi EEG-törvény kifejezetten az átvitelrendszer-irányítók által a villamosenergia-szolgáltatóktól beszedett díjat tekinti EEG-pótdíjnak (lásd a 2012. évi EEG-törvény 37. §-ának (2) bekezdését). A négy átvitelrendszer-irányítót kötelezik arra, hogy az általuk beszedett pótdíjat egy közös EEG-számlán tartsák nyilván, és a számlát hozzák nyilvánosságra (AusglMechV 7. §-a ⁽⁷⁾). Ez a rendszer negyedik szintje.
- (11) A négy átvitelrendszer-irányító minden év októberében közösen határozza meg az EEG-pótdíjat az n+1. évre (AusglMechV 3. §-ának (2) bekezdése). Az *Ausgleichsmechanismusverordnung* (AusglMechV) és *Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung* (AusglMechAV) végrehajtási rendeletek határozzák meg azt, hogy az átvitelrendszer-irányítók hogyan és mi alapján számítják ki az EEG-pótdíjat ⁽⁸⁾. Ezek a rendeletek nem hagynak az átvitelrendszer-irányítóknak semmilyen mérlegelési lehetőséget. Az AusglMechV 3. §-a különösen az alábbiakat írja elő:

„3. § EEG-pótdíj

- (1) Az átvitelrendszer-irányítók az EEG-pótdíjat átlátható módon, a megújuló energiáról szóló törvény (a 2012. évi EEG-törvény) 37. §-ának (2) bekezdése szerint számítják ki az alábbiak szerint:
1. a (3) bekezdés 1. és 3. pontjában említett, a következő naptári évre előirányzott bevételek és a (4) bekezdésben említett, a következő naptári évre előirányzott kiadások különbsége és
 2. a számítás idején a (3) bekezdésben említett tényleges bevétel és a (4) bekezdésben említett tényleges kiadás különbsége.
- (2) A következő naptári évre vonatkozó EEG-pótdíjat minden év október 15-e előtt közzéteszik összesített formában az átvitelrendszer-irányító honlapján, és a fogyasztókhoz eljuttatott egyes kilowattórák után fizetendő díjat is feltüntetik centben; a megújuló energiáról szóló törvény 43. §-ának (3) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

⁽⁷⁾ Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus vom 17. Juli 2009, Bundesgesetzblatt, I. rész, 2101. o., módosította a Gesetz vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt, I. rész, 1754. o., 2. cikke.

⁽⁸⁾ Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung – AusglMechAV) vom 22. Februar 2010, Bundesgesetzblatt, I. rész, 134. o., módosította a Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung vom 19. August 2013, Bundesgesetzblatt, I. rész, 310. o.

- (3) Bevételeknek számítanak:
1. a következő napra vonatkozó és a napközbeni értékesítésből származó bevételek a 2. § értelmében;
 2. az EEG-pótdíjból származó bevételek;
 - 2a. a megújuló energiáról szóló törvény 35. §-ának (2) bekezdése szerinti befizetésekből származó bevételek, feltéve, hogy a megújuló energiáról szóló törvény 35. §-ának (3) bekezdése szerinti mérlegelési gyakorlat pozitív mérleget mutat az átvitelrendszer-irányító számára;
 3. az (5) bekezdésben említett kamatokból származó bevételek;
 4. a kiegyenlítő villamos energia az EEG-kiegyenlítő csoport felé történő elszámolásából származó bevételek; és
 5. a megújuló energiáról szóló törvény 35. §-ának (4) bekezdése vagy 38. §-a és a (6) bekezdés szerinti bevételek.
- (4) Kiadásnak számítanak:
1. a megújuló energiáról szóló törvény 16. §-a vagy 35. §-ának (1) bekezdése szerinti átvételi árak és kompenzációs kifizetések;
 - 1a. a megújuló energiáról szóló törvény 33 g. vagy 33i. §-a vagy 35. §-ának (1a) bekezdése szerinti prémiumok kifizetése;
 - 1b. a megújuló energiáról szóló törvény 35. §-ának (1b) bekezdése szerinti kifizetések;
 2. a (6) bekezdés szerinti visszafizetések;
 3. az (5) bekezdésben említett kamatokra vonatkozó kifizetések;
 4. a napon belüli ügyletek elszámolásához szükséges kiadások;
 5. a kiegyenlítő villamos energia az EEG-kiegyenlítő csoport felé történő elszámolásához szükséges kiadások;
 6. a következő napra vonatkozó és a napközbeni előrejelzések elkészítéséhez szükséges kiadások;
 7. a létesítmények nyilvántartásának létrehozásához és üzemeltetéséhez szükséges kiadások, feltéve, hogy az átvitelrendszer-irányítót egy, a megújuló energiáról szóló törvény 64e. §-ának (2) bekezdése értelmében elfogadott rendelet kötelezi ilyen nyilvántartás vezetésére.
- (5) A bevételek és kiadások különbsége után kamatot kell fizetni. Az egy naptári hónapra fizetendő kamatláb a gazdasági és monetáris unióban (EURIBOR) részt vevő országokban található első címek egyhavi pénzének megszerzésére egy hónapos időszakra meghatározott európai bankközi kamatláb havi átlagát 0,3 százalékponttal meghaladó összeg.
- (6) Ha a megújuló energiáról szóló törvény 37. § (2) bekezdésének 3. mondata szerinti havi kifizetések és a megújuló energiáról szóló törvény 48. §-ának (2) bekezdése szerinti végső elszámolás közötti eltérések következtében jogosultságok állnak fenn, ezeket az átvételt követő év szeptember 30-ig ellentételezni kell.
- (7) Az EEG-pótdíj kiszámításához szükséges, az (1) bekezdés 1. pontjában említett bevételek és kiadások előrejelzésekor az átvitelrendszer-irányítók beszámíthatják a likviditási tartalékokat. A likviditási tartalék azonban nem haladhatja meg az (1) bekezdés 1. pontjában említett különbség 10 %-át.”
- (12) Tehát a négy átvitelrendszer-irányító együtt határozza meg az EEG-pótdíj mértékét az átvételi ár és a prémiumok kifizetéséhez szükséges előzetes pénzügyi szükségletek, az EEG-villamosenergia azonnali piacon való értékesítéséből származó előzetes bevételek és az előzetes villamosenergia-fogyasztás alapján. Ezen túlmenően az EEG-pótdíj kezeléséhez kapcsolódó számos bevételt és kiadást is figyelembe kell venni a pótdíj kiszámításakor. A 2012-es évre az EEG-pótdíj 3,592 ct/kWh volt. Ez 2013-ra elérte az 5,277 ct/kWh-t. A 2014-es évre az EEG-pótdíj mértéke már 6,240 ct/kWh-ra emelkedett.

- (13) A (11) preambulumbekzdésben foglalt rendelkezésekből továbbá az is következik, hogy az EEG-pótdíj biztosítja, hogy a hálózatüzemeltetők és az átvitelrendszer-irányítók által a 2012. évi EEG-törvény szerinti jogi kötelezettségük miatt az EEG-villamosenergiát termelőkkel és a hálózatüzemeltetőkkel szemben viselt összes kiegészítő költséget kompenzálja az EEG-pótdíj. Ha egy adott évben az EEG-pótdíjból származó bevételek meghaladják a kiadásokat, a többletet átviszik a következő évre, és az EEG-pótdíjat ennek megfelelően csökkentik; ha a bevételekben hiány lép fel, az EEG-pótdíjat ennek megfelelően növelik. Ezek a kiigazítások automatikusak, és nem igényelnek további beavatkozást a jogalkotóktól vagy a végrehajtó hatalmi ágtól.

2.2. A zöld villamos energia által biztosított kedvezmény

- (14) A 2012. évi EEG-törvény 39. §-a szerint az EEG-pótdíjat egy adott naptári évben kilowattóránként (ct/kWh) 2 centtel csökkentik egyes villamosenergia-szolgáltatók számára, amennyiben a végső fogyasztóikhoz eljuttatott EEG-villamosenergia bizonyos feltételeknek megfelel (zöld villamos energia által biztosított kedvezmény).
- (15) A kedvezmény akkor ítéhető oda, ha a szolgáltató a 2012. évi EEG-törvény 33b. §-ának (2) bekezdése értelmében az EEG-villamosenergiát közvetlenül a belföldi EEG-villamosenergiatermelőktől vásárolta közvetlen forgalmazási feltételek mellett (vagyis az EEG-villamosenergiatermelő nem igényelte a 2012. évi EEG-törvény szerinti támogatást), és a vásárolt EEG-villamosenergia mennyisége eléri az alábbi küszöbértékeket:
- a szolgáltató által a végső fogyasztóihoz eljuttatott villamos energia legalább 50 %-a EEG-villamosenergia; és
 - a villamos energia legalább 20 %-a a 2012. évi EEG-törvény 29–33. §-a szerinti szél- vagy napenergia.
- (16) A 2 ct/kWh kedvezményt a teljes villamosenergia-portfóliójukra alkalmazzák. Ez azt jelenti, hogy ha a szolgáltató által nyújtott villamos energia 50 %-át hagyományos energiaforrásokból, míg a másik 50 %-át a (15) preambulumbekzdésben rögzített közvetlen forgalmazási feltételek mellett vásárolt EEG-villamosenergiából biztosítja, akkor a szolgáltatónak 4 ct/kWh kifizetés jár. Ezt az összeget részben vagy teljesen átadhatja az EEG-villamosenergiát termelőknek.
- (17) Németország e tekintetben elmagyarázta, hogy a kedvezményt igénylő villamosenergia-szolgáltatók csak akkor kapják meg a 2 ct/kWh kedvezményt a teljes portfóliójukra, ha a portfólió legalább 50 %-a EEG-villamosenergiából áll. Annak érdekében, hogy a villamosenergia-szolgáltatók elkerüljék vagy minimalizálják annak a kockázatát, hogy csak kevéssel maradjanak el az 50 %-os céltól (mely esetben az egész portfólióra meg kellene fizetni a teljes EEG-pótdíjat), egy kis ráhagyással, vagyis a szükséges 50 % feletti (gyakran 60 %-ot is elérő) arányban vásárolnak EEG-villamosenergiát. Ez esetben az EEG-villamosenergiát termelőknek esetlegesen továbbadható költségelőny kiszámításához magasabb EEG-aránnyal kell elosztani a teljes portfólióra érvényes EEG-pótdíj kedvezményt (2 ct/kWh). Például egy 60 %-os EEG-aránynál a továbbadható tényleges költségelőny nem 4 ct/kWh, hanem csupán 3,3 ct/kWh lenne. A zöld villamos energia által biztosított kedvezményből eredő maximális előny átlagosan 3,8 ct/kWh volt 2012-ben, 3,2 ct/kWh 2013-van és 3,9 ct/kWh 2014-ben.
- (18) Az EUMSZ 30. és 110. cikke szerinti esetleges múltbéli hátrányos megkülönböztetés mértékének megállapítása és erre valamilyen megoldás találása céljából Németország úgy becsülte, hogy 2012. január 1. és 2014. július 31. között, vagyis a 2012. évi EEG-törvény hatályosságának ideje alatt az EEG-villamosenergiát termelő erőművekben a származási garanciával rendelkező behozatal, mely a 2012. évi EEG-törvény értelmében a támogatásra jogosult lett volna, elérte az 1,3 TWh-t.

Tárgyév	2012	2013	2014
Származási garanciával tanúsított, támogatásra jogosult EEG-villamosenergia behozatal (GWh-ban)	519	283	547

- (19) Németország úgy érvel, hogy ha a teljes behozatalra érvényesítették volna a körülbelül 4 ct/kWh mértékű zöld villamos energia által biztosított kedvezményt, a villamos energiát vásárló villamosenergia-szolgáltatók EEG-pótdíjából kiesett bevételek körülbelül 50 millió EUR-t tettek volna ki. Németország elkötelezett amellett, hogy ezt az összeget rendszerösszekötőkbe és európai energetikai projektekbe forgassa vissza.

2.3. Az energiaigényes vállalkozások EEG-pótdíjának maximalizálása

- (20) A 2012. évi EEG-törvény nem kötelezi a villamosenergia-szolgáltatókat arra, hogy a fogyasztókra hárítsák az EEG-pótdíjat. A 2012. évi EEG-törvény azonban előírja, hogy a villamosenergia-szolgáltató hogyan tüntesse fel az EEG-pótdíjat a villamosenergia-számlákon, amennyiben áthárítja a pótdíjat. A gyakorlatban az összes villamosenergia-szolgáltató áthárítja az EEG-pótdíjat a fogyasztókra.
- (21) A 2012. évi EEG-törvény 40. §-a korlátozza a villamosenergia-szolgáltatók által az energiaigényes vállalkozásokra áthárítható pótdíj mértékét: a *Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle* („BAFA”) hatóság kérésre ki fog bocsátani egy olyan közigazgatási rendeletet, amely megtiltja a villamosenergia-szolgáltatók számára, hogy a teljes EEG-pótdíjat áthárítsák a végfelhasználókra, amennyiben a végfelhasználó nagy energiafogyasztással rendelkező feldolgozóipari vállalkozás⁽⁹⁾. Ezt a rendelkezést „különleges ellentételezési szabálynak” hívják (*Besondere Ausgleichsregelung*, „BesAR”).
- (22) A 2012. évi EEG-törvény 40. §-a kimondja, hogy a korlátozás célja, hogy a nemzetközi versenyképességük megőrzése érdekében csökkentse e vállalkozások villamosenergia-költségeit, amennyiben ez a 2012. évi EEG-törvény célkitűzéseivel összeegyeztethető, és a bevezetett korlátozás összességében összeegyeztethető a villamosenergia-felhasználók érdekeivel.
- (23) A 2012. évi EEG-törvény 41. §-ának (1) bekezdése az EEG-pótdíj maximalizálását az alábbi feltételekhez köti:
- a villamosenergia-szolgáltatótól vásárolt és a vállalkozások által felhasznált villamos energia legalább 1 GWh volt az előző pénzügyi évben;
 - a vállalkozás által fizetendő villamosenergia-költség aránya a bruttó hozzáadott értéke legalább 14 %-ának felelt meg az előző pénzügyi évben;
 - az EEG-pótdíjat áthárították a vállalkozásra az előző pénzügyi évben;
 - a vállalkozás átesett egy hiteles energetikai auditon (ez a feltétel a 10 GWh-nál alacsonyabb energiafogyasztású vállalkozásokra nem vonatkozik).
- (24) A 41. § (3) bekezdésének 1. pontjában foglalt általános szabály szerint az energiaigényes vállalkozások EEG-pótdíjára az alábbi sávos felső határértékeket alkalmazzák:
- 1 GWh alatti fogyasztás: nincs felső határérték – teljes EEG-pótdíj;
 - 1 GWh és 10 GWh közötti fogyasztás: az EEG-pótdíj 10 %-a;
 - 10 GWh és 100 GWh közötti fogyasztás: az EEG-pótdíj 1 %-a;
 - 100 GWh feletti fogyasztás: 0,05 cent/kWh.
- (25) Amennyiben egy energiaigényes vállalkozás fogyasztása 100 GWh feletti, és villamosenergia-költségei a bruttó hozzáadott érték több mint 20 %-ának felelnek meg, a (24) preambulumbekkezdésben rögzített eltérő határértékek nem alkalmazhatók, és az EEG-pótdíjat az energiaigényes vállalkozás teljes villamosenergia-fogyasztására 0,05 ct/kWh-ban állapítják meg (41. § (3) bekezdésének 2. pontja).
- (26) A BAFA határozata nemcsak a villamosenergia-szolgáltatóra, hanem az átvitelrendszer-irányítóra nézve is kötelező érvényű. Ez azt jelenti, hogy ha a BAFA úgy határozott, hogy egy energiaigényes vállalkozásnak csak csökkentett EEG-pótdíjat kell fizetnie a villamosenergia-szolgáltatónak, akkor az energiaigényes vállalkozás villamosenergia-szolgáltatójának az átvitelrendszer-irányító felé fennálló EEG-pótdíjfizetési kötelezettségét is ennek megfelelően kell csökkenteni. Ezt is figyelembe veszi majd az átvitelrendszer-irányító az EEG-pótdíj megállapításakor. A BAFA határozatával kapcsolatos bármilyen vita felmerülése esetén a közigazgatási bírósághoz kell fordulni, mivel a BAFA határozata közigazgatási rendelet. Ezek a határozatok ezért azonnal végrehajthatóak.

2.4. Az átállási terv

- (27) Németország annak érdekében, hogy az EEG-pótdíjjal összefüggő terhek csökkentését összhangba hozza a 2014–2020⁽¹⁰⁾ közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás („2014. évi iránymutatás”) (196) és azt követő pontjaiban foglalt rendelkezésekkel, átállási tervet nyújtott be.

⁽⁹⁾ A felső határértéket a vasúti társaságokra is alkalmazzák. Ezt a felső határértéket a jelenlegi döntés keretében nem vizsgálják. A Bizottság fenntartja a jogot, hogy egy külön eljárás keretében vizsgálja a 2012. évi EEG-törvény 42. §-át.

⁽¹⁰⁾ HL C 200., 2014.6.28., 1. o.

- (28) Azon vállalkozások esetében, melyek nem húztak hasznot a BesAR szabályból, ám a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszában megállapított szabályok (nevezetesen a (185), (186) és (187) pontban foglalt támogathatósági kritériumok és a (188) és (189) pontban rögzített arányossági kritériumok) alapján a szükségesnél kevesebbet fizettek, a 2013. évre vonatkozó kiigazított EEG-pótdíj nem haladhatja meg az általuk az adott évben ténylegesen kifizetett pótdíj 125 %-át. A 2014. évre vonatkozó kiigazított EEG-pótdíj nem haladhatja meg ugyanennek az alapértéknek, vagyis a 2013-ban ténylegesen kifizetett pótdíjnak a 150 %-át. A pótdíj visszatérítésének felgyorsítása érdekében, és mivel a visszatérítéssel érintett összes vállalkozásra még nem érhetők el a vonatkozó évekre vonatkozó fogyasztási adatok, Németország első lépésként a kérelmekben megjelölt villamosenergia-fogyasztást fogja felhasználni a pótdíj visszatérítése előzetes mértékének kiszámítására, melyet azonnal be kell hajtani a Deggendorf-követelmény teljesítése érdekében⁽¹¹⁾. Németország második lépésként az érintett évekre vonatkozó tényleges fogyasztási adatokat fogja felhasználni a visszatérítés végleges mértékének megállapításához, és meg fogja tenni a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy biztosítsa a végleges összegtől függően a pótdíj visszatérítését vagy visszafizetését.
- (29) 2015-től megváltoztatják az átállási mechanizmust. A 2014. évi EEG-törvény⁽¹²⁾ 103. §-ának (3) bekezdése szerint a BAFA 2015 és 2018 között úgy fogja korlátozni az energiaigényes vállalkozások által fizetendő EEG-pótdíj mértékét, hogy az x évre vonatkozó EEG-pótdíj nem haladhatja meg az alkalmazás évét megelőző üzleti évben $(x-2)$ kifizetett EEG-pótdíj kétszeresét. Míg az EEG-pótdíjat így minden évben felfelé igazítják ki, a 2015-ben fizetendő pótdíjat a 2013. évre vonatkozó pótdíj kétszeresében maximalizálják, és ez 2018-ig minden egyes évre így folytatódik.

2.5. Átláthatóság, EEG-számla és állami ellenőrzés

- (30) A német szövetségi hálózati ügynökséget (*Bundesnetzagentur*, „BNetzA”) bízták meg számos ellenőrzési, felügyeleti és végrehajtási feladattal.
- (31) Az EEG-villamosenergiát termelők, a hálózatüzemeltetők, az átvitelrendszer-irányítók és a villamosenergia-szolgáltatók kötelesek egymás rendelkezésére bocsátani az EEG-rendszer helyes bevezetéséhez szükséges adatokat. A 2012. évi EEG-törvény részletesen előírja, hogy milyen információkat, és azokat az év mely időszakában kell szisztematikusan átadni a többi üzemeltető részére. A hálózatüzemeltetők, az átvitelrendszer-irányítók és a villamosenergia-szolgáltatók kérhetik az adatok könyvvizsgáló általi auditálását.
- (32) A 2012. évi EEG-törvény létrehozott egy vitarendezési szervet, melyet a Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Nukleáris Biztonsági Minisztérium bízott meg az EEG-villamosenergiát termelők, a hálózatüzemeltetők, az átvitelrendszer-irányítók és a villamosenergia-szolgáltatók közötti felmerült kérdések tisztázására és vitáik elrendezésére (Clearingstelle).
- (33) Ezenfelül a hálózatüzemeltetők és az átvitelrendszer-irányítók a 2012. évi EEG-törvény és a végrehajtási rendeletek (AusglMechV és AusglMechAV) értelmében kötelesek bizonyos adatokat közzétenni a honlapjukon (a vásárolt EEG-villamosenergia mennyisége és vételára). Az átvitelrendszer-irányítóknak a 2012. évi EEG-törvényhez kapcsolódó összes ügyletüket a többi tevékenységüktől elkülönítve kell kezelniük. Az átvitelrendszer-irányítóknak külön számlán kell vezetniük a 2012. évi EEG-törvénnyel kapcsolatos pénzügyi forgalmat, és a négy átvitelrendszer-irányító által kezelt külön számlán kell tartaniuk a 2012. évi EEG-törvénnyel kapcsolatos kiadásokat és bevételeket (AusglMechAV 5. §).
- (34) Az átvitelrendszer-irányítók kötelesek egy „EEG-számlának” nevezett közös honlapon közzétenni az EEG-villamosenergia azonnali piacon történő eladásából és az EEG-pótdíjból származó havi összesített bevételeket és az összesített kiadásokat (a hálózatüzemeltetők számára kifizetett ellentételezés és egyéb, a rendszer kezelésével kapcsolatos kiadások). Ezenfelül kötelesek előre közzétenni az előzetes EEG-pótdíjat a következő évre vonatkozóan.
- (35) A 2012. évi EEG-törvény kötelezte a létesítményeket, hogy regisztrálják magukat a hatóságnál. Az átvételi árhoz való jogosultság előfeltétele lesz a nyilvántartásba vétel. A nyilvántartást meg nem hozták létre, ám már hatályban van egy külön rendelkezés, melynek értelmében a naperóműveket és a folyékony biomasszával működő létesítményeket nyilvántartásba kell venni, hogy részesülhessenek az átvételi árból. A naperóművek nyilvántartását a BNetzA, míg a folyékony biomasszával működő létesítmények nyilvántartását a *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* kezeli.
- (36) A hálózatüzemeltetőknek és az átvitelrendszer-irányítóknak továbbítaniuk kell a BNetzA részére a létesítmények üzemeltetőitől érkező információkat (a létesítmény helye, termelési kapacitás stb.), a létesítményeknek a hálózatba való bekötési szintjét (elosztás vagy átvitel), a létesítményeknek fizetett összesített és egyéni díjakat, a villamosenergia-szolgáltatóknak küldött végleges számlákat, valamint a megadott számadatok helyességének igazolásához

⁽¹¹⁾ T-244/93. sz. és T-486/93. sz., *TWD Textilwerke Deggendorf kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet, ECLI:EU:T:1995:160.

⁽¹²⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, I. rész, 1066. o.

szükséges adatokat. A villamosenergia-szolgáltatók kötelesek közölni a BNetzA ügynökséggel a fogyasztókhoz eljuttatott villamos energia mennyiségét és a végleges számlaókat. A BNetzA ellenőrzési jogkörrel rendelkezik az EEG-villamosenergia létesítmények tulajdonosai felett is annak érdekében, hogy nyomon követhesse, hogy a hálózatüzemeltetők és az átvitelrendszer-irányítók hogyan teljesítik a kötelezettségeiket.

- (37) Az átvitelrendszer-irányítóknak szintén részletes információkat kell továbbítaniuk a BNetzA részére az EEG-pótdíj megállapításáról. Az irányítóknak különösen az EEG-pótdíj számításához felhasznált bevételi és kiadási bejegyzésekkel kapcsolatos adatokat kell továbbítaniuk (AusglMechV 7. § (2) bekezdése).
- (38) A maximalizált EEG-pótdíjból hasznot hajtóknak kérésre a Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Nukleáris Biztonsági Minisztérium rendelkezésére kell bocsátaniuk valamennyi lényeges információt, mely alapján a Minisztérium vizsgálni tudja a 40. §-ban foglalt célkitűzéseknek való megfelelést.
- (39) A BNetzA ügynökséget bízta meg annak biztosításával, hogy:
- az átvitelrendszer-irányítók a vonatkozó szabályoknak (vagyis az AusglMechV-nek) megfelelően értékesítik az azonnali piacon azt a villamos energiát, amely után átvételi árat fizettek,
 - az átvitelrendszer-irányítók helyesen határozzák meg, állapítják meg és teszik közzé az EEG-pótdíjat,
 - az átvitelrendszer-irányítók helyesen számítják fel a villamosenergia-szolgáltatóknak az EEG-pótdíjat,
 - a hálózatüzemeltetők helyesen számítják fel az átvitelrendszer-irányítóknak az átvételi árat és a prémiumokat,
 - az EEG-pótdíjat csak a 39. §-ban foglalt feltételeket teljesítő villamosenergia-szolgáltatók esetében csökkentik.
- (40) Az EEG-pótdíj meghatározását illetően a BNetzA számos végrehajtási jogkörrel és feladattal van megbízva, melyek azokkal a kiadási és bevételi tételekkel kapcsolatosak, amelyeket az átvitelrendszer-irányítók felhasználhatnak az EEG-pótdíj kiszámításához. Először is, a BNetzA ügynökségnek joga van az illetékes minisztériumokkal⁽¹³⁾ egyetértésben meghatározni azon tételek meghatározására vonatkozó szabályokat, amelyek az EEG-pótdíj és a kapcsolódó kamatláb megállapításának vonatkozásában bevételnek vagy kiadásnak minősülnek. A BNetzA ezek alapján az AusglMechAV rendeletben tovább részletezi a figyelembe vehető költségek körét. Másodszor, a BNetzA számára megadja az EEG-pótdíj kiszámításával kapcsolatos minden lényeges elemet és dokumentumot. Harmadszor, a BNetzA további információt kérhet, ideértve a számlaókat (AusglMechAV 5. § (3) bekezdés). Végül, az átvitelrendszer-irányítókat kötelezi arra, hogy igazolják az egyes költség tételek pontosságát és szükségességét, mielőtt azokat az EEG-pótdíj kiszámításakor figyelembe vehetnék (lásd például az AusglMechAV 6. §-ának (2) bekezdését).
- (41) A BNetzA jogosult az átvitelrendszer-irányítókat utasítani, és az átvitelrendszer-irányítóktól érkező adatok egységes formáját meghatározni.
- (42) A BNetzA ügynökségnek a Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Nukleáris Biztonsági Minisztériummal egyetértésben joga van az EEG-villamosenergiának az átvitelrendszer-irányítók által az azonnali piacon történő forgalmazásával kapcsolatos követelmények meghatározására és a villamos energia lehető legjobb forgalmazásához ösztönzők kialakítására. Ezt az AusglMechAV rendeleten keresztül végezte.
- (43) A BNetzA végrehajtó jogkörrel is rendelkezik. Például utasítást adhat, amennyiben az átvitelrendszer-irányítók nem a szabályokkal összhangban állapítják meg az EEG-pótdíjat (lásd a 38. § 5. pontját és a 61. § (1) bekezdésének 2. pontját). Megállapíthatja az EEG-pótdíj mértékét is. Az AusglMechAV 6. §-ának (3) bekezdése kimondja, hogy a beszedett összegekben lévő EEG-pótdíj és a 2012. évi EEG-törvény 61. §-a (1) bekezdésének 3. és 4. pontja szerinti egyik végrehajtható BNetzA-határozatnak megfelelően a BNetzA által engedélyezett szintű EEG-pótdíj közötti különbség az AusglMechV 3. §-ának (3) és (4) bekezdése értelmében szintén bevételnek vagy kiadásnak számít. Németország érvelésétől eltérően ez azt bizonyítja, hogy a BNetzA végrehajtható határozatokat hozhat a pótdíj kiigazítása érdekében. Ennek jogalapja az *Energiewirtschaftsgesetz* (EnWG)⁽¹⁴⁾ 61. § (1) és (2) bekezdése a 65. és azt követő §-okkal együtt, mely rendelkezések alapján a BNetzA a magánszereplőkre vonatkozó kötelező érvényű határozatokat hozhat. A BNetzA bírságot is kiszabhat (lásd a 2012. évi EEG-törvény 62. §-ának (1) és (2) bekezdését).
- (44) A BNetzA ügynökségnek is van jelentéstételi kötelezettsége, és bizonyos adatokat statisztikai és vizsgálati célokból meg kell osztania a Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Nukleáris Biztonsági Minisztériummal és a Szövetségi Gazdasági és Technológiai Minisztériummal.

⁽¹³⁾ Az AusglMechV 11. §-a értelmében a BNetzA a Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Nukleáris Biztonsági Minisztériummal (jelenleg Környezetvédelmi, Természetvédelmi, Építésügyi és Nukleáris Biztonsági Minisztérium) és a Szövetségi Gazdasági és Technológiai Minisztériummal (jelenleg Szövetségi Gazdasági és Energiaügyi Minisztérium) egyetértésben hozhat rendeleteket.

⁽¹⁴⁾ Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz – EnWG) vom 7. Juli 2005, Bundesgesetzblatt, I. rész, 1970. o., 3621, módosította a Gesetz vom 4. August 2013 3. cikkének (4) bekezdése, Bundesgesetzblatt, I. rész, 3746. o.

- (45) A Szövetségi Környezetvédelmi Ügynökség (Umweltbundesamt, „UBA”) vezeti a származási garanciák nyilván tartását a 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikkével összhangban ⁽¹⁵⁾. Az UBA e tekintetben felelős a származási garancia kiadásáért, átruházásáért és törléséért.

3. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZAT

- (46) 2013. december 18-án a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról határozott, mivel úgy vélte, hogy az EEG-villamosenergiát termelők, a *zöld villamos energia által biztosított kedvezményből* részesülő villamosenergia-szolgáltatók és az energiaigényes vállalkozások számára a 2012. évi EEG-törvény szerint nyújtott támogatás állami támogatásnak minősül, és kétségei merültek fel az említett támogatás és a belső piac összeegyeztethetőségével kapcsolatban.
- (47) Az állami támogatás meglétével kapcsolatban a Bizottság arra az előzetes megállapításra jutott, hogy a 2012. évi EEG-törvény szelektív gazdasági előnyt juttatott i. a megújuló energiaforrásokból és bányagázból előállított villamos energiát termelők számára az átvételi ár által, és ii. az energiaigényes vállalkozások számára az általuk fizetendő EEG-pótdíj csökkentése által.
- (48) A Bizottság továbbá arra az előzetes megállapításra jutott, hogy ezeket az előnyöket állami forrásokból finanszírozták, különösen mivel i. úgy tűnt, hogy a német jogalkotók az EEG-villamosenergia-termelés támogatásának finanszírozására bevezettek egy egyedi adót, az EEG-pótdíjat; ii. a német jogalkotó és a végrehajtó hatalmi ág már kijelölte azokat az átvitelrendszer-irányítókat, amelyek együttesen kezelik a pótdíjat az állam által a 2012. évi EEG-törvényben és a végrehajtási rendeletekben megállapított szabályokkal összhangban, és iii. az átvitelrendszer-irányítókat szigorúan ellenőrizték az említett forrás kezelése során.
- (49) Míg az EEG-villamosenergia támogatását a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek találták, a Bizottság aggályainak adott hangot azt illetően, hogy az EEG-pótdíjjal összefüggő terhek csökkentései összeegyeztethető-e a belső piaccal a Szerződés és különösen annak 107. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontja alapján.
- (50) Végül a Bizottság aggályait fejezte ki a tekintetben, hogy az EEG-villamosenergia támogatásának 2012. évi EEG-törvény szerinti finanszírozása megfelelt-e a Szerződés 30. és 110. cikkének, mivel jöllehet az EEG-pótdíj kizárólag a Németországban folyó EEG-villamosenergiatermelést juttatta előnyhöz, a pótdíjat azonban az importált EEG-villamosenergia fogyasztására is kivetették, melynek a termelői – amennyiben Németországban működtek volna – jogosultak lehettek volna a 2012. évi EEG-törvény alapján a támogatásra.

4. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (51) Az érdekelt felek a 2014. évi iránymutatás (248) pontjával összhangban benyújtották az eljárás megindításáról szóló határozatra és a 2014. évi iránymutatás e határozatra való alkalmazására vonatkozó észrevételeiket.
- (52) A legtöbb érdekelt fél azzal érvelt, hogy a 2012. évi EEG-törvény nem tekinthető olyan törvénynek, mely állami támogatást biztosít az EEG-villamosenergiatermelők szintjén vagy az energiaigényes vállalkozások számára. Ők úgy vélik, hogy a német állam pusztán egy, a magánszereplők közötti (folyamatos) kifizetéseken alapuló rendszert hozott létre, melyben a szereplők a saját pénzügyi forrásaikat használják fel. Az a tény, hogy a rendszert az állami jogalkotás (a 2012. évi EEG-törvény és végrehajtási rendeletei) hozta létre, illetve hogy közreműködik benne a BNetzA, a *Bundesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft*, az UBA és a BAFA – akiknek a hatáskörét állítólag korlátozzák –, a véleményük szerint nem változtatja meg a rendszer eredendően magánjellegű mivoltát. Ez az elemzés főleg a *PreussenElektra* ⁽¹⁶⁾ és *Doux Élevage* ⁽¹⁷⁾ ügyekben hozott bírósági ítéletekre épül. Ha létezik is bármilyen támogatás, az érdekelt felek úgy gondolják, hogy azt a Bizottságnak egy előző német programhoz kapcsolódó NN 27/2000 sz. ügyben ⁽¹⁸⁾ hozott határozatának vonatkozásában meglévő támogatásnak kell tekinteni.
- (53) Az érdekelt felek továbbá azt is állították, hogy az EEG-pótdíj csökkentései a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének b) vagy c) pontja alapján a belső piaccal összeegyeztethetőek. Az érdekelt felek szerint a 2012. évi EEG-törvény kettős célja az EEG-villamosenergiatermelés fejlesztése és Németország és az Unió ipari alapjának megőrzése. Az érdekelt felek arra hivatkoznak, hogy a 2012. évi EEG-törvényben foglalt bármilyen támogatás az említett kettős cél elérésének megfelelő és arányos eszköze. Továbbá azt állítják, hogy a Bizottságnak nem kellene alkalmaznia a 2014. évi iránymutatást ebben az esetben, mert az visszaható hatással bírna. A Bizottságnak továbbá el kellene tekintenie a támogatás visszakövetelésétől, mivel meg kell védelmi a kedvezményezettek jogos elvárásait, miszerint a támogatást jogszerűen nyerték el.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/28/EK irányelve a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

⁽¹⁶⁾ C-379/98. sz., *PreussenElektra kontra Schleswig* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2001:160).

⁽¹⁷⁾ C-677/11. sz., *Doux Élevage* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:348).

⁽¹⁸⁾ HLC 164., 2002.7.10., 5. o.

- (54) Ezzel szemben a Német Energiafogyasztók Szövetsége (*Bund der Energieverbraucher*) – amely elsőként nyújtotta be a Bizottsághoz a panaszát a 2012. évi EEG-törvénnyel kapcsolatban – azt állította, hogy az EEG-pótdíjjal összefüggő terhek csökkentése az energiaigényes vállalkozások esetében a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül, és ezzel ártanak azoknak a német vállalkozásoknak és fogyasztóknak, akiknek a magasabb EEG-pótdíjat kell megfizetniük anélkül, hogy részesülnének hasonló csökkentésekből. A Szövetség továbbá azt állította, hogy a csökkentések a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján nem tekinthetők a belső piaccal összeegyeztethetőnek. Több német állampolgár is ugyanilyen állításokat fogalmazott meg.
- (55) Az érdekelt felek által benyújtott állításokat a 7. szakasz tárgyalja részletesen.

5. NÉMETORSZÁG ÉSZREVÉTELEI AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATRÓL ÉS A HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEIRŐL

- (56) Németország kiemeli, hogy a 2012. évi EEG-törvény által létrehozott rendszer legtöbb szereplője magánszereplő, mely a *PreussenElektra* ügyben ugyanígy alakult, és ezek a szereplők nem részei a közigazgatásnak. Az állam részéről az egyetlen beavatkozást a jogszabály elfogadása és végrehajtásának szigorú ellenőrzése jelenti. A bevont hatóságok, név szerint a BNetzA és a BAFA állítólag szigorúan betartják a korlátozott hatáskörük határait, és nem kezelnek pénzforrásokat. Németország szerint ezek a hatóságok nem rendelkeznek mérlegelési jogkörrel. Németország továbbá megállapítja, hogy az EEG-pótdíjat nem az állam állapítja meg, hanem piaci mechanizmusra épül, mivel az EEG-villamosenergiának az azonnali piacon történő értékesítéséből származó bevételektől függ. Végül Németország hangsúlyozza, hogy a 2012. évi EEG-törvény nem írja elő a szolgáltatóknak, hogy hárítsák át a pótdíjat a fogyasztókra, ami azt jelenti, hogy a pótdíj áthárítása a villamosenergia-szolgáltató árpolitikájától függ. Ezenfelül a rendszerbe tartozó egyik üzemeltető sem rendelkezik a közjogból eredő különleges jogkörrel; nekik is a polgári bíróságokhoz kell fordulniuk, ha érvényesíteni szeretnék a köztük fennálló kifizetési kérelmüket.
- (57) Németország az alábbi jogi érveket sorakoztatta fel, melyek hasonlatosak az érdekelt felek által benyújtott érvekkel, nevezetesen:
- a szelektív gazdasági előny hiánya, azon az alapon, hogy az EEG-villamosenergia támogatása teljesíti az *Altmark* ügyben hozott ítélet⁽¹⁹⁾ kritériumait, és az energiaigényes vállalkozások számára megengedett csökkentés csak a német iparban már amúgy is létező hátrány csökkentését célozza,
 - az állami források és állami ellenőrzés hiánya, köszönhetően annak, hogy a 2012. évi EEG-törvényben fennálló jogi helyzet és tényállás és a Bíróság által az *Essent* ügyben⁽²⁰⁾ és a *Vent de colère* ügyben⁽²¹⁾ vizsgált helyzetek összehasonlíthatatlanok,
 - a tény, hogy ha ezek esetleg állami támogatásnak minősülnek, akkor a 2012. évi EEG-törvény alapján tett valamennyi kifizetést a Bizottság NN 27/2000 sz. állami támogatási ügyben hozott határozata szerinti meglévő támogatásnak kell tekinteni,
 - a 107. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontja alapján valamennyi odaítélt támogatás összeegyeztethető a belső piaccal,
 - a Szerződés 30. és 110. cikke megsértésének a hiánya, mivel az importált EEG-villamosenergiát nem lehet összehasonlítani a belföldön termelt villamos energiával, különösen az *Álands Vindkraft* ügyben nemrég hozott ítélet⁽²²⁾ fényében.
- (58) Németország érvelésének vizsgálatát és cáfolatát részletesen a 7. szakasz tartalmazza.

6. NÉMETORSZÁG KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSAI

- (59) Ahogy azt a (19) preambulumbekkezdésben már említettük, Németország az alábbi vállalat tette az 50 millió EUR rendszerösszekötőkbe és európai energetikai projektekbe való visszaforgatását illetően:

„A 2012. évi EEG vonatkozásában globális megoldást kell találni mind a Grünstromprivileg, mind a 30/110. cikk problémájának kérdésére. A megoldás az állítólagos megkülönböztetés becsült összegének a rendszerösszekötőkbe és hasonló európai energetikai projektekbe való visszaforgatása lenne. A visszaforgatás a vonatkozó projekt fejlődésével párhuzamosan történhetne. A Németország által közölt szám adatok alapján a visszaforgatás mértéke a 2012. január és 2014. július közötti időszakra körülbelül 50 millió EUR. Németország ezt a vállalatot tehát a jogi helyzetének biztosításával teszi meg (megkülönböztetésmentesség).”

⁽¹⁹⁾ C-280/00. sz., *Altmark Trans* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2003:415).

⁽²⁰⁾ C-206/06. sz., *Essent Netwerk Noord* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413).

⁽²¹⁾ C-262/12. sz., *Association Vent de Colère!* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851).

⁽²²⁾ C-573/12. sz., *Álands Vindkraft* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:2037).

- (60) Németország továbbá az alábbi vállalatokat tette a (27) és azt követő preambulumbekendésekben említett átállási terv vonatkozásában:

„Az adott vállalkozásra vonatkozó visszatérítés (a visszatéríthető összeg) mértéke a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (»2014. évi iránymutatás«) alapján megállapított kapcsolódó EEG-kiadások és a 2012. évi EEG-törvény alapján megállapított EEG-kiadások különbsége. Az átállási terv e tekintetben a 2012. évi EEG-törvény szerint a 2013-as évre kifizetett összeg legfeljebb 125 %-ában (a 2013-as évre) és legfeljebb 150 %-ában (a 2014-es évre) maximalizálja a 2014. évi iránymutatás alapján kifizetendő összeget. A negatív visszakövetelést nem veszik figyelembe.”

7. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

7.1. A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás megléte

- (61) A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerint „ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”.
- (62) Annak megállapítása során, hogy egy intézkedés a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül-e, a Bizottság a következő kritériumokat alkalmazza: az intézkedésnek az államnak tulajdoníthatónak kell lennie és állami forrásokat kell tartalmaznia, előnyt kell biztosítania bizonyos vállalkozások vagy bizonyos ágazatok számára, amivel torzítja a versenyt vagy a verseny torzításával fenyeget, és képesnek kell lennie a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolására.

7.1.1. A kereskedelmet és a versenyt befolyásoló szelektív előny megléte

- (63) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megállapította, hogy a 2012. évi EEG-törvény kétféle, a kereskedelmet és a versenyt befolyásoló szelektív előnyt foglal magában.
- (64) Az egyik típusú előnyt az EEG-villamosenergiát termelők számára nyújtotta. A Bizottság megállapította, hogy az átvételi árak és prémiumok a piaci árnál magasabb árat biztosítottak az EEG-villamosenergiát termelők számára az általuk megtermelt villamos energiáért. Ugyanez igaz volt az EEG-villamosenergia közvetlen forgalmazására is, aminek köszönhetően a 2012. évi EEG-törvény 39. §-a alapján jogosultak lettek az alacsonyabb EEG-pótdíjra, mivel ez a rendelkezés lehetővé tette az EEG-villamosenergiát termelők számára, hogy a piaci árnál magasabb árat kérhessenek. Az intézkedés azért volt szelektív, mert csak az EEG-villamosenergiát termelőkre vonatkozott. Ezenfelül a villamosenergia-piacot liberalizálták, és a villamosenergia-termelők azokban az ágazatokban tevékenykedtek, amelyekben kereskedelem folyt a tagállamok között (az eljárás megindításáról szóló határozat (76) preambulumbekendése).
- (65) A második típusú előny bizonyos energiaigényes vállalkozások számára az EEG-pótdíj BesAR alapján történő csökkentését jelentette. A Bizottság megállapította, hogy a feldolgozóiparban működő energiaigényes vállalkozások részesültek ebben az előnyben, mert az általuk fizetendő EEG-pótdíjat maximalizálták. A 2012. évi EEG-törvény 40. és 41. §-a felszabadította őket egy olyan teher alól, amelyet normális esetben viselniük kellene. A felső határérték megakadályozta az átvitelrendszer-irányítókát és a villamosenergia-szolgáltatókat abban, hogy visszaszerezzék az energiaigényes vállalkozásoktól az EEG-villamosenergia támogatása miatt felmerült többletköltségeket. Ezt az intézkedést is szelektívnek nyilvánították, mivel kizárólag a feldolgozóiparban működő energiaigényes vállalkozások részesülhettek belőle. Végül az intézkedés képes volt torzítani a versenyt és befolyásolni a tagállamok közötti kereskedelmet, mert a kedvezményezettjei az energiaigényes áruk termelői (például vasfém- és nemvasfémtermelők, papíripar, vegyipar, cementgyártók) voltak, és a termelők azokban az ágazatokban tevékenykedtek, amelyekben kereskedelem folyt a tagállamok között (az eljárás megindításáról szóló határozat (77)–(80) preambulumbekendése).
- (66) Németország úgy ítéli meg, hogy sem az EEG-villamosenergiatermelők, sem a BesAR miatt előnyben részesített energiaigényes vállalkozások szintjén nem biztosítottak gazdasági előnyt a következő okok miatt.
- a) Az EEG-villamosenergiatermelők állítólag nem részesülnek az EEG-pótdíjból származó gazdasági előnyben még akkor sem, ha azt állami támogatásnak tekintenék, mivel a termelőknek fizetett átvételi árak az EEG-pótdíjtól függetlenek. Az EEG-pótdíj csupán az átvitelrendszer-irányítók által viselt veszteségek ellentételezésére szolgál. Ezenfelül az EEG-villamosenergiatermelők ellentételezése állítólag teljesíti az *Altmark* ügyben hozott ítéletben ⁽²³⁾ foglalt kritériumokat.

⁽²³⁾ C-280/00. sz., *Altmark Trans* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2003:415) 87–93. pontja. Az *Altmark*-kritériumokat az Európai Unió Bírósága állapította meg annak tisztázására, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatásért a hatóság által kifizetett kompenzáció milyen körülmények között minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak.

b) Az energiaigényes vállalkozásokat illetően Németország úgy véli, hogy a BesAR nem biztosít gazdasági előnyt, hanem kompenzálja a vállalkozások által a más tagállamokban lévő (a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiával összefüggő, alacsonyabb finanszírozási kiadásokkal rendelkező) ⁽²⁴⁾ versenytársakkal és harmadik országokban lévő versenytársakkal (akiknek általában nem kell ezzel hasonlóan terhet viselniük) szemben elszenvedett versenyhátrányt.

- (67) Néhány érdekelt fél vitatta azokat a megállapításokat, melyek szerint a csökkentett EEG-pótdíj a verseny torzítására képes gazdasági előnyt jelentett. Az intézkedésre inkább úgy tekintettek, mint ami visszaállítja az egyenlő versenyfeltételeket az Unióban, mivel az ipari villamosenergia-kiadások Németországban sokkal magasabbak voltak, mint bárhol máshol. Ezenfelül egyes érdekelt felek megállapítják, hogy az évente több mint 10 GWh-t fogyasztó kedvezményezetteknek a kötelező energiahatékonysági audittal kapcsolatos pénzügyi kiadásaik is vannak.
- (68) Németország és az érdekelt felek azt a megállapítást is vitatták, hogy a gazdasági előnyök szelektívek és képesek befolyásolni a versenyt és a kereskedelmet, főleg mivel a BesAR elvben a feldolgozóiparban működő összes vállalkozásra és bármilyen méretű vállalkozásra vonatkozik. Egyes érdekelt felek úgy vélik, hogy a csökkentések nem szelektívek, mert a kedvezményezettek nincsenek a többi vállalkozással összehasonlítható helyzetben, mivel a fő támogathatósági kritériumok a villamosenergia-intenzitás és a villamosenergia-fogyasztás, és mivel a magas villamosenergia-intenzitású vállalkozások sokkal inkább ki vannak téve az EEG-pótdíj veszélyének, mint az alacsony intenzitású vállalkozások. Azt is állítják, hogy még ha a csökkentett pótdíjak meggyőzően szelektívnek is bizonyulnának, akkor is az EEG-villamosenergia támogatási rendszerének jellegéhez és logikájához tartoznának: a csökkentések nélkül az EEG-villamosenergia támogatását nem lehetne finanszírozni, mivel az energiaigényes vállalkozások Németországon kívülre költöznének.
- (69) A Németország és az érdekelt felek által beterjesztett érvek nem meggyőzőek.

7.1.1.1. A tagállamokban található vállalkozások egyenlő esélyei

- (70) Először is az, hogy a vállalkozásoknál már felmerült kiadásokat vagy költségeket ellentételezik, főszabály szerint nem zárja ki a gazdasági előny meglétét ⁽²⁵⁾. Az előny meglétét önmagában az a körülmény sem zárja ki, hogy a más tagállamokban működő versenytárs vállalkozások kedvezőbb helyzetben vannak ⁽²⁶⁾, mivel az előny fogalma egy vállalkozás pénzügyi helyzetének a vállalkozás azon saját jogi és ténybeli körülményeit figyelembe vevő elemzésén alapul, amelyek az adott intézkedés mellett, illetve az intézkedés hiányában érvényesülnek. Mindenesetre az adókat és más terheket nem számítva az ipari fogyasztók számára a villamosenergia-árak átlagban alacsonyabbak Németországban, mint másutt.
- (71) A Törvényszék nemrég megerősítette azt az elvet, hogy az előny meglétét a tagállamokban fennálló versenyfeltételektől függetlenül kell vizsgálni ⁽²⁷⁾. A Törvényszék megállapította, hogy a kedvezményes díj jellege, vagyis az, hogy az *Alcoa Trasformazioni* számára visszatérítették az ENEL által kiszabott villamosenergia-árak és az 1995. évi rendelet közötti különbséget, elég annak a megállapításához, hogy az érintett vállalkozás nem viselte az összes költséget, amely normális esetben a költségvetését terhelte volna ⁽²⁸⁾. A Törvényszék továbbá megállapította, hogy az előny megléte az árdifferenciálási mechanizmus egyszerű leírásából következik, vagyis egy olyan kompenzációs mechanizmusból, melynek célja, hogy felmentse a társaságokat az Unió területén értékesített áruk előállításához szükséges villamos energia ára egy részének kifizetése alól ⁽²⁹⁾. A Törvényszék ezenfelül ismét kimondta ⁽³⁰⁾ azt az elvet, hogy az állami támogatást a saját érdemeiért, és nem a célkitűzései – úgymint bizonyos piacokon a nem tökéletes verseny helyreállítása – fényében kell vizsgálni.
- (72) Hasonlóképpen az EEG-pótdíj BesAR alapján odaítélt csökkentése javítja a kedvezményezettek pénzügyi helyzetét úgy, hogy felmenti őket egy olyan teher viselése alól, amelyet normál körülmények között ki kellene fizetniük. Ha a BesAR vagy a BAFA határozata nem létezne, akkor a többi villamosenergia-fogyasztóhoz hasonlóan a teljes EEG-pótdíjat ki kellene fizetniük. Németország hangsúlyozta a csökkentések szükségességét a kedvezményezettek más tagállamok és harmadik országok energiaigényes vállalkozásaival szemben fennálló versenyképességének fenntartása érdekében. Németország e körben kifejezetten elismeri, hogy a kedvezményezettek gazdaságilag előnyös bánásmódban részesülnek.

⁽²⁴⁾ Ennek az érvnek az alátámasztására Németország az Európai Energia Szabályozók Tanácsának (CEER) 2013. június 25-én kelt „Állapotjelentés a megújuló energiát és az energiahatékonyságot támogató rendszerekről Európában” c. jelentését idézte (és különösen annak a 18–20. oldalán található táblázatokat).

⁽²⁵⁾ C-387/92. sz., *Banco Exterior de España* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1994:100) 13. pontja; C-156/98. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2000:467) 25. pontja; C-6/97. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1999:251) 15. pontja; C-172/03. sz., *Heiser* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:130) 36. pontja; C-126/01. sz., *GEMO SA* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2003:622) (28–31. pontja a hulladék térítésmentes összegyűjtéséről és eltávolításáról).

⁽²⁶⁾ 173/73. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EU:C:1974:71) 17. pontja. Lásd még a T-55/99. sz., *CETM kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2000:223) 85. pontját.

⁽²⁷⁾ 177/10. sz., *Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2014:897) 82–85. pontja.

⁽²⁸⁾ 177/10. sz., *Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2014:897) 82. pontja.

⁽²⁹⁾ 177/10. sz., *Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2014:897) 84. pontja.

⁽³⁰⁾ 177/10. sz., *Alcoa Trasformazioni kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2014:897) 85. pontja.

7.1.1.2. Szelektivitás

- (73) A BesAR szelektivitásának hiányát illető állításokkal kapcsolatban fel kell eleveníteni, hogy „*sem a támogatásra jogosult vállalkozások nagy száma, sem pedig azoknak az ágazatoknak a sokfélesége és mérete alapján, amelyekben a vállalkozások működnek, nem vonható le arra vonatkozó következtetés, hogy a kezdeményezés általános gazdaságpolitikai intézkedés*”⁽³¹⁾, amíg más ágazatokat, például a szolgáltatásokat kizárják a kedvezményezettek köréből. Itt is már ez a helyzet, mivel csak a feldolgozóipar részesül a támogatásból (anélkül, hogy szükséges lenne a szelektivitás indokainak további vizsgálata a Bizottság által). Ezért az EEG-pótdíj csökkentése nem vonatkozik azokra a vállalkozásokra, amelyek a kedvezményezettekkel hasonló helyzetben vannak. Az EEG-pótdíj eltérő, fogyasztáshoz kötött csökkentései az ugyanolyan jogi és ténybeli helyzetben lévő alanyok, vagyis az energiaigényes felhasználók megkülönböztetéséhez vezet, és azok már önmagukban is szelektívek.
- (74) Azon állítással kapcsolatban, hogy a BesAR hatályát és a megkülönböztetéseket igazolja a rendszer jellege és általános felépítése, emlékeztetni kell arra is, hogy „*az általános adórendszer alkalmazása alóli kivételt előíró intézkedést akkor lehet igazolni, ha az az említett adórendszer alapelveinek vagy vezérlő elveinek közvetlen következménye. E tekintetben különbséget kell tenni egyrészt az adott adórendszer – azon kívülálló – céljai, másrészt a magában az adórendszerben rejlő mechanizmusok között, amelyek szükségesek a fenti célok eléréséhez*”⁽³²⁾. Am sem a környezetvédelem, sem az ipar versenyképességének megőrzése nem minősül a pótdíj rendszeréhez szervesen kapcsolódó alapelvnek vagy vezérlő elvnek. Ettől eltérően ezeket a pótdíjrendszernek tulajdonított külső célkitűzéseknek tekintik. Néhány előző ügyhöz⁽³³⁾ hasonlóan a környezet védelme ebben az esetben nem befolyásolhatja azt a megállapítást, hogy az EEG-pótdíj csökkentése állami támogatásnak minősül. Először is, a versenyképesség megőrzése nem is szerepel a 2012. évi EEG-törvény 1. §-ában foglalt célkitűzések listáján. Ennek ellenére a 40. § 2. mondata tulajdonképpen előírja, hogy a versenyképesség megőrzése csak akkor engedélyezhető, ha az nem veszélyezteti a 2012. évi EEG-törvény 1. §-ában foglalt célkitűzéseket.

7.1.1.3. Az EEG-pótdíjból származó előny; az Altmark ügy

- (75) Németország azon állítását illetően, mely szerint a megújuló energiaforrásokért fizetendő pótdíj önmagában nem jelent előnyt az EEG-villamosenergiatermelők számára, a Bizottság fenntartja álláspontját, hogy a támogatási intézkedések sokkal jobban javítják az EEG-villamosenergiatermelők pénzügyi helyzetét annál, mintha a termelők csak a villamos energia piaci áron történő értékesítéséből befolyt bevételekre támaszkodnának. Az EEG-pótdíj ezeknek a támogatási intézkedéseknek a finanszírozását szolgálja. A német állástól eltérően az, hogy az átvételi árat befolyásolja-e az EEG-pótdíj mértéke, nem releváns annak meghatározását illetően, hogy ezek az árak gazdasági előnyt jelentenek-e.
- (76) Németország betérjesztése szerint az EEG-villamosenergiatermelők számára nyújtott támogatás megfelelően ellentételezi az Altmark ügy szerinti közszolgáltatási kötelezettségek teljesítését.
- (77) Az Altmark ügyben hozott ítéletében a Bíróság úgy határozott, hogy az állami intézkedéseket nem a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése, hogy amennyiben az adott intézkedést „*úgy kell tekinteni, mint a kedvezményezett vállalkozás által a közszolgáltatási kötelezettség teljesítéséért nyújtott szolgáltatások ellenértékét képviselő ellentételezést, olyan módon, hogy ezek a vállalkozások ebből gyakorlatilag pénzügyi előnyhöz nem [jutottak], és így nem [kerültek] e beavatkozás folytán versenytársaiknál kedvezőbb helyzetbe*”⁽³⁴⁾.
- (78) Ennek a megállapításnak azonban négy feltételnek kell megfelelnie⁽³⁵⁾:
- „Egyrészt a kedvezményezett vállalkozást ténylegesen közszolgáltatási kötelezettségnek kell terhelnie, és e kötelezettségnek egyértelműen meghatározottnak kell lennie.”
 - „Másrészt az ellentételezés kiszámításának alapjául szolgáló feltételeket tárgyilagos és átlátható módon előzetesen kell megállapítani, annak elkerülése érdekében, hogy az ellentételezés olyan gazdasági előnyt tartalmazzon, amely alkalmas a kedvezményezett vállalkozás előnyben részesítésére a versenytárs vállalkozásokkal szemben.”

⁽³¹⁾ C-143/99. sz., *Adria-Wien Pipeline* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2001:598) 48. pontja.

⁽³²⁾ C-78/08–C-80/08. sz., *Paint Graphos* egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:550) 69. pontja.

⁽³³⁾ C-75/97. sz., *Belgium kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1999:311) 38. és azt követő pontjai; C-172/03. sz., *Heiser* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:130); 487/06 P. sz., *British Aggregates Association kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:757) 86–92. pontja; C-143/99. sz., *Adria-Wien Pipeline* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2001:598) 43., 52. és azt követő pontjai.

⁽³⁴⁾ C-280/00. sz., *Altmark Trans* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2003:415) 87. pontja.

⁽³⁵⁾ C-280/00. sz., *Altmark Trans* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2003:415) 89–93. pontja.

- c) „Harmadszor, az ellentételezés nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek biztosításához szükséges költség egy része vagy egésze fedezéséhez szükséges összeget, figyelembe véve a kapcsolódó bevételeket és az ésszerű nyereséget.”
- d) „Negyedszer, amikor egy adott esetben a közszolgáltatási kötelezettség végrehajtásával megbízott vállalkozás kiválasztása nem közbeszerzési eljárás keretében történik, amely lehetővé tenné, hogy azt a jelöltet válasszák, aki a közösségnek legkevesebb költséggel járó szolgáltatást tudja nyújtani, a szükséges ellentételezés mértékét azon költségek elemzése alapján kell megállapítani, amelyet egy átlagos, jól vezetett és a szükséges közszolgáltatási követelmények kielégítéséhez közlekedési eszközökkel megfelelően felszerelt vállalkozásnál e kötelezettségek végrehajtásakor felmerülnének, figyelemmel az érintett bevételekre és az e kötelezettségek teljesítéséből származó méltányos nyereségre.”
- (79) Németország úgy véli, hogy a megújuló energiaforrásokra épülő technológiákat alkalmazó villamosenergia-termelők támogatása teljesíti az első feltételt, köszönhetően a megújuló energiaforrások felhasználását előmozdító 2009/28/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében megállapított közös érdekű célkitűzés meglétének. Ezen túlmenően Németország szerint a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁶⁾ 3. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a megújuló forrásokból származó energiák előmozdítása a villamosenergia-ágazatban működő vállalkozások számára előírt közszolgáltatási kötelezettségek tárgya lehet.
- (80) Németország szerint a második *Altmark*-kritérium is teljesült. Szerinte ugyanis az EEG-villamosenergiatermelők ellentételezésének paramétereit tárgyilagos és átlátható módon előzetesen állapították meg a 2012. évi EEG-törvényben.
- (81) Németország a harmadik kritériumot is teljesítettnek tekinti, mivel a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában azt a következtetést vont le, hogy az EEG-villamosenergiatermelőket nem fogják túlzott mértékben ellentételezni.
- (82) Végül Németország azt állítja, hogy az EEG-villamosenergiatermelők számára nyújtott ellentételezés mértékét azon költségek elemzése alapján állapították meg, amelyek egy átlagos, jól vezetett és megfelelően felszerelt vállalkozásnál e kötelezettségek végrehajtásakor felmerülnének. E tekintetben Németország a Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatában foglalt összegezethetőségi értékelésben megjelölt következtetésére utal, mely szerint az EEG-villamosenergiatermelők támogatásáért hozott intézkedések ösztönző hatásúak és arányosak. Mindkét tény elvileg azt bizonyítja, hogy az átvételi ár kedvezményezettjei jól vezetett vállalkozások.
- (83) A Bizottság ezeket az érveket nem találja meggyőzőnek.
- (84) Az első *Altmark*-kritérium előírja, hogy a közszolgáltatást nyújtó vállalkozást ténylegesen közszolgáltatási kötelezettségnek kell terhelnie.
- (85) A 2012. évi EEG-törvény alapján a termelőket nem kötelezik termelésre, hanem azok a német állam által biztosított gazdasági ösztönzőre reagálnak.
- (86) Ezért a Bizottság véleménye szerint az első *Altmark*-kritérium nem teljesül.
- (87) Mivel az *Altmark*-kritériumok együttesen figyelembe veendő kritériumok, a Bizottság a második, harmadik és negyedik kritérium teljesülésének vizsgálata nélkül kijelenti, hogy Németország azon érve, hogy a megújuló energiaforrásokra épülő technológiákat alkalmazó villamosenergia-termelők számára biztosított átvételi árak megfelelően ellentételezik az *Altmark* ügy szerinti közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtása során felmerülő költségeket, nem fogadható el.

7.1.1.4. Van der Kooy, Danske Busvognmænd és Hotel Cipriani ügyek

- (88) Az EEG-pótdíj BesAR szerinti csökkentését illetően Németország, valamint több érdekelt fél is a Bíróság *Van der Kooy* ügyben hozott ítéletét, illetve a Törvényszék *Danske Busvognmænd* és *Hotel Cipriani* egyesített ügyekben hozott ítéletét idézte annak alátámasztására, hogy a csökkentések nem minősülnek gazdasági előnynek⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/72/EK irányelve (2009. július 13.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.).

⁽³⁷⁾ 67/85., 68/85. és 70/85. sz., *Kwekerij Gebroeders van der Kooy et al.* egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1988:38); T-157/01. sz., *Danske Busvognmænd kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2004:76); T-254/00., T-270/00. és T-277/00. sz., *Hotel Cipriani et al. kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2008:537).

- (89) A *Van der Kooy* ítéletben a Bíróság kimondta, hogy a melegházi kertészettel foglalkozó vállalkozások számára nyújtott, földgázra vonatkozó kedvezményes díj nem számítana támogatásnak, ha ezt „az adott piac keretén belül bizonyos gazdasági indokok – mint például a más, versenyképes árú energiaforrások által ugyanazon a piacon támasztott verseny visszaszorításának szükségessége – objektív módon alátámasztják”⁽³⁸⁾. Németország és az érdekelt felek állításaival ellentétben a szóban forgó kérdés, amelyre a Bíróság hivatkozott, a különböző tüzelőanyagok közötti verseny volt ugyanazon a piacon, és az, hogy az ilyen tüzelőanyagot értékesítő társaságok hogyan állapíthatják meg a díjszabásukat ennek megfelelően, vagyis a piacgazdasági magánbefektetői próba alkalmazásával. A kérdés inkább az volt, hogy az üvegházakat működtető vállalatok átváltanának-e a szénre a földgáz magasabb ára miatt, és hogy a kedvezményes díjak ezért ésszerű gazdasági viselkedést váltanának-e ki a gázipari társaságból. A szóban forgó ügyben semmi sem igazolja azt, hogy Németország magánbefektetőként viselkedett, és Németország valójában sosem állította azt, hogy az energiaigényes vállalkozások számára nyújtott EEG-pótdíj csökkentéseket a magánbefektetői próba teljesítésének kellene tekinteni.
- (90) Ezen túlmenően a Törvényszék *Danske Busvognmænd*⁽³⁹⁾ és *Hotel Cipriani*⁽⁴⁰⁾ ügyekben hozott ítéleteiben foglalt *obiter dicta* mindeközben a Bíróság által és a Törvényszék néhány újabb ítéletével megsemmisítésre kerültek. A *Comitato „Venezia vuole vivere”*⁽⁴¹⁾ ügyben hozott ítéletében a Bíróság kétségtől kifejtette, hogy az intézkedéseket csak akkor nem tekintik előnyt nyújtó intézkedésnek, ha az állami beavatkozás a kedvezményezett vállalkozás által közszolgáltatási kötelezettségként teljesített általános közérdekű szolgáltatás ellenértékéül adott térítésnek tekinthető oly módon, hogy ezek a vállalkozások ebből gyakorlatilag pénzügyi előnyhöz nem jutnak, és így nem kerülnek e beavatkozás folytán versenytársaiknál kedvezőbb helyzetbe⁽⁴²⁾. A Bíróság hozzátette, hogy az a körülmény, miszerint egy tagállam egy bizonyos gazdasági ágazatban a versenyfeltételeket egyoldalú intézkedésekkel úgy próbálja módosítani, hogy azok közeledjenek a más tagállamokban érvényesülőkhöz, nem szünteti meg ezeknek az intézkedéseknek a támogatási jellegét⁽⁴³⁾. Továbbá azoknak az esetleges hátrányoknak az ellentételezésére irányuló intézkedések, amelyekkel a tagállamok bizonyos térségeiben letelepedett vállalkozásoknak szembesülniük kell, szelektív előnyöknek minősülhetnek⁽⁴⁴⁾.
- (91) A Törvényszék azt is megállapította, hogy a *Danske Busvognmænd* ítélet nem alkalmazható, ha a vállalkozás költségvetését normális esetben terhelő díjakat csökkenti az állam. A Törvényszék ismét kimondta azt az elvet, hogy az ellentételezés hatálya – vagyis a versenyhátrány kiküszöbölése – nem változtatja meg annak a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás jellegét⁽⁴⁵⁾.
- (92) A Törvényszék egy későbbi ítéletében elismerte, hogy a vállalkozások által elszenvedett versenyhátrány – egyes beavatkozások esetében a csökkentések végrehajtásával történő – ellentételezésének célkitűzése nem tudta megváltoztatni ezeknek az előnyöknek a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti támogatás jellegét. Ezért a strukturális hátrány kiküszöbölésére irányuló intézkedések – hacsak nem teljesítik az *Altmark* ítéletben⁽⁴⁶⁾ meghatározott kritériumokat – nem menekülhetnek meg az állami támogatásként való besorolástól.
- (93) Ezért a Németország és a néhány érdekelt fél által beterjesztett okfejtés nem elfogadható.
- (94) A Bizottság arra a következtetésre jut, hogy az intézkedés szelektív előnyhöz juttatja az EEG-villamosenergiatermelőket, ami valószínűleg befolyásolni fogja a tagállamok közötti versenyt és kereskedelmet.

7.1.2. Államnak való betudhatóság

- (95) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megállapította, hogy az előnyök a német államnak tudhatók be, mert az átvételi árak és prémiumok, az EEG-pótdíj és a pótdíjra meghatározott felső határérték állami jogszabályok és végrehajtási rendeletek eredménye, továbbá a pótdíj maximalizálását csak azután hajtották végre, hogy a BAFA – mint állami szerv – ellenőrizte a jogi feltételek teljesülését.
- (96) Németország és néhány harmadik fél vitatta az államnak való betudhatóságot arra hivatkozással, hogy az állam csupán elfogadta a jogszabályokat, és a hálózatüzemeltetők a saját belátásuk szerint cselekszenek.

⁽³⁸⁾ 67/85., 68/85. és 70/85. sz., *Kwekerij Gebroeders van der Kooy et al.* egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1988:38) 30. pontja.

⁽³⁹⁾ T-157/01. sz., *Danske Busvognmænd* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2004:76) 57. pontja.

⁽⁴⁰⁾ T-254/00., T-270/00. és T-277/00. sz., *Hotel Cipriani et al.* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2008:537) 185. pontja.

⁽⁴¹⁾ C-71/09 P. sz., *Comitato „Venezia vuole vivere” et al.* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:368).

⁽⁴²⁾ C-71/09 P. sz., *Comitato „Venezia vuole vivere” et al.* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:368) 92. pontja.

⁽⁴³⁾ C-71/09 P. sz., *Comitato „Venezia vuole vivere” et al.* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:368) 95. pontja.

⁽⁴⁴⁾ C-71/09 P. sz., *Comitato „Venezia vuole vivere” et al.* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:368) 96. pontja.

⁽⁴⁵⁾ T-295/12. sz., *Németország* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2014:675) 144. pontja; T-309/12. sz., *Zweckverband Tierkörperbeseitigung* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2014:676) 261. pontja.

⁽⁴⁶⁾ T-226/09. sz., *British Telecommunications et al.* kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2013:466) 71. pontja.

- (97) Az államnak való betudhatóság kérdése alapos vizsgálatot igényelhet, ahol csak a köztulajdonban lévő vállalatok viselkedése számít. Az azonban kétségtelen, hogy az állam közigazgatásának és jogalkotóinak tevékenysége az államnak betudható cselekvés⁽⁴⁷⁾.

7.1.3. Állami források megléte

- (98) Az EEG-villamosenergiatermelőknek nyújtott támogatást illetően a Bizottság arra az előzetes következtetésre jutott az eljárás megindításáról szóló határozatában, hogy a 2012. évi EEG-törvény szerint az átvitelrendszer-irányítókat az állam nevezte ki az EEG-pótdíj kezelésére, és az EEG-pótdíjból származó bevételek állami forrásnak minősültek ((138) preambulumbekzdés).
- (99) Az állam nemcsak azt határozta meg, hogy az előny kinek nyújtható, hogy melyek legyenek a támogathatósági kritériumok es mekkora legyen a támogatás szintje, hanem szintén az állam biztosította a pénzügyi forrásokat az EEG-villamosenergia támogatási költségeinek fedezésére. A *Doux Élevage* ítélet⁽⁴⁸⁾ esetétől eltérően az EEG-pótdíjat jogszabály – vagyis az állam – hozta létre és veti ki, és ez nem pusztán az átvitelrendszer-irányítók magánkezelményezése, amelyet az állam kötelezőnek nyilvánít a potyázás elkerülése érdekében. Az állam meghatározta a pótdíj célját és rendeltetését: a pótdíj finanszírozza az állam által létrehozott támogatási politikát, és nem az átvitelrendszer-irányítók által eldöntött lépés. Az átvitelrendszer-irányítók nem választhatják meg szabadon a pótdíj mértékét, és a pótdíj kiszámítása, kiszabása és kezelése során szigorúan ellenőrzés alatt vannak. Az állam azt is ellenőrzi, hogy hogyan értékesítik az EEG-villamosenergiát. Az EEG-pótdíj létrehozására vonatkozó rendelkezések biztosítják, hogy a pótdíj kellő módon fedezze az EEG-villamosenergia támogatásához szükséges összeget, valamint a rendszerirányításból eredő költségeket. Ezek a rendelkezések nem engedik meg a költségek fedezéséhez szükséges felül további bevételek gyűjtését. Az átvitelrendszer-irányítók nem használhatják fel az EEG-pótdíjat bármely egyéb tevékenység finanszírozására, és külön számlán kell vezetni az ezzel kapcsolatos pénzügyi forgalmat (az eljárás megindításáról szóló határozat (137) preambulumbekzdése).
- (100) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint mind az állam által közvetlenül nyújtott, mind az állam által kijelölt vagy létrehozott közjogi vagy magánjogi szervezetek által nyújtott előnyök beletartoznak a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás fogalmába⁽⁴⁹⁾. Ezért a pusztán tény, hogy az előny nem közvetlenül az állami költségvetésből finanszírozzák, nem elég annak a lehetőségnek kizárására, hogy állami forrásokat használtak fel hozzá⁽⁵⁰⁾. Ezenfelül az, hogy a források eredetileg magánjellegűek, szintén nem akadályozza annak, hogy azok az e rendelkezés értelmében vett állami forrásnak minősüljenek⁽⁵¹⁾. Az, hogy a szóban forgó összegek nincsenek állandó jelleggel az állam birtokában, szintén nem zárja ki azt, hogy állami forrásoknak minősüljenek, ha folyamatosan állami ellenőrzés alatt maradnak⁽⁵²⁾ (lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (82), (83) és (84) preambulumbekzdését).
- (101) Így a Bíróság több alkalommal is kimondta, hogy a magánszereplők által fizetett hozzájárulások állami támogatásnak minősülhetnek, mivel kijelöltek vagy létrehoztak egy olyan szervezetet kifejezetten arra, hogy az állami jogalkotással összhangban kezelje ezeket a hozzájárulásokat⁽⁵³⁾ (lásd az az eljárás megindításáról szóló határozat (85)–(89) preambulumbekzdését). Valóban, „[m]ivel a szóban forgó alapokat hazai jogszabályban előírt kötelező hozzájárulásokból finanszírozzák, és ahogy ez az eset mutatja, e források kezelése és elosztása e jogszabály szerint történik, e forrásokat a 107. cikke szerinti állami támogatásnak kell tekinteni, még akkor is, ha azokat nem állami hatóságok kezelik.”⁽⁵⁴⁾
- (102) A Bizottság ezért az eljárás megindításáról szóló határozatában a Törvényszék megállapításaira⁽⁵⁵⁾ hivatkozva arra a következtetésre jutott, hogy annak a vizsgálatára vonatkozó releváns kritérium, hogy a források nyilvános forrásból származnak-e – az eredeti származásuktól függetlenül –, a hatóságnak a szóban forgó intézkedések meghatározásába és azok finanszírozási módjába való beavatkozásának foka volt.
- (103) Bár a Bíróság a *PreussenElektra* ügyben és a *Doux Élevage* ügyben kizárta az állami támogatás meglétét, ez ott az adott ügyek különleges körülményeinek volt köszönhető. A *PreussenElektra* ügyben⁽⁵⁶⁾ sem pótdíj vagy hozzájárulás, sem a pénzforgások kezelésére létrehozott vagy kijelölt szervezet nem játszott szerepet, mivel a magánszereplőkre kiszabott kötelezettségeket a saját pénzükből kellett teljesíteniük. A *Doux Élevage* ügyben

⁽⁴⁷⁾ Vö. az AG Wathelet ügy következtetéseivel, C-242/13. sz., *Commerz Nederland* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:308) 75. és azt követő pontjai.

⁽⁴⁸⁾ C-677/11. sz., *Doux Élevage* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:348).

⁽⁴⁹⁾ C-78/76. sz., *Steinike & Weinlig kontra Németország* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1977:52) 21. pontja.

⁽⁵⁰⁾ C-677/11. sz., *Doux Élevage* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:348) 35. pontja.

⁽⁵¹⁾ C-262/12. sz., *Association Vent de Colère!* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851) 16–20. pontja.

⁽⁵²⁾ C-262/12. sz., *Association Vent de Colère!* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851) 21. pontja.

⁽⁵³⁾ C-78/76. sz., *Steinike & Weinlig kontra Németország* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1977:52) 21. pontja; 173/73. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EU:C:1974:71) 35. pontja; 259/85. sz., *Franciaország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1987:478) 23. pontja; C-206/06. sz., *Essent Netwerk Noord* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413) 66. pontja.

⁽⁵⁴⁾ 173/73. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EU:C:1974:71) 35. pontja.

⁽⁵⁵⁾ T-139/09. sz., *Franciaország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2012:496) 63–64. pontja.

⁽⁵⁶⁾ C-379/98. sz., *PreussenElektra kontra Schleswig* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2001:160).

szerepelt egy, az állam által kötelezőként elrendelt hozzájárulás, de a magánszervezetek az ebből a hozzájárulásból származó bevételeket szabadon felhasználhatták. Tehát az összegyűjtött pénzforgások felett az állam nem gyakorolt semmilyen ellenőrzést.

- (104) Ezen elveknek a 2012. évi EEG-törvény által létrehozott támogatási rendszerre történő alkalmazásakor a Bizottság az alábbi előzetes következtetésekre jutott:
- (105) Az állam a 2012. évi EEG-törvénnyel egy különleges terhet – az EEG-pótdíjat – hozott létre, és meghatározta annak célját, vagyis azt, hogy fedezze az átvitelrendszer-irányítóknál az EEG-villamosenergia vásárlása során felmerült költségek és ennek a villamos energiának az értékesítése során termelt bevételek közötti különbséget. A pótdíj mértékének kiszámítását szintén a 2012. évi EEG-törvény állapítja meg, csakúgy, mint azt az elvet, mely szerint a hiányt és a többletet a következő évben helyesbítik. Ez biztosítja, hogy az átvitelrendszer-irányítóknál nem merülnek fel veszteségek, de azt is jelenti, hogy az irányítók az EEG finanszírozásán kívül a pótdíjból származó bevételt másra nem használhatják fel. A Bizottság arra a következtetésekre jutott, hogy a *PreussenElektra* ügytől eltérően az állam ellátta azokat a vállalkozásokat a szükséges pénzügyi forrásokkal ahhoz, hogy finanszírozni tudják az EEG-villamosenergia támogatását (lásd az eljárás megindításáról szóló határozat (97)–(103) preambulumbekzdését).
- (106) A Bizottság továbbá kimondta, hogy az átvitelrendszer-irányítókat jelölték ki a pótdíj kezelésére. Az irányítók feladata:
- a területükön termelt EEG-villamosenergia megvásárlása közvetlenül a termelőtől, amennyiben az közvetlenül kapcsolódik az átviteli vonalhoz, vagy az elosztórendszer-üzemeltetőtől átvételi áron vagy piaci prémiumon. Ennek következtében mind az EEG-villamosenergia, mind a 2012. évi EEG-törvény által előírt támogatás pénzügyi terhek központosítva vannak mind a négy átvitelrendszer-irányító szintjén,
 - a *zöld villamos energia* által biztosított kedvezmény alkalmazása az olyan szolgáltatókra, akik azt igénylik és teljesítik a 2012. évi EEG-törvény 39. §-ának (1) bekezdésében foglalt vonatkozó feltételeket,
 - az EEG-villamosenergia mennyiségének kiegyenlítése az irányítók között oly módon, hogy mindegyik irányító ugyanannyi EEG-villamosenergiát vásároljon,
 - az EEG-villamosenergia értékesítése az azonnali piacon a 2012. évi EEG-törvényben és a végrehajtási rendeleteiben meghatározott szabályok mentén, amit közösen is megtehetnek,
 - az EEG-pótdíj közös kiszámítása, amelynek a Németországban fogyasztott minden kWh-ra nézve ugyanannyinak kell lennie, mint az EEG-villamosenergia értékesítéséből eredő bevételek és az EEG-villamosenergia vásárlásához kapcsolódó kiadások közötti különbség,
 - az EEG-pótdíj közös közzététele egy meghatározott formátumban a közös honlapon,
 - az EEG-villamosenergiára vonatkozó összesített adatok közzététele,
 - az előzetes EEG-pótdíj összehasonlítása azzal az értékkel, amit egy adott évben ténylegesen el kellett volna érnie, és a pótdíj kiigazítása a következő évre,
 - előrejelzések közzététele több évre előre,
 - az EEG-pótdíj visszatérítése a villamosenergia-szolgáltatóktól,
 - (minden) egyes irányítónak külön számlán kell vezetnie a 2012. évi EEG-törvénnyel kapcsolatos pénzügyi forgalmat (kiadások és bevételek).
- (107) Végül a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az állam szigorúan ellenőrzi azt, hogy az átvitelrendszer-irányítók hogyan kezelik a pótdíjat (az eljárás megindításáról szóló határozat (110)–(113) preambulumbekzdése). Az ellenőrzést a BNetzA végzi, amely szintén rendelkezik a szükséges végrehajtási hatáskörrel. A BNetzA különösen azt ellenőrzi, hogy az átvitelrendszer-irányítók hogyan értékesítik az EEG-villamosenergiát, amelyre átvételi árat fizetnek az azonnali piacon; hogy az átvitelrendszer-irányítók helyesen határozzák-e meg, szabják-e ki és teszik-e közzé az EEG-pótdíjat; hogy az átvitelrendszer-irányítók helyesen számítják-e fel az EEG-pótdíjat a villamosenergia-szolgáltatók részére; hogy az átvitelrendszer-irányítók helyesen számítják-e fel az átvételi árat és a prémiumokat; és hogy csak a 2012. évi EEG-törvény 39. §-ában foglalt feltételeket teljesítő villamosenergia-szolgáltatók esetében csökkentik-e az EEG-pótdíjat. Az átvitelrendszer-irányítók tájékoztatást is küldenek a BNetzA részére az EEG-villamosenergia támogatásáról és a szolgáltatók számára megszabott árakról. Végül a BNetzA bírságot szabhat ki és – például az EEG-pótdíj mértékét befolyásoló – döntéseket hozhat. A Bizottság azt is megállapította, hogy a BAFA (állami szerv) az energiaigényes vállalkozásoknak csak a lehetséges kedvezményezett kérelmének beérkezését követően adja meg a maximalizált EEG-pótdíjra való jogosultságot.

- (108) Németország vitatja az állami támogatás felhasználását. Először azt állítja, hogy az EEG támogatási rendszere csak magánvállalkozásokat érint – legyenek azok az EEG-villamosenergiát termelő erőművek üzemeltetői, a hálózatüzemeltetők, az átvitelrendszer-irányítók vagy a villamosenergia-szolgáltatók –, amely kategóriák többségében magánkézben vannak, bár az állam és az állami szervezetek még mindig tulajdonosai e vállalkozások jelentős részének. A 2012. évi EEG-törvény – amikor a vállalkozások számára kötelezettségeket állapít meg – nem tesz különbséget az alapján, hogy a vállalkozások magán- vagy állami tulajdonban vannak. Ami az állami szervezetek (BNetzA, BAFA, UBA) folyamatban való részvételét illeti, ezek állítólag nem ellenőrzik a források összegyűjtését vagy felhasználását, hanem a szerepük a rendszer jogszerűségének és működésének felügyeletére korlátozódik.
- (109) Másodszor, Németország hangsúlyozza, hogy az EEG-pótdíj mértékét nem a 2012. évi EEG-törvény, és nem az állami szervezetek határozzák meg. Az EEG-pótdíj mértékét a piac működése határozza meg, mivel az átvitelrendszer-irányítók először értékesítik az EEG-villamosenergiát az azonnali piacon, és csak ezután állapítják meg a fennmaradó kiadásokat, amelyeket az EEG-pótdíjnak fedeznie kell.
- (110) Számos érdekelt fél osztotta Németország nézetét abban, hogy a 2012. évi EEG-törvény nem minősül állami támogatásnak. Különösen a Bizottság azon előzetes megállapításait vitatják, hogy az EEG-pótdíjat az állam által kijelölt magánszervezetek kezelik. Azt is állítják, hogy a BNetzA ahelyett, hogy az EEG-pótdíjból származó bevételt vagy magát a pótdíj mértékét ellenőrizné, pusztán a jogszerűséget követi nyomon, és nincs semmilyen befolyása a pénzforrások kezelésére. Végül, bár az EEG-pótdíj csökkentése a 2012. évi EEG-törvényen alapul és azt a BAFA hajtja végre, ez állítólag nem változtathatja meg a pénzforrások magánjellegét, mert a kifizetések magánvállalkozások között történnek, és semmikor nem hagyják el a magánszférát, így az állam nem gyakorolhat ellenőrzést felettük. Ezenfelül azt terjesztették elő, hogy az EEG-pótdíj áthárítása az átvitelrendszer-irányítóktól a villamosenergia-szolgáltatókra, és végül a villamosenergia-szolgáltatókról a villamosenergia-fogyasztókra az átvitelrendszer-irányítók és a villamosenergia-szolgáltatók megítélésére van bízva, ami által a pótdíj beépül a magánvállalkozások árpolitikájába, és azt nem lehet az állam által kiszabott tehernek tekinteni.
- (111) Ezek az érvek azonban nem változtatják meg az eljárás megindításáról szóló határozatban rögzített előzetes következtetéseket.

7.1.3.1. Az állam által bevezetett pótdíj megléte

- (112) Németország azon érvét illetően, hogy az EEG-pótdíj sosem kerül be az állami költségvetésbe vagy megy át rajta, elég arra emlékeztetni – ahogy azt a (100) preambulumbekendés is tette –, hogy az, hogy az előnyt nem közvetlenül az állami költségvetésből finanszírozták, nem elegendő annak a lehetőségnek kizárására, hogy állami forrásokat használtak fel hozzá, amíg az állam jelöl ki vagy hoz létre szervezetet a pénzforrások kezelésére.
- (113) Németország kiemelte, hogy az EEG-pótdíj, amelyet a villamosenergia-szolgáltatóknak az átvitelrendszer-irányítók részére ki kell fizetniük, magánjellegű kifizetések, mivel az átvitelrendszer-irányítóknak nincs a közjogról származó felhatalmazásuk vagy joguk arra, hogy érvényt szerezzenek a követeléseiknek a szolgáltatókkal szemben. Ehelyett – csakúgy, mint más magánvállalkozásnak –, nekik is a polgári bíróságokhoz kell fordulniuk. Ez az elemzés azonban nem veszi figyelembe azt, hogy a szóban forgó kifizetések nem az érintett felek között szabadon megkötött szerződéseken alapulnak, hanem jogi kötelezettségeken (*gesetzliche Schuldverhältnisse*), melyeket az állam rótt ki rájuk. Az átvitelrendszer-irányítókat ezért törvény kötelezi arra, hogy a villamosenergia-szolgáltatóktól behajtsák az EEG-pótdíjat.
- (114) E tekintetben az ítélkezési gyakorlat ⁽⁵⁷⁾ megállapítja, hogy a támogatás kezelésére kijelölt jogalanyok közjogi vagy magánjogi szervezetek is lehetnek. Ezért az, hogy az átvitelrendszer-irányítók magánszereplők, önmagában nem zárja ki az állami támogatás meglétét. A Bíróság továbbá megállapította, hogy „az államok által nyújtott támogatások és az állami forrásból nyújtott támogatások közötti különbségtételnek az a rendeltetése, hogy a támogatás fogalmába ne csupán a közvetlenül az állam által nyújtott támogatásokat lehessen beleértetni, hanem az állam által kijelölt vagy létrehozott közjogi vagy magánjogi szervezetek által nyújtott támogatásokat is” ⁽⁵⁸⁾. A *Sloman Neptun* ítéletben ⁽⁵⁹⁾ a Bíróság megállapította, hogy állami forrásokat használnak fel, amikor a szóban forgó rendszer a szándékán és az általános szerkezetén keresztül olyan előnyt kíván teremteni, amely az állam vagy az állam által kijelölt vagy létrehozott magánszervezetek számára többletterhet jelent ⁽⁶⁰⁾. Ezért az állami források felhasználásának tanúsításához elég az, hogy az előny csökkenti azokat a forrásokat, amelyekre a magánszervezet jogosult. Az energiaigényes vállalkozások által fizetendő csökkentett EEG-pótdíj éppen ezt okozza, vagyis csökkenti a villamosenergia-szolgáltatók által az energiaigényes vállalkozásoktól beszedett összeget.

⁽⁵⁷⁾ C-206/06. sz., *Essent Netwerk Noord* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413) 70. pontja; C-262/12. sz., *Association Vent de Colère!* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851) 20. pontja.

⁽⁵⁸⁾ C-72/91. sz., *Sloman Neptun v Bodo Ziesemer* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1993:97) 19. pontja.

⁽⁵⁹⁾ C-72/91. sz., *Sloman Neptun v Bodo Ziesemer* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1993:97).

⁽⁶⁰⁾ C-72/91. sz., *Sloman Neptun v Bodo Ziesemer* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1993:97) 21. pontja.

- (115) Az, hogy a villamosenergia-szolgáltatók nem kötelesek áthárítani az EEG-pótdíjat a villamosenergia-fogyasztókra, nem vezet ahhoz a megállapításhoz, hogy a beszedett bevételek magánjellegűek, amíg a villamosenergia-szolgáltatókat a 2012. évi EEG-törvényből eredően arra kötelezik, hogy pótdíjat fizessenek az átvitelrendszer-irányítóknak. Ezt a kötelezettséget nem egy, az üzemeltetők által szabadon megköthető szerződés írja elő, hanem az a nemzeti jogból közvetlenül eredő jogi kötelezettség (*gesetzliches Schuldverhältnis*). A (100) preambulumbekkezdésben foglaltak szerint az, hogy a források eredetileg magánjellegűek, szintén nem akadályozza annak, hogy azok állami forrásnak minősüljenek. A *PrussenElektra* ítélettel ellentétben, ahol a magánszereplőknek saját forrásból kellett fizetniük egy termék vételárát, ott az átvitelrendszer-irányítókat együttesen jelölték ki azon pótdíj kezelésére, amelyet a villamosenergia-szolgáltatók kötelesek megfizetni anélkül, hogy ezért bármilyen ellenszolgáltatást kapnának cserébe.
- (116) Németország szerint egyes nemzeti bíróságok megvizsgálták az EEG-pótdíjat és az ilyen címet beszedett pénzeszközöket, és arra a következtetésre jutottak, hogy az állam nem gyakorolt ellenőrzést felettük. Egy Németország által említett esetben ⁽⁶¹⁾ a nemzeti bíróság megállapította, hogy egy közrendi célkitűzés teljesítésére irányuló önfenntartó rendszer létrehozásával a német állam bizonyos fokig kiszervezte a megújuló energiaforrások támogatásának finanszírozását magánszereplőknek. Emiatt a nemzeti bíróság úgy vélte, hogy az EEG-pótdíj a német alkotmányjog értelmében nem minősült különleges járuléknak (*Sonderabgabe*), mert az EEG-pótdíjból származó bevételeket nem fizették be az állami költségvetésbe, és a hatóságok nem rendelkeztek –még közvetlenül sem – a források felett. A Bizottság ezért megállapítja, hogy a nemzeti bíróság következtetése a nemzeti alkotmányjog alkalmazására és különösen a „különleges járadék” jogi fogalmának értelmezésére korlátozódott. A nemzeti bíróság nem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a 2012. évi EEG-törvény a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást is magában foglalt-e. Bár a nemzeti bíróság által a német alkotmányjog alkalmazásában alkalmazott vizsgálat és a Bizottság által a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése alapján végrehajtandó értékelés között hasonlóságok jelentkezhetnek, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a forrásokat nem szükséges az állami költségvetésbe utalni vagy az állam tulajdonába helyezni ahhoz, hogy állami támogatásnak tekintsek őket. Mivel állami források kezelése is felmerülhet, amikor egy közjogi vagy magánjogi szervezetet hoznak létre vagy kérnek fel a források kezelésére, az állami források fogalma szélesebb körű, mint a nemzeti bíróság által a német alkotmányjog alkalmazásában alkalmazott vizsgálat ⁽⁶²⁾.

7.1.3.2. Az átvitelrendszer-irányítók kijelölése a pótdíj kezelésére

- (117) Németország vitatja a Bizottság azon megállapítását, hogy az átvitelrendszer-irányítókat együttesen nevezték ki egy állami forrás kezelésére. Németország szerint az átvitelrendszer-irányítókat az állam nem bízta meg semmivel. A 2012. évi EEG-törvény alá tartozó szereplők – csakúgy, mint a gazdaság bármelyik szereplője – a törvény által rájuk ruházott jogok alapján egyszerűen egymás között rendezik el a magánkereseteiket.
- (118) A Bizottság azonban úgy véli, hogy a 2012. évi EEG-törvény nyilvánvalóan számos kötelezettséget és nyomonkövetési feladatot bíz az átvitelrendszer-irányítókra az EEG-rendszerrel kapcsolatosan, ezáltal a rendszer üzemeltetésének középpontjává nevezve ki őket (lásd a (106) preambulumbekkezdést). A négy német átvitelrendszer-irányító központosítja a saját területén az EEG-villamosenergia beszerzéséből és a piaci prémiumok kifizetéséből eredő EEG-villamosenergiát és kiadásokat, valamint az EEG-pótdíj kezeléséből származó kiadásokat. A területükre vonatkozó EEG-pótdíjból származó bevételeket is központosítják. Ezért nyilvánvaló, hogy az átvitelrendszer-irányítók nemcsak a magánkereseteket rendezik el egymás között, hanem a 2012. évi EEG-törvény szerinti jogi kötelezettségeiket is teljesítik.

7.1.3.3. Az állam és különösen a BNetzA által végzett ellenőrzés

- (119) Németország és az érdekelt felek továbbá azt állítják, hogy a hatóságok – főleg a BNetzA és a BAFA – hatásköre túlságosan korlátozott ahhoz, hogy jelentős ellenőrzést gyakoroljanak az EEG-pótdíj felett. A BNetzA és a BAFA a részt vevő magánszereplők cselekvéseinek jogszerűségét felügyelik, és ha szükséges, adminisztratív szankciókat (BNetzA) vezetnek be, vagy egy energiaigényes vállalkozás számára megadják a csökkentett pótdíjhoz való jogot (BAFA). Nem tudják befolyásolni a pénzügyi forgalmat, és nem ők döntenek el az EEG-pótdíj mértékét. Németország szerint az, hogy a 2012. évi EEG-törvény állapítja meg a pótdíj kiszámításának módját, az átláthatósági követelményeket, valamint a BNetzA által véghezvitt felügyelet módját, kizárólag a kifizetési láncban részt vevő valamelyik magánszereplő jogalap nélküli gazdagodásának megakadályozását célozzák. Ezt azonban ebben az esetben a magánszereplőknek kell érvényesítenie úgy, hogy eljárásokat indítanak a polgári bíróságon.
- (120) Németország és az érdekelt felek kijelentéseivel ellentétben a BAFA közigazgatási határozatban állapítja meg az energiaigényes vállalkozások maximalizált EEG-pótdíjhoz való jogosultságát a lehetséges kedvezményezettnek kérelmének beérkezését követően. A határozatot kizárólag a német közigazgatási bíróságon, és nem a polgári

⁽⁶¹⁾ *Oberlandesgericht Hamm* ügyben 2013. május 14-én hozott ítélet, hiv. sz.: 19 U 180/12.

⁽⁶²⁾ Vö. a C-78/76. sz., *Steinike & Weinlig kontra Németország* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1977:52) 21. pontjával.

bíróságokon lehet megtámadni, és a határozat közvetlenül alkalmazandó. A BNetzA az EnWG alapján továbbá fontos végrehajtó hatáskörrel is rendelkezik, amelyet arra használhat, hogy megbírságolja a rendszerben részt vevő üzemeltetőket, és biztosítja a 2012. évi EEG-törvénynek való megfelelést.

- (121) Ezen túlmenően a Bíróság nemrég az *Elcogás* ügyben hozott ítéletében megerősítette, hogy állami forrásokat használtak fel akkor is, amikor a beszedett összegek elosztásával megbízott állami szervezet nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel e tekintetben ⁽⁶³⁾.
- (122) Pontosabban a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatának (134) preambulumbekzdésében foglaltakkal ellentétben Németország és az érdekelt felek úgy vélik, hogy a BNetzA nem határozhatja meg az EEG-pótdíj mértékét. A (43) preambulumbekzdésben foglaltaknak megfelelően azonban az AusglMechAV 6. §-ának (3) bekezdése azt bizonyítja, hogy a BNetzA hozhat végrehajtható határozatokat a pótdíj mértékének helyesítése érdekében. Továbbá az nem lényeges, hogy a BNetzA milyen mértékig gyakorolta a hatáskörét, amíg rendelkezett azokkal. A BNetzA egyszerűen nem tarthatta szükségesnek, hogy végrehajtható határozatokat hozzon.

7.1.3.4. Az állami ellenőrzés általános megállapítása

- (123) Németország és számos érdekelt fél bírálta a Bizottságot, hogy állítólag indokolatlanul egy egésznek tekintette az EEG-rendszer különböző lépéseit és kapcsolatrendszeit azért, hogy alátámassza, hogy a rendszer állami ellenőrzés alatt áll. Azt állítják, hogy ha a Bizottság külön vizsgálta volna a lépéseket, és egyszerre csak a kapcsolatok egy szeletére összpontosított volna (EEG-villamosenergiatermelő – elosztórendszer-üzemeltető/átvitelirendszer-irányító; átvitelirendszer-irányító – BNetzA; átvitelirendszer-irányító – szolgáltató; szolgáltató – fogyasztó), akkor arra a következtetésre jutott volna, hogy ezek felett nem volt állami ellenőrzés. A BAFA szerepe állítólag csak a támogathatóság vizsgálatára korlátozódik, és a BAFA nem képes e körben mérlegelési jogkört gyakorolni.
- (124) Éppen Németország és az érdekelt felek tévednek, amikor a 2012. évi EEG-törvény által létrehozott pénzügyi rendszert túlságosan szétdarabolt rendszernek tekintik. A *Bouygues* ítéletben a Bíróság kimondta, hogy: „Márpedig, mivel az állami beavatkozások különböző formákat öltenek, és a hatásaik szerint kell azokat elemezni, nem zárható ki, [...] hogy az állam több egymást követő beavatkozását az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából egyetlen beavatkozásnak kell tekinteni.” ⁽⁶⁴⁾ A Bíróság továbbá kimondta hogy: „Ez lehet a helyzet többek között akkor, ha az egymást követő beavatkozások – többek között az időbeli sorrendjükre, a céljukra és a vállalkozás ezen beavatkozások időpontjában fennálló helyzetére tekintettel – olyan szorosan kapcsolódnak egymáshoz, hogy nem lehet azokat elválasztani” ⁽⁶⁵⁾. Az EEG-rendszerrel éppen ez a helyzet. A 2012. évi EEG-törvény és a BNetzA, a BAFA, az UBA és a *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* hatáskörei és cselekvései annyira kapcsolódnak egymáshoz és függnek egymástól, hogy azokat elválaszthatatlannak kell tekinteni.
- (125) Németország emellett azt is állítja, hogy a Bizottság az EEG-számlán való többletek és hiányok kezelésének módjából helytelenül következtetett az állami ellenőrzésre. Először, Németország megállapítja, hogy nincs kapcsolat az EEG-számla és az állami költségvetés között: az állam nem nyújt ellentételezést az EEG-számlán keletkezett hiányért, és – az *Essent* ügyben történekkal ellentétben – a többletet nem fizetik be az állami költségvetésbe. Valójában a hiányok és többletek határozzák meg az EEG-pótdíj mértékét a következő évre. Ezeket ezért egyenlően osztják a részt vevő magánszereplők között. Az államnak ebbe nincs beleszólása.
- (126) A Bizottság azonban úgy véli, hogy a források feletti állami ellenőrzés nem azt jelenti, hogy az említett forrásokat magában foglaló pénzforgalomnak kell történnie az állami költségvetés felé és a költségvetésből kifelé ⁽⁶⁶⁾. Ahhoz, hogy az állam ellenőrzést gyakoroljon a források felett, elég, hogy teljes mértékben szabályozza, hogy mi történjen akkor, ha többlet vagy hiány van az EEG-számlán. A döntő elem az, hogy az állam egy olyan rendszert hozott létre, ahol a hálózatüzemeltetőknél felmerült kiadásokat teljes mértékben ellentételezi az EEG-pótdíj, és a villamosenergia-szolgáltatók átháríthatják a pótdíjat a fogyasztókra.
- (127) Németország azt is kiemeli, hogy a magánforrások forgalmának szabályozása és felügyelete önmagában nem tekinthető állami támogatásnak. Németország összehasonlítja a 2012. évi EEG-törvény által létrehozott rendszert a gazdasági szabályozás más területeivel, például a fogyasztóvédelemmel a bankszektorban, a gépiárművezetőknél

⁽⁶³⁾ C-275/13. sz., *Elcogás* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:2314) 29. pontja.

⁽⁶⁴⁾ C-399/10 P. sz., *Bouygues et al. kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:175) 103. pontja.

⁽⁶⁵⁾ C-399/10 P. sz., *Bouygues et al. kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:175) 104. pontja.

⁽⁶⁶⁾ C-262/12. sz., *Association Vent de Colère!* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851) 19. pontja; C-275/13. sz., *Elcogás* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:2314) 24. pontja.

a kötelező biztosítás megkötésére irányuló kötelezettségével vagy a távközlési és egészségügyi szektor árszabályozásával. Németország állítása szerint a magán gazdasági tevékenységek szabályozása önmagában nem jár állami ellenőrzéssel. A BNetzA Németország szerint kizárólag a fogyasztóvédelem biztosításával foglalkozik. Jelentős különbség mutatkozik azonban azokon a területeken, ahol az állam csupán egy védelmi keretet nyújt a fogyasztók számára és a szóban forgó helyzetben. Ilyen esetekre az állam egy külön jogszabályt – a 2012. évi EEG-törvényt – alkotott meg, melynek elsődleges célja nem a fogyasztóvédelem. Az állam itt folyamatos pénzforgalmat biztosít az ágazaton keresztül e jogszabály politikai céljainak megvalósítása érdekében. Az állandó ítélkezési gyakorlatnak ⁽⁶⁷⁾ megfelelően a tagállami jogszabályban előírt kötelező hozzájárulásból finanszírozott alapokat, ha e források kezelése és elosztása e jogszabály szerint történik, a Szerződés 107. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak kell tekinteni, még akkor is, ha azokat nem állami hatóságok kezelik. Ezért a 2012. évi EEG-törvényt nem lehet összehasonlítani olyan állami intézkedésekkel, melyekre az állam nincs hatással, vagy amelyeknek finanszírozását nem biztosítja.

- (128) Németország szerint ez a helyzet hasonlít a *Doux Élevage* ügyben fennálló helyzetre. A *Doux Élevage* ügyben a Bíróság megállapította, hogy a hozzájárulásból származó bevételek egyáltalán nem mentek át az állami költségvetésen, az állam nem mondott le semmilyen bevételről, a hozzájárulások mindvégig megőrzik magánjogi jellegüket, és befizetésük elmaradása esetén rendes polgárjogi bírósági eljárást kellett indítani ⁽⁶⁸⁾. E „forrás nincs folyamatosan állami ellenőrzés alatt”, „nem áll a hatóságok rendelkezésére” ⁽⁶⁹⁾, és a hatóságokat nem jogosították fel arra, hogy a hozzájárulásokat „bármely más, a szabályszerűségi és a törvényességi vizsgálatól eltérő vizsgálatnak” ⁽⁷⁰⁾ vessék alá. Németország állításai ellenére a szóban forgó eset nem hasonlítható össze a *Doux Élevage* ügygel. A különbség abban rejlik, hogy a *Doux Élevage* ügyben „[a]z érintett szakmaközi szervezet dönt e forrás felhasználásáról, amely teljes mértékben a saját maga által meghatározott célokra szolgál” ⁽⁷¹⁾. A szóban forgó ügyben az EEG-pótdíj célját az állam határozta meg, és annak végrehajtását is teljes mértékben az állam ellenőrzi. Ezen túlmenően, míg a *Doux Élevage* ügyben a francia hatóságok tevékenysége csak arra korlátozódott, hogy kötelezővé tették az előzetes önkéntes hozzájárulást a kapcsolódó üzletágakban minden szereplő számára, addig az állam a szóban forgó esetben a kiadások kiszámításának és a magánszereplők közötti kiegyenlítésének teljes mechanizmusát létrehozta.
- (129) Németország azt állítja, hogy a Bizottság az állami ellenőrzés vizsgálatokor az „állam” szót kétértelmű módon használja. Amint az a *Doux Élevage* ügyből is kitűnik, az „állam” fogalmán elsősorban a végrehajtó hatalmi ágat – vagyis a kormányt és a közigazgatási ügynökségeket – kell érteni, és nem a parlament által elfogadott, általánosan alkalmazandó jogszabályokat. Az, hogy az állam az *AusglMechV* esetében jogszabályt alkotott, nem bizonyítja az állami ellenőrzés fennállását.
- (130) Az „állami” kritériumot azonban széles körben kell értelmezni. Először, a Bíróság ismételt kimondta, hogy az állam fogalma alapesetben magában foglalja a törvényhozó hatalmi ágat is ⁽⁷²⁾. Ahogy azt már a (124) preambulumbekezdés is említi, az állami ellenőrzést egy sor szabályozó és ellenőrző intézkedésen keresztül hajtják végre, melyeket nem szabad egyenként vizsgálni. A szóban forgó ügyben a vonatkozó jogszabályok annyira belemennek a részletekbe, hogy a rendszer úgy biztosítja az állami ellenőrzést, hogy nincs szükség az állami hatóságok további beavatkozására. Ezenfelül a BNetzA komoly erővel rendelkezik, mellyel befolyásolni tudja a folyamatot.
- (131) Ezzel ellentétben Németország úgy véli, hogy a 2012. évi EEG-törvény jelentősen eltér az *Essent* ügyben ismertetett helyzettől. Ez utóbbi esetben a teher mértékét törvényben határozták meg, függetlenül attól a kiadástól, melyet fedeznie kellett volna. Ezenfelül a 400 millió NLG-t meghaladó többletet átirányították az állami költségvetésbe. Az EEG-pótdíj mértékét azonban az átvitelrendszer-irányítók állapítják meg az azonnali piacon való értékesítés alapján, és az állam ebbe nem szólhat bele. Az EEG-számla többleteit emellett a rendszerben tartják, mivel azok befolyásolják a következő évi pótdíj mértékét.
- (132) A (126) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően a források feletti állami ellenőrzés nem azt jelenti, hogy az említett forrásokat magában foglaló pénzforgalomnak kell történnie az állami költségvetés felé és a költségvetésből kifelé ⁽⁷³⁾. A szóban forgó ügyben továbbá az EEG-pótdíj mértékét a szabályozó rendelkezéseknek megfelelően számítják ki, figyelembe véve az átvitelrendszer-irányítók által kialakított piaci árat. Az eljárás megindításáról szóló határozat (13) preambulumbekezdésében foglaltakkal összhangban az átvitelrendszer-irányítók által az EEG-pótdíjnak az azonnali piacon elért ára megismerését követő kiszámításához használt módszert teljes körűen tartalmazza és szabályozza a 2012. évi EEG-törvény.

⁽⁶⁷⁾ C-262/12. sz., *Association Vent de Colère!* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851) 25. pontja; 173/73. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1974:71) 35. pontja.

⁽⁶⁸⁾ C-677/11. sz., *Doux Élevage* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:348) 32. pontja.

⁽⁶⁹⁾ C-677/11. sz., *Doux Élevage* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:348) 36. pontja.

⁽⁷⁰⁾ C-677/11. sz., *Doux Élevage* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:348) 38. pontja.

⁽⁷¹⁾ Lásd a 69. lábjegyzetet.

⁽⁷²⁾ C-279/08 P. sz., *Bizottság kontra Hollandia* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2011:551) 102–113. pontja.

⁽⁷³⁾ C-262/12. sz., *Association Vent de Colère!* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2013:851) 19. pontja; C-275/13. sz., *Elcogás* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:2314) 24. pontja.

- (133) Németország továbbá azt állítja, hogy míg az *Essent* ügyben egy konkrét szervet bíztak meg a pótdíj kezelésével, a 2012. évi EEG-törvény valójában végtelen számú magánszereplőre – vagyis a hálózatüzemeltetőkre, az átviteli-rendszer-irányítókra és villamosenergia-szolgáltatókra – rótt ki kötelezettséget, és ezeket a kötelezettségeket általánosan fogalmazta meg. Ez nem tekinthető megbízásnak, és ilyen nagy számú magánszereplőre nem lehet úgy tekinteni, hogy az állam őket jelölte ki a teher kezelésére. A (118) preambulumbekzdésben foglaltaknak megfelelően az átviteli-rendszer-irányítókat – és nem a többi szereplőt – jelölték ki az EEG-pótdíj kezelésére. Ezen túlmenően látszólag nem merül fel semmilyen jogi ok, amely megakadályozna egy tagállamot abban, hogy egynél több alanyt jelöljön ki az állami források kezelésére.
- (134) Németország és az érdekelt felek a 2012. évi EEG-törvény és a *Vent de colère* ügyben ⁽⁷⁴⁾ nemrég hozott ítélet közötti állítólagos különbségeket is kiemelik: Franciaországban a vonatkozó hozzájárulást egy állami tulajdonú alap által szedték be a fogyasztóktól, míg Németországban a magán átviteli-rendszer-irányítók szedik be az EEG-pótdíjat a magánszolgáltatóktól, akik a pótdíjat átháríthatják a fogyasztókra. Franciaországban a hozzájárulás mértékét miniszteri rendelet határozta meg, Németországban viszont az átviteli-rendszer-irányítók számítják ki azt a tényleges költségeik fényében. Franciaországban hiány esetén az állam közbelép, míg Németországban a hiányt az átviteli-rendszer-irányítóknak kell viselniük addig, amíg a következő évben beszedendő magasabb pótdíjból nem kompenzálják magukat.
- (135) Azzal, hogy Németország azt állítja, hogy az állami források csak akkor vannak jelen, ha az állam végrehajtó hatalmi ága rendelkezik a források felett, félreértelmezi az ítélezési gyakorlatot. Ahogy azt a (130) preambulumbekzdés is ismerteti, az állam fogalma nem csak a végrehajtó ágra korlátozódik, hanem a törvényhozó ágat is magában foglalja, és nincs előírva, hogy az állam úgy rendelkezhet a források felett, mintha azok a saját költségvetésének részét képeznék. A (114) preambulumbekzdésben foglaltak szerint nem lényeges, hogy az állami forrásokat kezelő alany magánjogi vagy közjogi alany. Az átviteli-rendszer-irányítók továbbá a saját kiadásaik alapján számolják ki az EEG-pótdíj mértékét a 2012. évi EEG-törvényben meghatározott módon, és az, hogy az állam egy piaci mechanizmust vezetett be a rendszerbe, nem befolyásolja az állami források jelenlétét. Az állam azt is meghatározza, hogy mi a teendő hiány esetén. Az állam valójában nem fizet magáért a hiányért, hanem – végső soron az EEG-pótdíj által is – szabályozza és ellenőrzi a hiány finanszírozásának módját.
- (136) Németország emellett azt állítja, hogy a *Vent de colère* ügy előírja, hogy az államnak mérlegelési jogköre legyen ahhoz, hogy bármikor rendelkezessen a pénzforrások felett, míg a 2012. évi EEG-törvényben az állam – a jogszabály elfogadásán kívül – nem rendelkezik ilyen mérlegelési jogkörrel. Németország szerint a Bizottság nem megfelelően tett különbséget a végrehajtói ellenőrzés és a pusztán jogalkotó tevékenység igazi jelentése között. Az állami ellenőrzés azt feltételezi, hogy az államnak mérlegelési jogköre van a pénzforrások feletti rendelkezésben. A *Vent de colère* ügy 21. pontjában a Bíróság ismét megerősíti ezt a megállapítást.
- (137) Németország szerint az állami ellenőrzés hiányát az is alátámasztja, hogy az állam nem határozhatja meg az EEG-pótdíj mértékét. Mivel a pótdíj mértéke az átviteli-rendszer-irányítók által az EEG-villamosenergia azonnali piacon történő értékesítéséből származó bevételektől függ, azt tehát teljes mértékben a piac határozza meg. A Bizottság tudomásul veszi, hogy az állam nem mindig határozza meg pontosan az EEG-pótdíj mértékét, de meghatározza azt, hogy hogyan számítsák ki a pótdíjat a villamos energia eladási árának figyelembevételével. Az állam továbbá piaci mechanizmusokat vezethet be a pénzügyi rendszerben a pénzügy feletti ellenőrzés feladása nélkül. A Bizottság e tekintetben nem lát különbséget az állami hatóságok által kiszabott közteher és az állam által jogszabályok útján kirótt jogi kötelezettség között. Mindkét esetben az állam szervezi meg a pénzforrások továbbítását a jogszabályok által bármilyen célra, amelyre ezek a pénzforrások felhasználhatók.
- (138) Ezért a Bizottság fenntartja azt az álláspontját, hogy a megújuló energiaforrásokból és bányagázból előállított villamos energiát termelők számára az átvételi ár által nyújtott támogatást állami forrásokból finanszírozzák.

7.1.4. A gazdasági verseny torzítása, valamint a kereskedem befolyásolása

- (139) Végül úgy tűnik, hogy mind az EEG-villamosenergiát termelők, mind az energiaigényes vállalkozások számára nyújtott előnyök képesek torzítani a versenyt és befolyásolni a kereskedelmet, mivel a kedvezményezettek olyan ágazatokban aktívak, ahol a piacokat liberalizálták, és a tagállamok között kereskedelem folyik.

7.1.5. Következtetés az állami támogatás meglétéről

- (140) A Bizottság ezért arra a következtetésre jut, hogy a 2012. évi EEG-törvény a Szerződés 107. cikke szerinti állami támogatást foglal magában mind az EEG-villamosenergiát termelők és – a BesAR szerint – mind az energiaigényes vállalkozások számára nyújtott előnyök esetében.

⁽⁷⁴⁾ Lásd a 21. lábjegyzetet.

7.2. Meglévő támogatás/új támogatás és a támogatás jogszerűsége

- (141) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megállapította, hogy szerinte a megújuló energiáról szóló német törvény, amely 2000. április 1-jén lépett hatályba (2000. évi EEG-törvény), a 2012. évi EEG-törvény előfutára, nem tartalmazott állami támogatást (NN 27/2000 sz. állami támogatási ügyben hozott bizottsági határozat) ⁽⁷⁵⁾. A Bizottság ugyanakkor úgy vélte, hogy a 2012. évi EEG-törvény által bevezetett változások lényegesek voltak, és a 2012. évi EEG-törvény alapján odaítélt támogatás új támogatásnak minősül, amelyre az említett bizottsági határozat nem vonatkozik (az eljárás megindításáról szóló határozat (150) preambulumbekzdése).
- (142) Ezt Németország és számos érdekelt fél is kifogásolta.
- (143) Németország és az érdekelt felek azt állítják, hogy a 2000. évi EEG-törvény első változata és a 2012. évi EEG-törvény között bekövetkezett egymást követő módosítások nem változtatták meg lényegesen a támogatási rendszert, ezért a 2012. évi EEG-törvény szerinti kifizetéseket kell meglévő támogatásnak tekinteni.
- (144) Németország mindenesetre elismeri, hogy azért van két különbség a 2012. évi EEG-törvény és a 2000. évi EEG-törvény között:
- változás történt a kiegyenlítő mechanizmusban: az EEG-villamosenergiának a szolgáltatók felé történő eredeti fizikai áramlását felváltotta az, hogy maguk az átvitelrendszer-irányítók kötelesek az EEG-villamosenergiát értékesíteni az azonnali piacon. A villamos energia adott mennyisége után fizetendő EEG-pótdíj megfizetéséért a villamosenergia-szolgáltatók EEG-villamosenergiaként jelölhetik meg ezt a mennyiséget. Németország szerint ez azt jelenti, hogy a villamosenergia-szolgáltatók ezzel „megújuló jellegű” villamos energiát szereznek, és annak a lehetőségét, hogy a fogyasztók előtt feltüntessék, hogy milyen mértékben fizettek EEG-pótdíjat (vö. a 2012. évi EEG-törvény 53. §-ának (1) bekezdésével és 54. §-ának (1) bekezdésével).
 - a BesAR a 2000. évi EEG-törvényben nem létezik.
- (145) E két különbségtől eltekintve a (7), (8) és (9) preambulumbekzdésben ismertetett mechanizmus Németország szerint megegyezik a 2000. évi EEG-törvényben foglalt mechanizmussal. Ezzel kapcsolatban különösen azt adja elő, hogy már a 2000. évi EEG-törvény is tartalmazza azt a lényegi elemet, hogy a villamosenergia-szolgáltatók a saját pénzforszáikkal kompenzálják az átvitelrendszer-irányítók számára az EEG-villamosenergia vásárlásából származó többletkiadásait.
- (146) A Bizottság fenntartja azt a megállapítását, hogy a 2012. évi EEG-törvényben foglalt állami támogatás új támogatásnak minősül, mert a 2012. évi EEG-törvény a 2000. évi EEG-törvényhez képest lényeges módosításokat tartalmaz.
- (147) A Németország által elismert módosítások – nevezetesen a kiegyenlítő mechanizmus megváltoztatása és a BesAR bevezetése – lényeges módosításoknak minősülnek.

7.2.1. A kiegyenlítő mechanizmus megváltoztatása

- (148) Előzetes megjegyzésként a Bizottság hangsúlyozza, hogy míg 2002-ben úgy vélte, hogy a 2000. évi EEG-törvény nem tartalmazta az állami források áthelyezését, ezt a vizsgálatot csak nem sokkal a *PreussenElektra* ügyben hozott ítélet után készítették. A későbbi bírósági ítéletek azóta tisztázták és szigorították a *PreussenElektra* ítéletet: Az *Essent*, *Vent de colère* és *Elcogas* ügyekben hozott ítéletek alapján úgy tűnhet, hogy a kezdeti kiegyenlítő mechanizmus szerint az átvitelrendszer-irányítókat már felkérte az állam a támogatási rendszer irányítására, amelyet a villamosenergia-szolgáltatóktól beszedett pótdíj útján finanszíroztak.
- (149) A döntő pont az, hogy a kiegyenlítő mechanizmust lényegesen módosították. A mechanizmus már nem a villamos energia fizikai megvásárlását (hálózatüzemeltetők az EEG-villamosenergiatermelőktől; átvitelrendszer-irányítók a hálózatüzemeltetőktől; villamosenergia-szolgáltatók az átvitelrendszer-irányítóktól) terhelő kötelezettségek sorából áll. Jelenleg a fizikai átadásba beavatkoznak az átvitelrendszer-irányítók szintjén, akiknek értékesíteniük kell az EEG-villamosenergiát. A forgalmazást leválasztották a kiegyenlítő mechanizmusról. Ez utóbbi kizárólag a kiadásoknak az üzemeltetők közötti elosztásáról szól. Az átvitelrendszer-irányítókat bízta meg az állam, hogy központosítsák és számítsák ki ezeket a költségeket, illetve szedik be őket a villamosenergia-szolgáltatóktól.
- (150) A 2000. évi EEG-törvény továbbá nem rendelkezett arról, hogy a villamosenergia-fogyasztóknak is részt kell-e vállalniuk az EEG-villamosenergiatermelés költségeinek viselésében. Ennek az eldöntését az illetékes szabályozó hatóságokra hagyták, amely abban az időben még szabályozhatta a végső fogyasztók által fizetendő villamosenergia-árat. A 2012. évi EEG-törvény kifejezetten megengedi a szolgáltatók részére, hogy a fogyasztókra hárítsák át a kiadásokat, és azok *de facto* át is hárítják a költségeket.

⁽⁷⁵⁾ HLC 164., 2002.7.10., 5. o.

- (151) Ezen túlmenően a BNetzA ügynökséget – amely a 2000. évi EEG-törvény alatt nem játszott semmilyen szerepet – bízták meg a pénzügyi forgalom nyomon követésével és a 2000. évi EEG-törvénynek különösen a fogyasztóvédelem céljából való megfelelés biztosításával. A BAFA – amely a 2000. évi EEG-törvény alatt szintén nem játszott semmilyen szerepet – határoz az EEG-pótdíj csökkentésének bizonyos vállalkozások számára történő odaítélésében a 2000. évi EEG-törvényben megállapított kritériumok alapján.

7.2.2. A Besondere Ausgleichsregelung (BesAR)

- (152) A villamosenergia-fogyasztóknak a tehermegosztásba való bevonásának logikus következménye az, hogy csökken az energiaigényes vállalkozások számára nyújtott pótdíj. A 2012. évi EEG-törvény értelmében a BAFA – amely a 2000. évi EEG-törvény alatt nem játszott semmilyen fontos szerepet – feladata annak a közigazgatási határozatok útján történő igazolása, hogy az energiaigényes vállalkozások teljesítik a BesAR szerinti feltételeket. Egyes érdekelt felek azt állították, hogy az, hogy néhány villamosenergia-fogyasztónak előnye származik a maximalizált pótdíjból, nem lehet hatással az általuk biztosított pénzügyi források magánjellegére. A Bizottság azonban úgy véli, hogy a BesAR létezése csak további bizonyítéka annak, hogy a 2012. évi EEG-törvény már nem magánforrásokból végrehajtott vásárlási kötelezettségekre épül, hanem a költségfelosztás átfogó rendszere, amely bizonyos mértékig az „osztó igazságosság” megfontolásain alapszik, és amelyet az állam szervez meg és állami hatóságok felügyelnek.
- (153) Összefoglalásképp az alábbi táblázat mutatja a 2000. évi EEG-törvény és a 2012. évi EEG-törvény közötti különbségeket. Ezek azt mutatják, hogy a 2012. évi EEG-törvény egy teljesen új rendszert hozott létre.

Elem	2000. évi EEG-törvény	2012. évi EEG-törvény
Pótdíj áthárítása	Az üzemeltetők EEG-villamosenergia vásárlására irányuló folyamatos kötelezettsége	A költségek áthárítását leválasztották az EEG-villamosenergia átadásáról.
Kiegyenlítő mechanizmus a harmadik szinten	A költségkiegyenlítést az EEG-villamosenergia vásárlásával kapcsolták össze.	Az EEG-villamosenergia azonnali piacon történő értékesítéséből származó kiadások kiegyenlítése
A végső fogyasztóknak kell viselniük a költségeket, de néhányan élvezik a maximalizált pótdíj előnyeit.	Nincs ilyen rendelkezés.	BesAR: az energiaigényes vállalkozások kérhetik az általuk fizetendő pótdíj csökkentését.
A BNetzA szerepe	Nincs szerepe.	A pótdíj megállapításának felügyelete és végrehajtása
A BAFA szerepe	Nincs szerepe.	Engedélyezi a pótdíj csökkentését.
Pótdíj mértéke	0,2 ct/kWh (2000)	6,24 ct/kWh (2014)
Az EEG-villamosenergia átvételi ára	Kevesebb mint 1 mrd EUR (2000).	Több mint 20 mrd EUR (2013).

- (154) Mivel a 2012. évi EEG-törvény csak az EEG-pótdíjnak a 2013. és 2014. évre nyújtott csökkentését érinti, csak az ebben a két évben odaítélt csökkentések tartalmaznak állami támogatást ⁽⁷⁶⁾.

7.3. Összeegyeztethetőség a belső piaccal

- (155) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában arra a következtetésre jutott, hogy az EEG-villamosenergiát termelők számára nyújtott állami támogatásról nem jelenthető ki, hogy összeegyeztethető a belső piaccal. Ez azonban kétségeket vetett fel azzal kapcsolatban, hogy a támogatás odaítélése a pénzügyi mechanizmusától – tehát az EEG-pótdíjtól – függetlenül is vizsgálható-e. A Bizottság azt az előzetes következtetést is levonta, hogy az EEG-pótdíj megsérti a Szerződés 30. vagy 110. cikkét.

⁽⁷⁶⁾ A 2012. évi EEG-törvény 2012. január 1-jén lépett hatályba, tehát az energiaigényes vállalkozások a törvény alapján először 2013-ban kérhették az EEG-pótdíj csökkentését. A 2012. évre vonatkozó csökkentések a 2012. évi EEG-törvényt megelőző különböző törvényeken alapultak, ezért azokat ebben az eljárásban nem vizsgáljuk.

- (156) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában aggályait fejezte ki azzal kapcsolatban is, hogy a BesAR a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján összeegyeztethetőnek minősül-e a belső piaccal.

7.3.1. A BesAR összeegyeztethetőségi vizsgálatának jogalapja és hatálya

- (157) Az összeegyeztethetőségi vizsgálat kizárólag a 2012. évi EEG-törvény alapján nyújtott új támogatásokat érinti. A csökkentett EEG-pótdíj 2012. évi kifizetéseinek jogalapja a BAFA által 2011 végén kibocsátott közigazgatási jogi aktus volt. Ezért ezekre a 659/1999/EK tanácsi rendelet 1. cikk b) pontjának ii. alpontja ⁽⁷⁷⁾ vonatkozik.
- (158) Ez a határozat a vasúti társaságok által fizetett csökkentett EEG-pótdíjakra nem vonatkozik. A Bizottság fenntartja a jogot, hogy egy külön eljárás keretében vizsgálja a 2012. évi EEG-törvény 42. §-át.
- (159) A Bizottság a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. és 3.7.3. szakasza alapján vizsgálta a BesAR összeegyeztethetőségét a belső piaccal.
- (160) A Bizottság a 2014. évi iránymutatást 2014. július 1-jétől alkalmazza. Az iránymutatás tartalmazza a megújuló energiaforrásokból származó energia támogatásának finanszírozásában nyújtott csökkentések – ideértve a 2014. július 1-jét megelőzően engedélyezett csökkentéseket – vizsgálatára vonatkozó lényeges szabályokat ((248) pont). A vizsgálat tárgyát képező állami támogatást ezért a 2014. évi iránymutatás szerint kell vizsgálni.
- (161) Az ítélkezési gyakorlat szerint az állami támogatás speciális területén a Bizottságnak követnie kell az általa kiadott iránymutatásokat és felhívásokat, amennyiben azok nem térnek el a Szerződés rendelkezéseitől, és azokat a tagállamok elfogadták ⁽⁷⁸⁾. Németország 2014. július 31-én fogadta el a 2014. évi iránymutatást. Egyik fél sem állította azt, hogy az iránymutatás eltér a Szerződés rendelkezéseitől.
- (162) Az érdekelt felek azonban vitatták a (248) pont jogszerűségét. Úgy vélik, hogy a 2014. évi iránymutatás alkalmazása a 2014. július 1-jét megelőzően nyújtott támogatásra az uniós jog számos általános elvét megsérti, például a jogbiztonság elvét és hátrányt okozó intézkedések visszaható hatálya tilalmának elvét ⁽⁷⁹⁾, valamint azt az elvet, mely szerint az állami támogatást a támogatási rendszer bevezetésének idején alkalmazandó szabályok alapján kellene vizsgálni.
- (163) Az érdekelt felek azonban tévednek, amikor úgy gondolják, hogy a (248) pont második bekezdése visszamenőleges alkalmazást jelent. Az ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog különbséget tesz egy új szabálynak egy éppen folyamatban lévő helyzet jövőbeni hatásaira való azonnali alkalmazása ⁽⁸⁰⁾ és egy új szabálynak egy olyan helyzetre való visszamenőleges alkalmazása között, amely azelőtt vált véglegessé, hogy a szabály hatályba lépett volna (más néven fennálló helyzet) ⁽⁸¹⁾. Ezen felül az uniós bíróságok állandó ítélkezési gyakorlata szerint a gazdasági szereplőknek csak az után keletkezhet jogos elvárása, hogy véglegessé váljék az intézmények által elfogadott, az igazgatási eljárást lezáró aktus ⁽⁸²⁾.
- (164) A Bíróság ítéletének megfelelően a jogszerűtlen állami támogatás fennálló helyzetnek minősül. A törvény alkalmazására irányadó szabályok szerint az összeegyeztethetőségre vonatkozó új szabályoknak a jogszerűtlen támogatásra való azonnali alkalmazása nem minősül az említett új szabályok visszamenőleges alkalmazásának ⁽⁸³⁾.

⁽⁷⁷⁾ A Tanács 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelete az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.).

⁽⁷⁸⁾ C-75/05. és C-80/05. sz., *Németország és mások kontra Kronofrance* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:482) 61. pontja, további hivatkozással.

⁽⁷⁹⁾ Az érdekelt felek az alábbi ítélkezési gyakorlatra hivatkoztak: C-260/91. sz., *Diversint* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1993:136) 9. pontja; C-63/83. sz., *Regina v Kirk* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1984:255) 21. és azt követő pontja; C-1/73. sz., *Westzucker* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1973:78) 5. pontja; C-295/02. sz., *Gerken* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2004:400) 47. és azt követő pontja; C-420/06. sz., *Jager* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:152) 59. és azt követő pontja; C-189/02 P. sz., *Dansk Rørindustri et al. kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:408) 217. pontja.

⁽⁸⁰⁾ C-334/07 P. sz., *Bizottság kontra Freistaat Sachsen* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2008:709) 43. pontja; T-176/01. sz., *Ferrière Nord kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2004:336) 139. pontja.

⁽⁸¹⁾ 68/69. sz., *Bundesknappschaft kontra Brock* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1970:24) 6. pontja; 1/73. sz., *Westzucker GmbH kontra Einfuhr- und Vorratstelle für Zucker* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1973:78) 5. pontja; 143/73. sz., *SOPAD kontra FORMA et al.* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1973:145) 8. pontja; 96/77. sz., *Bauche* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1978:26) 48. pontja; 125/77. sz., *Koninklijke-Scholten-Honig NV et al. kontra Floofproduktschaap voor Akkerbouwprodukten* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1978:187) 37. pontja; 40/79. sz., *P kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1981:32) 12. pontja; 270/84. sz., *Licata kontra ESC* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1986:304) 31. pontja; C-60/98. sz., *Butterfly Music kontra CEDEM* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1999:333) 24. pontja; C-334/07 P. sz., *Bizottság kontra Freistaat Sachsen* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:709) 53. pontja; T-404/05. sz., *Görögország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2008:510) 77. pontja.

⁽⁸²⁾ C-169/95. sz., *Spanyolország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:1997:10) 51–54. pontja; T-116/01.–T-118/01. sz., *P&O European Ferries (Vizcaya) SA kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2003:217) 205. pontja.

⁽⁸³⁾ C-465/09 P–C-470/09 P. sz., *Diputación Foral de Vizcaya és mások kontra Bizottság* (ECLI:EU:C:2011:372) 125. és 128. pontja.

(165) Ezen indokok miatt a Bizottságnak kell vizsgálnia a BesAR szabályt a 2014. évi iránymutatás alapján. A Bizottság a vizsgálat során nem térhet el ettől az iránymutatástól. Mivel az eljárás megindításáról szóló határozatot 2014. július 1-je előtt tették közzé a Hivatalos Lapban, a Bizottság felkérte Németországot és az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be a 2014. évi iránymutatásnak a szóban forgó ügyre történő alkalmazására vonatkozó észrevételeiket.

7.3.1.1. Németország és a harmadik felek észrevételei

(166) Számos érdekelt fél állította, hogy a 2014. évi iránymutatást nem kellene alkalmazni a maximalizált EEG-pótdíjra, hanem ehelyett a Bizottságnak kellene végeznie egy összeegyeztethetőségi vizsgálatot a Szerződés 107. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontja alapján.

(167) Először ezek a felek betérjesztették, hogy az EEG-pótdíj csökkentésekről megállapítható, hogy a Szerződés 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján összeegyeztethetőek a belső piaccal, mivel azok egy közös európai érdeket szolgáló projekt megvalósítását (a megújuló energia 2009/28/EK irányelv által előírt előmozdítása) mozdítják elő, vagy ennek hiányában a német gazdaságban bekövetkezett komoly zavart igyekeznek megszüntetni (az ipar léépülése a megújuló energiaforrásokhoz kapcsolódó kiadások következtében).

(168) Az érdekelt felek hozzátették, hogy az EEG-pótdíj csökkentésekről megállapítható, hogy a Szerződés 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján összeegyeztethetőek a belső piaccal, mivel azok a megújuló energia fejlesztésének előmozdítását célozzák, miközben megelőzik a CO₂-kibocsátás relokalizációját, és megőrzik az Unió ipari alapját. Az érintett felek e tekintetben azt állítják, hogy a BesAR a megfelelő eszköz e többszörösen összetett célkitűzés különböző aspektusainak összeegyeztetésére. Azt is hozzátesszük, hogy ez az eszköz arányos, mert a BesAR szerinti kedvezményezettek így is hozzájárulnak a finanszírozáshoz. Továbbá állítják, hogy ez az intézkedés arányos azon az alapon, hogy a villamos energiára kivetett adók és az EEG-pótdíj alapvetően hasonlóak (mindkettő a villamosenergia-fogyasztásra kivetett teher), és a vállalkozások által fogyasztott villamos energiára az Unió által meghatározott minimális adómérték – a 2003/96/EK tanácsi irányelv⁽⁸⁴⁾ I. mellékletének C. táblázatában meghatározottak szerint – 0,05 ct/kWh, vagyis ugyanannyi, mint az EEG-pótdíj minimális értéke. Végül az érdekelt felek azt állítják, hogy a 2012. évi EEG-törvény nem torzítja a versenyt és nem befolyásolja a kereskedelmet, mivel – a pótdíjjal megegyező mértékű, más tagállamokban lévő vállalkozások által viselt adókkal vagy terhekkel összehasonlítva – nem teljesen ellensúlyozza az elsősorban a (német vállalkozások által viselt) magasabb EEG-pótdíj által okozott versenytorzulást.

(169) A Szerződés 107. cikk (3) bekezdés b) és c) pontjának alkalmazásáról Németország a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatára adott válaszában összehasonlító érveket sorakoztatott fel.

(170) Másodszor, az érintett felek azt állítják, hogy a Bizottság nem vizsgálhatja a csökkentéseket elkülönítve, az EEG-villamosenergia támogatásának vizsgálatokor alkalmazott, összeegyeztethetőségre vonatkozó jogalaptól eltérő jogalap szerint. Ehelyett a Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatában a megújuló energia támogatásával együtt kellett volna vizsgálnia (és jóváhagynia) a – finanszírozás részét képező – csökkentéseket. Ezt a Bíróság ítélezési gyakorlatára való hivatkozással támasztják alá, mely szerint a Bizottságnak figyelembe kell vennie a támogatás finanszírozási módját olyan esetekben, ahol ez a mód az intézkedés szerves részét képezi⁽⁸⁵⁾.

(171) Harmadszor, még ha a 2014. évi iránymutatás alkalmazható is, az érdekelt felek azt állítják, hogy a 2014. évi iránymutatás (248) és (250) pontjára tekintettel az csak a jogszerűtlen támogatásra alkalmazható visszamenőlegesen, a meglévő támogatásra nem. Ha azonban a maximalizált EEG-pótdíjak állami támogatásnak minősülnek (ami vitatott), akkor ezeket meglévő támogatásnak kellene tekinteni, mivel a Bizottság már hallgatólagosan jóváhagyta ezeket az NN 27/2000 sz. ügyben⁽⁸⁶⁾.

(172) Negyedszer, az érdekelt felek azt állítják, hogy a 2014. évi iránymutatást és különösen a 3.7.3. szakaszban foglalt átállási tervre vonatkozó szabályokat oly módon kellene értelmezni, amely biztosítja a kedvezményezettek jogos elvárásait: más szóval a fokozatos átállást kellően alacsonyan kell tartani 2013-ban és 2014-ben a visszafizetés megakadályozása érdekében. Ezek a jogos elvárások az érintett felek szerint az NN 27/2000 sz. ügyben hozott bizottsági határozatból fakadnak.

⁽⁸⁴⁾ A Tanács 2003. október 27-i 2003/96/EK irányelve az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).

⁽⁸⁵⁾ C-261/01. sz., *Van Calster* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2003:571) 49. pontja; C-333/07. sz., *Société Régie Networks* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:764) 89. pontja.

⁽⁸⁶⁾ Lásd a fenti 75. lábjegyzetet.

7.3.1.2. Vizsgálat

- (173) Ezek az érvek nem változtatják meg az e határozat szerinti, a 2014. évi iránymutatás (157)–(165) preambulumbekzdésben ismertetett alkalmazhatóságára irányuló vizsgálat kimenetelét.
- (174) Először, a Szerződés 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának alkalmazását illetően a 2014. évi iránymutatás (10) pontja kimondja, hogy „[e]bben az iránymutatásban a Bizottság meghatározza azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén az energetikai és környezetvédelmi támogatások – a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében – a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők”. A Bíróság szerint „a Bizottság mérlegelési jogkörének gyakorlásához saját maga számára útmutatást adhat olyan jogi aktusok által, mint az iránymutatások, amennyiben ezek az aktusok az intézmény által követendő irányokra utaló szabályokat tartalmaznak, és nem térnek el a Szerződés szabályaitól”⁽⁸⁷⁾. Mivel a 2014. évi iránymutatás előzetesen, általános és átlátható módon állapítja meg a Szerződés 107. cikk (3) bekezdése c) pontjában megállapított kivételre vonatkozó összeegyeztethetőségi feltételeket, a Bizottság köteles ezt az iránymutatást alkalmazni.
- (175) Nincs lehetőség a villamos energia adószabályainak analógia útján történő alkalmazására, mert a 2014. évi iránymutatás tartalmazza a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos pótdíjak csökkentésére vonatkozó vizsgálat teljes szabályrendszerét.
- (176) A Szerződés 107. cikk (3) bekezdése c) pontjától való eltéréseket illetően a 2014. évi iránymutatás nem tartalmaz arra vonatkozó kritériumokat, hogy a Bizottság hogyan fog eljárni mérlegelési jogkörében a Szerződés 107. cikk (3) bekezdése b) pontjának alkalmazása során. Igaz, hogy a Bizottság elfogadott egy közleményt a „az európai közérdeket képviselő jelentős projektek megvalósításának előmozdítására nyújtott állami támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének elemzési kritériumairól”⁽⁸⁸⁾, amely 2014. július 1-jétől alkalmazandó. E közlemény 52. pontja szerint azonban „a Bizottság a be nem jelentett támogatások esetén e közleményt alkalmazza akkor, ha a támogatást annak hatálybalépését követően ítélték oda, és a támogatás odaítélésékor hatályban lévő szabályokat alkalmazza a támogatás odaítélésének minden más esetére”. Ez azt jelenti, hogy a közleményben megállapított kritériumok nem alkalmazhatók az ebben a határozatban vizsgált pótdíjcsökkentésekre. A Bizottságnak ehelyett a 2008. évi iránymutatásban foglalt szabályokat kell alkalmaznia⁽⁸⁹⁾.
- (177) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában aggályait fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a 2008. évi iránymutatás (147)–(150) pontjával összhangban a BesAR a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető-e. A Bizottság különösen amiatt fogalmazta meg ezen aggályait, mert a csökkentések látszólag nem kapcsolódtak egy projekthez és még kevésbé egy olyan projekthez, amely „konkrét és pontosan meghatározott a végrehajtást illetően”. Mindenesetre kérdéses maradt, hogy az ilyen projekt „közös európai érdeket” szolgál-e, vagyis a biztosított előny az egész Unióra kiterjedő előny-e. Végül az is kétséges volt, hogy a szóban forgó támogatás – nevezetesen az EEG-pótdíj csökkentése – vajon „ösztönzőleg hat a projekt megvalósítására” (az eljárás megindításáról szóló határozat (211) és (212) preambulumbekzdése).
- (178) Ezeket az aggályokat nem segítettek eloszlatni. Németország azt állítja, hogy a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos célok elérését és az ipari versenyképesség megőrzését egy – vagy több – közös európai érdeket szolgáló projektnek kell tekinteni. Németország a Bizottság „Európa 2020” stratégiájára hivatkozik, mely egy „erőforrás-hatékonyabb, környezetbarátabb és versenyképesebb gazdaság előmozdítását” prioritásként kezeli⁽⁹⁰⁾. Akármennyire is fontosak legyenek azonban a politikai célok, a megújuló energiaforrások fejlesztését és a versenyképesség előmozdítását nem lehet a gyakorlati értelemben vett konkrét projektekként értelmezni. Még kevésbé lehet ezeket a projekteket a végrehajtásukat illetően meghatározni, ideértve a résztvevőiket, célkitűzéseiket és hatásait, ahogy azt a 2008. évi iránymutatás (147) pont a) alpontja előírja. Ha a közös európai érdeket szolgáló projekteket úgy értelmeznénk, hogy azok pusztán politikai célokat fognak össze, akkor a 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának értelme a szövegezésén túlmutatna, és a konkrét és pontosan meghatározott projektet megcélzó erőfeszítések követelménye értelmét vesztené. Ez szembe menne „az állami támogatás a közös piaccal való összeegyeztethetlenségének általános alapelvétől való eltérések megszorító értelmezésének igényével”⁽⁹¹⁾.
- (179) Mindenekelőtt a Törvényszék a *Hotel Cipriani* ítéletben egyértelművé tette, hogy „valamely támogatási intézkedés csak akkor részesülhet a [Szerződés 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja] szerinti eltérés kedvezményében, ha nem főként valamely tagállam gazdasági szereplőit részesíti előnyben, hanem a Közösség egésze vonatkozásában jelent előnyt”. Ez a kritérium

⁽⁸⁷⁾ C-310/99. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EU:C:2002:143) 52. pontja.

⁽⁸⁸⁾ HL C 188., 2014.6.20., 4. o.

⁽⁸⁹⁾ A Közösség 2008. évi iránymutatása a környezetvédelemhez nyújtott állami támogatásokról (HL C 82., 2008.4.1., 1. o.).

⁽⁹⁰⁾ COM(2010)2020 végleges, 10. o.

⁽⁹¹⁾ C-301/96. sz., Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2003:509) 106. pontja.

nem teljesül, amennyiben a nemzeti támogatási rendszer csupán az érintett vállalkozások versenyképességét hivatott javítani ⁽⁹²⁾. A BesAR kizárólag arra irányul, hogy megkönnyítse a németországi energiaigényes vállalkozások költségterheit és ezáltal javítsa versenyképességüket.

- (180) Végül az az állami támogatás a közös piaccal való összeegyeztethetlenségének általános alapelvétől való eltérések megszorító értelmezésének a (178) preambulumbekzdésben említett igényét illetően az a tény, hogy a villamosenergia-árak nagy számú ipari fogyasztó számára növekednek, nem tekinthető az érintett tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavarnak.
- (181) Ezért a Bizottság a Szerződés 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján nem hagyhatta jóvá a BesAR szabályt.
- (182) Másodszor, a (170) preambulumbekzdésben összefoglalt érvelésre tekintettel az energiaigényes vállalkozások számára csökkentett EEG-pótdíjak formájában nyújtott támogatás világosan különbözik és elkülönül a megújuló energiával kapcsolatos támogatástól. Ez utóbbi kedvezményezettjeinek csoportja nem egyezik meg az előbbi kedvezményezettjeinek csoportjával. Ezenfelül a csökkentések nem szolgálják azonnal a megújuló energia támogatása finanszírozásának célját, hanem éppen ellenkezőleg, tulajdonképpen e céllal ellentétesen hatnak, mivel az azonnal hatásuk az, hogy csökkentik a megújuló energiaforrások finanszírozására rendelkezésre álló bevételeket. Ezt az is alátámasztja, hogy az EEG-pótdíjat növelni kellett minden más, kiváltságokkal nem rendelkező felhasználó esetében a finanszírozás stabilitásának megőrzése érdekében.
- (183) Harmadszor, a (171) preambulumbekzdésben összefoglalt érvet illetően a BesAR-t a 2014. évi iránymutatás (248) pontjának hatáskörébe tartozó jogszerűtlen támogatásnak kell tekinteni: a (141) és az azt követő preambulumbekzdésekben foglaltak szerint a 2012. évi EEG-törvény lényegesen módosította az NN 27/2000. számú ügy során elfogadott bizottsági határozat által jóváhagyott támogatási rendszert.
- (184) A kedvezményezettek jogos elvárásait érintő negyedik érvvel a (257) preambulumbekzdés foglalkozik részletesebben, mivel az csak a visszatérítéshez kapcsolódik.

7.3.1.3. A 2008. évi iránymutatás szerinti alternatív vizsgálat

- (185) A Törvényszék számos alkalommal és a Bíróság ítélkezési gyakorlatával ellentétben arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jogszerűtlen támogatást az odaítélésekor hatályban lévő szabályok alapján kell vizsgálni. Ezért a Bizottság a 2008. évi iránymutatás alapján egy, a Szerződés 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti alternatív vizsgálatot végzett.
- (186) Ennek eredménye az volt, hogy a Bizottságnak a BesAR alapján nyújtott működési támogatást a (187) és az azt követő preambulumbekzdésekben foglalt indokok miatt teljes egészében összeegyeztethetetlennek kellett volna nyilvánítania.
- (187) Az eljárás megindításáról szóló határozat kimondja, hogy az elfogadása idejében nem voltak olyan állami támogatásra vonatkozó konkrét szabályok, amelyek elismernék, hogy a megújuló energiaforrások támogatásának finanszírozását célzó terhek alóli mentesítéseket vagy azok csökkentéseit egy közérdekű célkitűzés elérésének szükségességnek, és ezáltal a Szerződés 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint engedélyezettnek tekintsék.
- (188) Ezen túlmenően a Bizottság már megtiltott egy Ausztria által 2011-ben bejelentett, ehhez hasonló működési támogatást ⁽⁹³⁾. Ez a tilalom összhangban van a Bíróság ítélkezési gyakorlatával, mely szerint maga a működési támogatás a közös érdekekkel ellentétes mértékben van hatással a kereskedelmi feltételekre, és ezért nem tekinthető összeegyeztethetőnek a belső piaccal ⁽⁹⁴⁾. A Bizottság e határozatában azt is kifejtette, hogy miért nem áll fenn hasonlóság a villamos energia adójával kapcsolatos szabályokkal.
- (189) A Bizottság ezen indokok miatt szintén nem engedélyezhette a Szerződés 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti szóban forgó támogatást a támogatás odaítélésekor hatályban lévő szabályok alapján.

⁽⁹²⁾ T-254/00., T-270/00. és T-277/00. sz., *Hotel Cipriani et al. kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:T:2008:537) 337. pontja.

⁽⁹³⁾ SA.26036 (C24/09) – Ausztria; A nagy villamosenergia-fogyasztóknak a zöld energiáról szóló osztrák törvény szerint nyújtott állami támogatás (HL L 235., 2011.9.10., 42. o.).

⁽⁹⁴⁾ C-288/96. sz., *Németország kontra Bizottság* („Jadekost”) ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2000:537) 77. pontja, további hivatkozásokkal.

7.3.2. A megújuló energiaforrásokból származó energiatermelés támogatásából eredő költségek

- (190) A 2014. évi iránymutatás (184) pontja szerint csökkentések kizárólag a megújuló energiaforrásokból származó energiatermelés támogatásából fakadó költségek vonatkozásában ítélték oda.
- (191) A Bizottság által az a 2014. évi EEG-törvényhez kapcsolódó SA.38632 (2014/N) ügyben hozott határozatban (2014. évi EEG-határozat) foglaltaknak megfelelően azonban az EEG-pótdíj a bányagázból előállított energiatermelés támogatásának finanszírozását is szolgálja. A bányagáz a 2014. évi iránymutatás (19) pontjának (5) alpontja szerint nem minősül megújuló energiaforrásnak. A más energiaforrások támogatásának finanszírozását célzó pótdíjak csökkentéseire nem vonatkozik a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakasza ⁽⁹⁵⁾.
- (192) Németország e vonatkozásban az SA.38632 (2014/N) ügyben folyó értesítési eljárás keretében jelezte, hogy a bányagázból előállított energiatermelés támogatásának finanszírozásához kapcsolódóan semmilyen csökkentést nem nyújtanak, mivel a 2014. évi EEG-törvény szerint az energiaigényes vállalkozásoknak minden érintett fogyasztási ponton az első GWh fogyasztásért a teljes pótdíjat meg kell fizetniük. Az első GWh fogyasztásért fizetett teljes pótdíjból származó bevétel magasabb, mint a bányagázból előállított villamos energia után fizetett támogatás mértéke ⁽⁹⁶⁾.
- (193) 2012-ben a bányagáz támogatásának mértéke (41,4 millió EUR) az abban az évben a 2012. évi EEG-törvény alapján nyújtott támogatás teljes összegének 0,25 %-át tette ki. Az előrejelzések azt mutatják, hogy a bányagáz mennyisége várhatóan állandó lesz a jövőben, illetve kismértékben csökken ⁽⁹⁷⁾.
- (194) Ez alapján a Bizottság megállapította, hogy a 2014. évi EEG-törvény alapján a BesAR kedvezményezettjei számára az első GWh fogyasztásért fizetendő EEG-pótdíj mértéke már bőven meghaladja a bányagáz támogatásának összegét ⁽⁹⁸⁾. A Bizottság továbbá arra a következtetésre jutott, hogy a bányagázzal kapcsolatosan kifizetett EEG-támogatás arányának (0,25 %) és az EEG-pótdíjnak (6,24 ct/kWh 2014-ben) a szorzata 0,016 ct/kWh. Ez a mennyiség alatta marad annak a minimális pótdíjnak, amelyet a BesAR kedvezményezettjeinek ki kellett fizetnie az első GWh fogyasztás felett is (0,05 ct/kWh) ⁽⁹⁹⁾.
- (195) A 2012. évi EEG-törvény két alternatív felső határértéket határoz meg. Az első alternatíva (41. § (3) bekezdés 1. pont) szerint, amely egy csökkenő felső határérték, a kedvezményezettek továbbra is kötelesek a teljes pótdíjat megfizetni az első GWh fogyasztásért, és a 100 GWh feletti fogyasztás után 0,05 ct/kWh minimális pótdíjat kell fizetniük. A második alternatíva (41. § (3) bekezdés 2. pont) szerint – mely a legnagyobb energiaigényű vállalkozásokra vonatkozik –, a pótdíj a kedvezményezett teljes fogyasztására 0,05 ct/kWh értékben van maximálva. A kedvezményezettek mindenképp többet fizetnek a pótdíj azon hányadánál, amely a bányagáz támogatására lenne fordítható (2014-ben 0,016 ct/kWh és a 2013-ban az akkori 5,277 ct/kWh EEG-pótdíj alapján 0,013 ct/kWh).
- (196) Ezért a 2013. és a 2014. évre vonatkozóan fizetendő 0,05 ct/kWh minimális pótdíj összege a bizonyos kedvezményezettek első GWh fogyasztása után fizetendő pótdíjfizetési kötelezettségével együtt biztosította, hogy az energiaigényes vállalkozásoknak nem ítélték oda csökkentést a bányagázból előállított villamos energia finanszírozásából ⁽¹⁰⁰⁾.

7.3.3. Támogathatóság

- (197) A 2014. évi iránymutatás (185) bekezdése előírja, hogy a támogatásnak azokra az ágazatokra kell korlátozódnia, amelyek versenyhelyzetét villamosenergia-intenzitásuk és nemzetközi kereskedelemnek való kitettségük miatt veszélyeztetik a megújuló energiaforrásokból származó energiatermelés támogatásának finanszírozásával összefüggő költségek. Ennek megfelelően csak akkor nyújtható támogatás, ha a vállalkozás a 2014. évi iránymutatás 3. mellékletében felsorolt valamely ágazatban tevékenykedik.
- (198) Emellett a 2014. évi iránymutatás (186) pontja szerint egy tagállam a megújuló energia támogatásából eredő költségek csökkentését biztosító nemzeti programjának hatálya alá vonhat egy vállalkozást, ha az adott vállalkozás villamosenergia-intenzitása legalább 20 %, és olyan ágazatban tevékenykedik, amelyben a kereskedelem intenzitása uniós szinten legalább 4 %, még abban az esetben is, ha az adott ágazat nem szerepel a 2014. évi iránymutatás 3. mellékletében.

⁽⁹⁵⁾ 2014. évi EEG-határozat (293) preambulumbekkezdése.

⁽⁹⁶⁾ 2014. évi EEG-határozat (294) és (295) preambulumbekkezdése.

⁽⁹⁷⁾ 2014. évi EEG-határozat (295) preambulumbekkezdése.

⁽⁹⁸⁾ A 2014-ben meglévő 2707 támogatható fogyasztási ponttal és a 6,24 ct/kWh összegű EEG-pótdíjjal kalkulálva az első GWh fogyasztásért fizetett összegekből származó bevétel 168 916 800 EUR volt. Lásd a 2014. évi EEG-határozat (296) preambulumbekkezdését.

⁽⁹⁹⁾ 2014. évi EEG-határozat (296) preambulumbekkezdése.

⁽¹⁰⁰⁾ Vö. a 2014. évi EEG-határozat (297) preambulumbekkezdését.

- (199) Végül a 2014. évi iránymutatás (187) pontja előírja, hogy a tagállamok további támogathatósági kritériumokat is meghatározhatnak, feltéve, hogy a támogatható ágazaton belül a kedvezményezettek kiválasztása objektív, megkülönböztetésmentes és átlátható kritériumokon alapul, és hogy a támogatást egyazon ágazatban minden versenytárs számára alapvetően azonos módon nyújtják, ha azok tényszerűen hasonló helyzetben vannak.
- (200) Amennyiben a megújuló energiaforrásból származó villamosenergia-termelés támogatásának finanszírozásával összefüggő terhek csökkentése formájában megvalósuló támogatást az ezen iránymutatás alkalmazásának időpontja előtt ítélték oda olyan vállalkozásoknak, amelyek e határozat (197) és a (198) preambulumbekzdése értelmében nem támogathatók, az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek tekinthető, ha összhangban van az átállási tervvel (az iránymutatás (197) pontja).
- (201) Németország jelezte, hogy 2013-ban és 2014-ben a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszának megfelelően a BesAR szerinti kedvezményezetteknek csak egy része volt jogosult állami támogatásra a megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának finanszírozásával összefüggő csökkentés formájában. Németország ezért egy átállási tervet nyújtott be a támogatásra nem jogosult kedvezményezettek vonatkozásában (lásd a II. mellékletet), amellyel a 7.3.5. szakasz foglalkozik. Németország azt is kifejtette, hogy valamennyi, a 2014. évi iránymutatás (186) pontja alapján a nemzeti program hatálya alá vonható kedvezményezett a 2014. évi iránymutatás 5. mellékletében felsorolt ágazatokban tevékenykedik.
- (202) A bruttó hozzáadott érték kiszámításához – amely a 2014. évi iránymutatás (185)–(192) pontjának alkalmazásához szükséges, és amelynek meghatározását az iránymutatás 4. melléklete tartalmazza – a 2012. évi EEG-törvény 41. §-a az utolsó üzleti évre vonatkozó piaci áron számított és a pótdíj csökkentésének alkalmazása előtti bruttó hozzáadott értéket alkalmazza. A 2014. évi iránymutatás 4. mellékletének (1) és (2) pontja a tényező-költségen számított bruttó hozzáadott érték, valamint a legutóbbi három év bruttó hozzáadott értékei számtani közepének alkalmazását írja elő, amelyre vonatkozóan rendelkezésre állnak adatok. Németország kifejtette, hogy ilyen adatok nem állnak rendelkezésre, mert a 2013. és a 2014. évben a csökkentések iránti kérelmek csak azon legutóbbi üzleti év piaci áron számított bruttó hozzáadott értékét tartalmazták, amelyre vonatkozóan rendelkezésre álltak adatok (vagyis 2011-re és 2012-re). Németország ehhez hasonlóan kifejtette, hogy a villamosenergia-árak kiszámításakor a villamos energia kiskereskedelmi átlagára nem volt elérhető minden vállalkozás számára – vagy legalábbis nem a magasabb fogyasztási sávokra –, a villamosenergia-árak kiszámítása ehelyett a 2011-es és 2012-es évek valós villamosenergia-áraitra alapul, mivel a vállalkozások ezeket az árakat adták meg a 2013. és 2014. évi csökkentések iránti kérelmeikben. A 2014. évi iránymutatás 4. mellékletének (4) pontja szerint a vállalkozás villamosenergia-költségei különösen a feltételezett villamosenergia-díjával határozhatók meg. Németország magyarázatai alapján a Bizottság az SA.38632 (2014/N) ügyben hozott határozatában arra a következtetésre jutott, hogy a 2012. évi EEG-törvényben foglalt átmeneti szabályok, melyek lehetővé tették az utolsó üzleti éven vagy a legutolsó két üzleti éven alapuló, tényező-költségen számított bruttó hozzáadott érték adatainak, valamint az utolsó üzleti év valós villamosenergia-árainak az alkalmazását, összhangban voltak a 2014. évi iránymutatással és különösen a (195) ponttal (az említett határozat (311) és (314) preambulumbekzdése). Ez azért történt, mert azok az adatokat – vagyis az utolsó üzleti éven alapuló, tényező-költségen számított bruttó hozzáadott érték és az utolsó év valós villamosenergia-árai – csak átmeneti jelleggel alkalmazzák, amíg a 2014. évi iránymutatás 4. mellékletében előírt adatokat összegyűjtötték. Ez az érvelés még inkább alkalmazható a 2013. és a 2014. években odaítélt EEG-pótdíj csökkentések vizsgálatára, és ezen érvelés alapján az is elfogadható, hogy a piaci áron számított bruttó hozzáadott érték adatait használják fel a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakasza szerint a megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának finanszírozásával összefüggő csökkentés formájában 2013-ban és 2014-ben a BesAR alapján odaítélt állami támogatás összeegyeztethetőségének vizsgálatakor.
- (203) A Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a 2012. évi EEG-törvény csak részben felel meg a 2014. évi iránymutatás (185) és (186) pontjában megállapított támogathatósági szabályoknak. Ezért azon kedvezményezettek, akik vonatkozásában e kritériumok nem teljesülnek, kötelezhető a jogellenes támogatás visszafizetésére, amelynek részleteit a Németország átállási tervéről szóló 7.3.5. szakasz vizsgálja.

7.3.4. Arányosság

- (204) A 2014. évi iránymutatás (188) pontja szerint akkor tekintik a támogatást arányosnak, ha a kedvezményezettek a többletköltségek legalább 15 %-át csökkentés nélkül fizetik.
- (205) A tagállamoknak azonban lehetőségük van arra, hogy a megújuló energia támogatásának finanszírozásából eredő, vállalkozásonként fizetendő költségek összegét a vállalkozás bruttó hozzáadott értékének 4 %-ára korlátozzák. A legalább 20 %-os villamosenergia-intenzitású vállalkozások esetében a tagállamok az érintett vállalkozás bruttó hozzáadott értékének 0,5 %-ára korlátozhatják a teljes fizetendő összeget. Végül, amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy elfogadják a bruttó hozzáadott érték 4, illetve 0,5 %-ában meghatározott korlátozást, akkor e korlátozásnak az összes támogatható vállalkozásra vonatkoznia kell (a 2014. évi iránymutatás (189) és (190) pontja).

- (206) Németország jelezte, hogy egyes esetekben a kedvezményezettek által 2013-ban és 2014-ben fizetett maximalizált EEG-pótdíj nem minősült arányosnak a 2014. évi iránymutatás kritériumai alapján ⁽¹⁰¹⁾. Németország ezért egy átállási tervet terjesztett elő (lásd a II. mellékletet), amelyet a 7.3.5. szakasz eleméz.
- (207) A Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a maximalizált EEG-pótdíjak csak részben felelnek meg a 2014. évi iránymutatás (188) és (189) pontjában megállapított arányossági kritériumoknak. Ezért azon kedvezményezettek, akik vonatkozásában e kritériumok nem teljesülnek, kötelezhetőek a jogellenes támogatás visszafizetésére, amelynek részleteit a Németország átállási tervéről szóló 7.3.5. szakasz vizsgálja.

7.3.5. Az átállási terv

- (208) A 2014. évi iránymutatás (193) és azt követő pontjai szerint a tagállamoknak legkésőbb 2019. január 1-jétől kell alkalmazniuk a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszában rögzített, és az ennek a határozatnak a 7.3.3. és 7.3.4. szakaszában ismertetett támogathatósági és arányossági kritériumokat. Az azt megelőző időszakra nyújtott támogatások akkor minősülnek összeegyeztethetőnek, ha megfelelnek ugyanazoknak a kritériumoknak. Emellett a Bizottság úgy véli, hogy a megújuló energiaforrásból származó villamosenergia-termelés támogatásának finanszírozásával összefüggő terhek csökkentése formájában a 2019-et megelőző évekre nyújtott támogatások akkor minősülnek a belső piaccal összeegyeztethetőnek, ha megfelelnek a meghatározott átállási terv előírásainak.
- (209) Az átállási terv célja a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszában rögzített, és az ennek a határozatnak a 7.3.3. és 7.3.4. szakaszában ismertetett támogathatósági és arányossági kritériumok alkalmazásából fakadó támogatási szintekre való fokozatos átállás.
- (210) Amennyiben a támogatást az iránymutatás alkalmazásának időpontja előtti időszakra nyújtották, a tervnek a kritériumok fokozatos alkalmazását is elő kell írnia arra az időszakra vonatkozóan.
- (211) Amennyiben a (200) preambulumbekzdésben foglaltak szerint a támogatást a 2014. évi iránymutatás alkalmazásának időpontja előtt ítélték oda olyan vállalkozásoknak, amelyek e határozat 7.3.3. szakasza értelmében nem támogathatók, az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek tekinthető, ha az átállási terv a pótdíj többletköltségei tekintetében csökkentés nélkül legalább 20 %-os önrészt ír elő, amelyet fokozatosan kell bevezetni legkésőbb 2019. január 1-jéig (az iránymutatás (197) pontja).
- (212) Németország betervezte a (27) és azt követő preambulumbekzdésekben ismertetett átállási tervet (II. melléklet), amely a visszafizetésre kötelezett összes kedvezményezett esetében előírja az EEG-pótdíj fokozatos emelését. A kiinduló pont a 2013-ban ténylegesen befizetett EEG-pótdíj; ezt úgy számítják ki, hogy a kedvezményezettek a 2013-ra odaítélt csökkentett EEG-pótdíjat megszorozzák a kedvezményezettek ugyanabban az évben mért valós energiafogyasztásával (alap pótdíj). Az átállási terv szerint a 2013. és 2014. évre vonatkozó pótdíjakat ki fogják igazítani oly módon, hogy ne lépje túl az alap pótdíj 125, illetve 150 %-át. 2015-től a felfelé történő kiigazítás valószínűleg nagyobb lesz, mivel a felső határértéket akkor az alap pótdíj 200 %-ában fogják megállapítani. Az ezt követő években egészen 2018-ig az x évre vonatkozó pótdíjat hasonló módon az $x-2$ évre vonatkozó pótdíj 200 %-ában fogják maximalizálni.
- (213) Az e határozatban vizsgált éveket illetően (2013 és 2014) az átállási terv a visszafizetésre kötelezett összes olyan kedvezményezett esetében előírja az EEG-pótdíj fokozatos emelését, amelyek vonatkozásában a 2014. évi iránymutatás támogathatósági és arányossági kritériumai nem teljesültek. Az emelés valószínűleg tovább folytatódik 2014 után is, így feltételezhető, hogy a 2014. évi iránymutatásban előírt szinteket elérik 2019. január 1-jéig mind az elviekben támogatható, ám eddig nem elég magas pótdíjat fizető vállalkozások, mind azon nem támogatható vállalkozások vonatkozásában, amelyek ezért az iránymutatás (197) pontjában meghatározott pótdíj többletköltségei tekintetében legalább 20 %-os önrészt kell elérniük. Ezenfelül a Bizottság megállapítja, hogy az átállási terv a megújuló energiával kapcsolatos politika összes vonatkozó gazdasági tényezőjét figyelembe veszi, és Németország a 2014. évi iránymutatás (200) pontjában meghatározott határidőn belül megküldte azt.
- (214) A 2013-as és a 2014-es évet illetően az átállási terv tehát összhangban van a 2014. évi iránymutatás 3.7.3. szakaszában foglalt követelményekkel. A 2014. évi iránymutatás (194) pontja szerint az átállási terv által módosított támogatások ezért a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősülnek.

⁽¹⁰¹⁾ A bruttó hozzáadott érték és villamosenergia-intenzitás adatainak alkalmazásához lásd e határozat (202) preambulumbekzdését.

7.3.6. Következtetések az összegegyeztetetőségről

- (215) Az energiaigényes vállalkozások 2013. és 2014. évi csökkentett pótdíjai csak az alábbi feltételek teljesülése esetén összegegyeztetethetők a belső piaccal:
- a) a pótdíjcsökkentést kizárólag a megújuló energiaforrásokból származó energiatermelés támogatásából fakadó költségek után ítélik oda;
 - b) a kedvezményezettek az ennek a határozatnak a 7.3.3. szakaszában kifejtettek szerint megfelelnek a 2014. évi iránymutatás (185), (186) és (187) pontjában meghatározott támogathatósági kritériumoknak; és
 - c) az EEG-pótdíj csökkentése az ennek a határozatnak a 7.3.4. szakaszában kifejtettek szerint a 2014. évi iránymutatás (188) és (189) pontjában megállapított kritériumok alapján arányosnak minősül.
- (216) Azon kedvezményezetteknek, amelyek vonatkozásában a (215) preambulumbekzdésben ismertetett feltételek közül egy vagy több nem teljesül, a Bizottság kivételesen úgy véli, hogy a 2013-as és a 2014-es év folyamán a BesAR alapján odaítélt állami támogatás a belső piaccal összegegyeztetethetőnek tekinthető, amennyiben biztosítva van, hogy a kedvezményezettek a (212) preambulumbekzdésben meghatározott alap pótdíjnak legalább a 125 %-át fizetik 2013-as évre, illetve 150 %-át a 2014-es évre. Ezen eredmény biztosítása érdekében a visszafizetés az alábbi módon történik:
- a) a 2013-as évre odaítélt csökkentés vonatkozásában a visszafizetés megegyezik annak a pótdíjnak és a 2013-as ténylegesen befizetett EEG-pótdíjnak a különbségével, amelyet be kellett volna fizetni, ha a (215) preambulumbekzdésben foglalt összes feltétel teljesül; a visszafizetésre kötelezett vállalkozás által fizetendő teljes EEG-pótdíj – ideértve a visszafizetett összeget – azonban nem haladhatja meg a 2013-ban ténylegesen befizetett EEG-pótdíj 125 %-át;
 - b) a 2014-as évre odaítélt csökkentés vonatkozásában a visszafizetés megegyezik annak a pótdíjnak és a 2014-es ténylegesen befizetett EEG-pótdíjnak a különbségével, amelyet be kellett volna fizetni, ha a (215) preambulumbekzdésben foglalt összes kritérium teljesül; a visszafizetésre kötelezett vállalkozás által fizetendő teljes EEG-pótdíj – ideértve a visszafizetett összeget – azonban nem haladhatja meg a 2013-ban ténylegesen befizetett EEG-pótdíj 150 %-át.

7.4. A Szerződés egyéb rendelkezéseinek való megfelelés

- (217) A 2014. évi iránymutatás 29. pontjával összhangban – mivel az EEG-pótdíj célja az EEG-villamosenergia támogatásának finanszírozása – a Bizottság megvizsgálta, hogy a pótdíj megfelel-e a Szerződés 30. és 110. cikkének.
- (218) Az ítélkezési gyakorlat szerint a díjat, amely a nemzeti és importált árukat azonos kritériumok alapján sújtja, mindazonáltal tilthatja a Szerződés, amennyiben e díj bevételének célja azon tevékenységek támogatása, amelyek elsősorban a megadóztatott nemzeti áruk számára előnyösek.
- (219) Ha azok az előnyök, amelyeket ezen áruk élveznek, teljes egészében kiegyenlítik az azokat sújtó díjat, ez utóbbi hatásai csak az importált termékek tekintetében lesznek érezhetőek, így ez azonos hatású díjnak minősül, ellentétben a Szerződés 30. cikkében foglaltakkal. Másrészt, ha ezek az előnyök csak részben egyenlítik ki a belföldi termékekre kirótt díjat, akkor a kérdéses teher a Szerződés 110. cikke alkalmazásában megkülönböztető adóztatásnak minősül, valamint a belföldi termékekre kirótt teher ellensúlyozására használt bevételhányad ellentétes lesz ezzel a rendelkezéssel ⁽¹⁰²⁾.
- (220) Sokéves döntéshozatali gyakorlatával ⁽¹⁰³⁾, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlatának ⁽¹⁰⁴⁾ megfelelően a Bizottság megvizsgálta, hogy a megújuló energiaforrásokra irányuló nemzeti támogatási rendszereknek a villamosenergia-fogyasztásra kivetett adó jellegű illeték révén történő finanszírozása megkülönböztető lehet-e az importált megújuló energiaforrásokkal szemben. Amennyiben a belföldi villamosenergia-termelés az összes villamosenergia-fogyasztásra (beleértve az importált villamos energia fogyasztását is) kirótt teherből finanszírozott támogatásban részesül, akkor fennáll annak kockázata, hogy a finanszírozási mód – amely terhet ró az ilyen finanszírozás

⁽¹⁰²⁾ C-128/03. és C-129/03. sz., AEM egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:224) 44–47. pontja; C-206/06. sz., *Essent Netwerk Noord* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413) 42. pontja.

⁽¹⁰³⁾ N 34/90. sz. állami támogatásról szóló határozat; N 416/99 sz. állami támogatásról szóló határozat; N 490/00 sz. állami támogatásról szóló határozat; N 550/00 sz. állami támogatásról szóló határozat; N 317/A/2006. és NN 162/A/2003 sz. állami támogatásról szóló határozatok; N 707 és 708/2002 sz. állami támogatásról szóló határozatok; N 789/02 sz. állami támogatásról szóló határozat; N 6/A/2001 sz. állami támogatásról szóló határozat; 2007/580/EK bizottsági határozat; 2009/476/EK bizottsági határozat; N 437/09. sz. állami támogatás.

⁽¹⁰⁴⁾ C-128/03. és C-129/03. sz., AEM egyesített ügyekben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2005:224) 44–47. pontja; C-206/06. sz., *Essent Netwerk Noord* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413) 58–59. pontja.

előnyeiben nem részesülő importált energiára – hátrányos hatást gyakorol a megújuló energiaforrásokból előállított importált villamos energiára, és ezáltal megsérti a Szerződés 30. és/vagy 110. cikkét ⁽¹⁰⁵⁾.

- (221) Ezen túlmenően pedig a Bizottság az eljárást megindításáról szóló határozatában azt is megállapította, hogy a 2012. évi EEG-törvény *prima facie* megkülönböztető hatást vált ki azáltal, hogy a 2012. évi EEG-törvény 39. §-a előírja, hogy az EEG-pótdíj mértékét „közvetlen forgalmazás” esetében csökkenteni kell. A csökkentett díj csak akkor alkalmazandó, amikor a szolgáltató villamosenergia-portfóliójának 50 %-át nemzeti EEG-villamosenergia-termelőktől szerezte be, ezért úgy tűnik, hogy ez a Szerződés 110. cikke alkalmazásában hátrányosan megkülönböztető tehernek minősül.
- (222) A Bizottság megvizsgálta azt is, hogy ha a pótlékot megemelnék azon import tekintetében, amelyet ha Németországban állítottak volna elő, akkor nem részesült volna a 2012. évi EEG-törvény szerinti támogatásban (például a több mint 20 éve üzemelő létesítmények által előállított villamos energia), akkor a pótdíj megfelelné a 30. és a 110. cikknek arra hivatkozással, hogy ebben a konkrét esetben nincs különbség a belföldi termelés és az import kezelésében.
- (223) Németország vitatja, hogy a 2012. évi EEG-törvény a Szerződés 30. és 110. cikke alkalmazásában hátrányos megkülönböztetést válthatna ki, mégpedig a következő okokból: Először is azt állítja, hogy nincsen hasonlóság az EEG-pótdíjjal terhelt importált termékek és a pótdíjból finanszírozott belföldi termékek között. Ennek az az oka, hogy az EEG-pótdíj megújulóenergia-létesítményeket finanszíroz, de azt a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia fogyasztására vetik ki.
- (224) Még ha a pótdíjra úgy is tekintenének, hogy az a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát finanszírozza, akkor is lenne különbség a pótdíjjal terhelt villamos energia és az általa támogatott villamos energia között. Ennek az az oka, hogy Németország megújuló energiaforrásokra vonatkozó célkitűzését – amelyet a 2009/28/EK irányelv 3. cikk (3) bekezdése és az I. melléklet A. része határoz meg – vagy belföldön előállított vagy a villamos energia előállításának helye szerinti tagállammal folytatott együttműködési mechanizmus alapján megújuló energiaforrásokból előállított importált villamos energiával lehet csak teljesíteni (az említett irányelv 5. cikk (3) bekezdése). Együttműködési mechanizmus hiányában ezért semmilyen megújuló energiaforrásokból előállított importált villamos energia nem számítható bele a célkitűzés teljesítésébe. A fogyasztók nézőpontjából pedig az ilyen villamos energia ezáltal nem tekinthető a megújuló energiaforrásokból előállított belföldi villamos energiához hasonlóknak.
- (225) Ami a *zöld villamos energia által biztosított kedvezményt* (2012. évi EEG-törvény 39. §) illeti, Németország azt állítja, hogy az nem tekinthető hátrányosan megkülönböztetőnek, mert valójában végrehajtja a 2009/28/EK irányelvet. A 2009/28/EK irányelv meghatározza a megújuló erőforrásokból előállított energia részesedésére vonatkozó nemzeti célkitűzéseket, valamint megengedi a tagállamoknak azt, hogy támogatási rendszereket és együttműködési intézkedéseket alakítsanak ki (3. cikk (3) bekezdés). Az irányelv 5. cikk (3) bekezdése szerint a megújuló energiaforrásokból belföldön előállított villamos energia beleszámít a célkitűzés teljesítésébe. A megújuló energiaforrásokból más tagállamban előállított villamos energia főszabály szerint nem számít bele a célkitűzés teljesítésébe, ha az az érintett tagállamok közötti együttműködési megállapodás hatálya alá tartozik. Ilyen megállapodások megkötése nem kötelező, hanem a tagállamok belátására van bízva. Németország szerint az irányelv rendelkezéseiből az következik, hogy Németország csak a megújuló energiaforrásokból belföldön előállított villamosenergia-termelés támogatására jogosult. E rendelkezésekből még az is következik, hogy Németország számára nem kötelező támogatási rendszeréhez hozzáférést biztosítani más tagállamok megújuló energiaforrásokból villamos energiát előállító termelőinek, vagy hagynia, hogy az ilyen termelők hasznot húzzanak a *zöld villamos energia által biztosított kedvezményből*.
- (226) Ezen túlmenően Németország azt is állítja, hogy ha a *zöld villamos energia által biztosított kedvezmény* más tagállamokban található termelők számára is hozzáférhető lenne, akkor fennállna annak kockázata, hogy mindez az olyan termelők túlkompenzációjához vezetne, akik így elkezdhetnének szemezgetni a különböző nemzeti támogatási rendszerekből. Fenyegétést jelentene továbbá a 2012. évi EEG-törvény finanszírozási mechanizmusa számára is, mivel egyre több külföldi termelő kívánná felhasználni a *zöld villamos energia által biztosított kedvezményt*, és az EEG-pótdíjjal valójában terhelt villamos energia mennyisége folyamatosan csökkenne, felmorzsolva ezzel a finanszírozás alapját. Mindez gyakorlatilag ellentétes lenne a 2009/28/EK irányelv célkitűzéseivel, amely lehetővé teszi a megújulóenergia-termelés fokozását célzó nemzeti támogatási rendszerek kialakítását.
- (227) Németország szerint ezt az értelmezést igazolja a nemrég hozott *Ålands Vindkraft* ítélet ⁽¹⁰⁶⁾. Ebben az ügyben – vagyis a megújuló energiaforrásokból kizárólag az adott tagállam területén előállított villamos energia tekintetében átruházható bizonyítványoknak az ilyen energiaforrásokból előállított energia termelői részére történő kiadását előíró nemzeti rendszer vonatkozásában – a Bíróság kimondta, hogy az ilyen rendszer az importra kiszabott mennyiségi korlátozással egyenértékű hatást kiváltó intézkedésnek minősül, amely elvben összeegyeztethetetlen a Szerződés 34. cikkéből eredő kötelezettségekkel. A rendszert azonban a környezet védelmével kapcsolatos nyomós követelmények igazolhajták ⁽¹⁰⁷⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ 47/69. sz., *Franciaország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1970:60) 20. pontja; 2014. évi EEG-határozat (329) és azt követő preambulumbekzdése.

⁽¹⁰⁶⁾ C-573/12. sz., *Ålands Vindkraft* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:2037).

⁽¹⁰⁷⁾ C-573/12. sz., *Ålands Vindkraft* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2014:2037) 75. és 119. pontja.

- (228) Végezetül pedig Németország szerint az EEG-pótdíj nem minősül sem a Szerződés 30. cikke, sem 110. cikke értelmében vett tehernek. Ez inkább egy pusztán visszatérítési követelés, amelyet az átvitelrendszer-irányítók támasztanak a villamosenergia-szolgáltatókkal szemben, tekintve, hogy az átvitelrendszer-irányítók szolgáltatók részére szolgáltatást teljesítőnek minősülnek. Németország hivatkozik a Bíróság ítélkezési gyakorlatára, amely szerint „*az olyan teher, amelyet az árukra határátlépésre alapozott indokkal vetnek ki, nem minősülhet a Szerződés által tiltott, azonos hatást kiváltó tehernek, amennyiben a szisztematikusan, a belföldi termékekre vonatkozó azonos szempontokkal összhangban és az importált és exportált termékekre egyaránt alkalmazott belső adók általános rendszeréhez kapcsolódik, ha a kereskedőnek ténylegesen és célzottan nyújtott konkrét szolgáltatásért teljesített, az adott szolgáltatással arányos pénzüsszeg megfizetését testesíti meg, vagy – bizonyos körülmények között – ha a közösségi jog által előírt kötelezettségek teljesítésének céljából végrehajtott vizsgálat miatt vetik ki*”⁽¹⁰⁸⁾.
- (229) Németország úgy ítéli meg, hogy a Bíróság ítéletében említett második és harmadik alternatív szempont teljesült. Németország először is azt állítja, hogy az EEG-pótdíj megfelelő ellentételezése egy konkrét nyújtott szolgáltatásnak, nevezetesen annak, hogy az átvitelrendszer-irányítók lemondanak a megújuló energiaforrásokból előállított, átvett villamos energia megújuló jellegéről, amelyet a villamosenergia-szolgáltatók szereznek meg a (144) preambulumbekzdésben⁽¹⁰⁹⁾ ismertetettek szerint. Németország szempontjából az EEG-pótdíjnak az átvitelrendszer-irányítók számára történő megfizetésével a villamosenergia-szolgáltatók kapnak valamit cserébe, nevezetesen azt, hogy a villamos energia egy része megújuló energiaforrásból származik. Németország ezért úgy érvel, hogy – az *Essent* ügy⁽¹¹⁰⁾ helyzetével ellentétben, ahol nem járt semmilyen szolgáltatás a befizetésekért –, az EEG-pótdíj egy ténylegesen nyújtott szolgáltatáshoz kapcsolódik. Másodszor pedig az EEG-pótdíjat állítólag az uniós jog – nevezetesen a 2009/28/EK irányelv – által előírt kötelezettségek teljesítése érdekében vetik ki.
- (230) A Bizottság nem ért egyet Németország indoklásával.
- (231) Először is bár igaz az, hogy az EEG-pótdíj megújulóenergia-létesítmények létrehozását finanszírozza, egyben támogatja is az ezekben a létesítményekben előállított energia termelését. Ezt bizonyítja az, hogy az EEG-pótdíjat kilowattóránkénti energiafogyasztásra vetik ki. Másodszor pedig a belföldön előállított EEG-villamosenergia és az importált EEG-villamosenergia közötti hasonlóságon nem változtat pusztán az, hogy az importált EEG-villamosenergia nem számít bele a 2009/28/EK irányelv által meghatározott célkitűzés teljesítésébe. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a hasonlóságot „*nem a termékek szigorúan azonos jellegének szempontjából, hanem hasonló és összehasonlítható használatuk alapján*”⁽¹¹¹⁾ kell értékelni. A hasonlóság kérdését meg kell különböztetni a különböző kezeléstől: A kezelésben jelentkező különbség kizárólag az olyan importált villamos energiával kapcsolatban áll fenn, amely a 2012. évi EEG-törvény szerint támogatásra lett volna jogosult, ha azt Németországban állították volna elő. E tekintetben irreleváns az a kérdés, vajon a megújuló energiaforrásokból előállított importált villamos energia beleszámít-e a 2009/28/EK irányelv által meghatározott célkitűzésekbe.
- (232) Ezen túlmenően pedig a Bizottság nem ért egyet Németország azon állításával sem, miszerint az EEG-pótlék nem minősül tehernek a Szerződés 30. és 110. cikkének alkalmazásában. Először, a Bíróság *Essent* ügyben hozott ítélete alapján a Szerződés 30. és 110. cikkének alkalmazása szempontjából irreleváns, hogy a terhet nem közvetlenül az állam, hanem az átvitelrendszer-irányítók róják ki⁽¹¹²⁾. Másodszor, látszólag nincs olyan szolgáltatás vagy eszköz, amelyre a villamosenergia-szolgáltatók által fizetendő EEG-pótdíj megfelelő fedezetet nyújtana. A megújuló jellegű energia önmagában nem jelent előnyt a villamosenergia-szolgáltatók számára, mivel azt a tényleges EEG-villamosenergiától elkülönítve szállítják. A szolgáltatók által teljesített befizetések sincsenek arányban a nyújtott szolgáltatással, mivel befizetések függnek a kedvezményben nem részesülő vevők számától, míg a nyújtott támogatott szolgáltatás – nevezetesen az, hogy a villamos energia megújuló jellegű – elválaszthatatlan és mindenki számára ugyanaz. Harmadszor, az EEG-pótléket nem *vizsgálatok*, és nem közvetlenül az uniós jogból eredő kötelezettségek miatt írják elő. A 2009/28/EK irányelv arra kötelezi Németországot, hogy vezessen be a megújuló erőforrásokból előállított energia részarányának folyamatos növekedését biztosító intézkedéseket (az irányelv 3. cikk (2) bekezdése); a végrehajtás Németország belátására van bízva, mind a konkrét intézkedések (az irányelv 3. cikk (3) bekezdése), mind finanszírozásuk módja tekintetében.
- (233) Amint azt a Bizottság az eljárást megindító határozatában is kimondta, a 30. és 110. cikk csak a nemzeti termelésre irányuló támogatási rendszernek az importált termékekre kivetett hátrányos megkülönböztetést eredményező teherrel való finanszírozását tiltja. Nem kötelezi a tagállamot arra, hogy a támogatási rendszerből eredő előnyöket az importált termékekre is kiterjessze. E határozat – hasonlóan a megújuló energiára irányuló

⁽¹⁰⁸⁾ C-130/93. sz., *Lamare* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1994:281) 14. pontja.

⁽¹⁰⁹⁾ Németország azonban elismeri, hogy az EEG-pótdíj önmagában nem minősül a megújuló energiaforrásokból előállított – és az azonnali piacon értékesített – villamos energia nyújtása ellentételezésének.

⁽¹¹⁰⁾ C-206/06. sz., *Essent Network Noord* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413).

⁽¹¹¹⁾ 171/78. sz., *Bizottság kontra Dánia* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:1980:54) 5. pontja.

⁽¹¹²⁾ C-206/06. sz., *Essent Network Noord* ügyben hozott ítélet (ECLI:EU:C:2008:413) 46. pontja.

nemzeti támogatási rendszerekről szóló korábbi határozatokhoz ⁽¹¹³⁾ – nem kérdőjelezi meg azt, hogy a 2012. évi EEG-törvény szerinti támogatás nemzeti termelésre korlátozódik-e. A szerződés 30. és 110. cikkének alkalmazásában a tagállamok azonban nem vezethetnek be megkülönböztető terheket támogatási rendszereik kialakításakor.

- (234) Az *Ålands Vindkraft* ítélet nem módosítja a Szerződés 30. és 110. cikkével kapcsolatos vizsgálatot. Először, ebben az ügyben az egyetlen kérdés az volt, hogy a megújuló energiaforrásokra épülő technológiákat alkalmazó villamosenergia-termelők nemzeti támogatási rendszerét elérhetővé kell-e tenni a más tagállamokban található termelők számára (a Bíróság kimondta, hogy itt nem ez a helyzet). Az ítélet továbbá nem vizsgálta azt a kérdést, hogy az ilyen nemzeti támogatási rendszert a más tagállamokban található gazdasági szereplőkre is kivetett megkülönböztető díj formájában finanszírozzák-e majd. Másodszor, a svéd bíróság kérelmére a Bíróság értelmezte az áruk szabad mozgására vonatkozó mennyiségi korlátozásról szóló 34. cikket; az előzetes döntéshozatalra vonatkozó hivatkozás nem érintette a Szerződésnek a megkülönböztető vámokról és adókról szóló 30. és 110. cikkét, amelyek vonatkozásában a Bíróság nem állapított meg semmit. Harmadszor, a Bíróság megállapította, hogy az, hogy Svédország megtiltotta a felperes részére a villamosenergia-bizonyítványok rendszeréhez való hozzáférést, amellet, hogy a mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősült, igazolható volt a környezetvédelmi politikával kapcsolatos okok alapján, és arányos környezetvédelmi politikai cél elérésével ⁽¹¹⁴⁾. A 30. és 110. cikket megsértő megkülönböztető intézkedések azonban nem igazolhatók még környezetvédelmi okokkal sem: a Bizottság nem lát olyan esetet, amelyben a környezetvédelem (vagy bármely más, nyomós közérdekű követelmény) előmozdítható lenne egy olyan pénzügyi kötelezettség megállapításával, amely miatt a más tagállamokban található gazdasági szereplőknek többet kellene fizetniük a belföldi versenytársaiknál.
- (235) Míg azonban Németország fenntartja azt az álláspontját, hogy az EEG-pótdíj nem sérti meg a Szerződés 30. és 110. cikkét, kötelezettséget vállalt arra vonatkozóan, hogy befektet a rendszerösszekötőkbe és hasonló európai energetikai projektekbe (lásd a (19) preambulumbekzdésben foglalt ismertetést). A befektetések mértéke megegyezik majd az állítólagos megkülönböztetés becsült értékével.
- (236) A Szerződés 30. és 110. cikke megsértésének szokásos rendezése a kivetett terhek megtérítése. A Bizottság elismerte, hogy az, hogy a bevételnek a behozatalból összegyűjtött adó jellegű teherből származó részét kifejezetten a behozatal előnyben részesítő projektekbe és infrastruktúrába fordítják vissza, megfelelően orvosolja a Szerződés 30. és 110. cikke szerinti esetleges múltbéli megkülönböztetést ⁽¹¹⁵⁾.
- (237) Az EEG-pótdíjból származó múltbéli bevételeknek az ilyen befektetésekre elkülönítendő részének a megállapítása a támogatható EEG-villamosenergia Németországba importálandó mennyiségének a megbecslésével kezdődik. Németország jelezte, hogy a 2012. évi EEG-törvény hatályosságának ideje alatt – 2012 januárja és 2014 júliusa között – az EEG-villamosenergiához tartozó származási garanciáknak a 2012. évi EEG-törvény által támogatható része körülbelül 1 349 GWh volt: 519 GWh 2012-ben, 283 GWh 2013-ban és 547 GWh 2014-ben. A származási garanciáknak az ebbe a mennyiségbe bele nem számító, ennél sokkal nagyobb része az óriási és régi vízerőművekhez tartozik, amelyek a 2012. évi EEG-törvény alapján nem támogathatóak. Ám mivel a származási garanciák külön-külön is átruházhatók, így ezek önmagukban nem elegendőek a ténylegesen behozott EEG-villamosenergia mértékének meghatározására. Németország jelezte, hogy a tényleges behozatal valószínűleg alacsonyabb volt, ám arról nem tudott információval szolgálni, hogy a kiszámított behozott zöld villamos energiát milyen mértékben fednék le a fizikai importszerződések.
- (238) A második lépés annak a megállapítása, hogy milyen mértékben alkalmazták megkülönböztetést a behozott zöld villamos energia tekintetében. A megkülönböztetés abban rejlik, hogy habár mind a belföldi EEG-villamosenergia-termelés, mind az EEG-behozatal hozzájárul az EEG-pótdíjhoz, mégis csak az EEG-villamosenergiatermelés jut emiatt előnyhöz (a támogathatósági feltételek korlátai között).
- (239) Így a megkülönböztetést a behozott EEG-villamosenergiára kirótt EEG-pótdíj mértéke alapján lehet mérni. Azt azonban hozzá kell tenni, hogy a visszatérítés nem fedi le teljesen a pótdíjat, hanem csak a kapott támogatás hipotetikus formájára korlátozódik (átvételi árak, piaci prémiumok vagy a *zöld villamos energia által biztosított kedvezmény*). Mivel a belföldi EEG-villamosenergiatermelők szintén fizetnek EEG-pótdíjat, de részesülnek EEG-támogatásban, ezért a bánásmódban csak annyi különbség mutatkozik, hogy a behozatalokra is kell pótdíjat fizetni, ám utánuk nem jár támogatás. Lényegében a megkülönböztetés megegyezik a behozott EEG-villamosenergiától visszatartott támogatás mértékével.

⁽¹¹³⁾ Lásd például az SA.33384 (2011/N) sz. állami támogatási ügyet – Ausztria, *Ökostromgesetz 2012*, C (2012) 565 végleges.

⁽¹¹⁴⁾ Lásd a 107. lábjegyzetet.

⁽¹¹⁵⁾ SA.15876 (N490/2000) sz. állami támogatás – Olaszország, A villamosenergia-ágazat átállási költségei (HL C 250., 2005.10.8., 10. o.).

- (240) Az átvételi árakat és a piaci prémiumokat tekintve a Bizottság megállapítja, hogy mivel ezek minden egyes EEG-technológia esetében eltérnek, meg kellene határozni a ténylegesen behozott EEG-villamosenergia különböző típusait és az importált mennyiségeket annak érdekében, hogy a támogatás ezen formáit alkalmazni lehessen a behozatalokra is. Mivel azonban Németország kifejtette, hogy a tényleges EEG-behozatalokra nincsenek rendelkezésre álló adatok, nem lehet megmérni a megkülönböztetést a konkrét átvételi áraknak vagy piaci prémiumoknak a behozatal vonatkozó mennyiségeire történő alkalmazásával.
- (241) Ezzel szemben a *zöld villamos energia által biztosított kedvezményből* eredő előny egyszerűbben is meghatározható: Németország jelezte, hogy a *zöld villamos energia által biztosított kedvezményből* eredő előny a gyakorlatban 4 ct/kWh-nál alacsonyabb volt. Ez azért van, mert a kedvezményt igénylő villamosenergia-szolgáltatók csak akkor kapják meg a 2 ct/kWh csökkentést a teljes portfóliójukra, ha a villamos energiájuk legalább 50 %-át megújuló energiaforrásból állították elő. Annak érdekében, hogy a villamosenergia-szolgáltatók elkerüljék vagy minimalizálják annak a kockázatát, hogy csak kevéssel maradjanak el az 50 %-os céltól (mely esetben az egész portfólióra a teljes EEG-pótdíjat meg kellene fizetni), egy kis ráhagyással, vagyis a szükséges 50 % feletti (gyakran 60 %-ot is elérő) arányban vásárolnak EEG-villamosenergiát. Ez esetben a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát termelőknek esetlegesen átadható költségelőny kiszámításához magasabb megújulóenergia-részaránnyal kell elosztani a teljes portfólióra érvényes EEG-pótdíj kedvezményt (2 ct/kWh). Például egy 60 %-os EEG-aránynál a továbbadható tényleges költségelőny nem 4 ct/kWh, hanem csupán 3,3 ct/kWh lenne. A *zöld villamos energia által biztosított kedvezményből* eredő maximális előny átlagosan 3,8 ct/kWh volt 2012-ben, 3,2 ct/kWh 2013-ban és 3,9 ct/kWh 2014-ben.
- (242) Úgy tűnik, hogy a *zöld villamos energia által biztosított kedvezmény* kissé magasabb volt a 2012. évi EEG-pótdíjnál, de alacsonyabb a 2013. és 2014. évi pótdíjknál. Az is valószínű, hogy a *zöld villamos energia által biztosított kedvezmény* alacsonyabb volt, mint az egyes átvételi árakban szereplő előny a piaci ár levonása után (például a napenergia esetében), de magasabb, mint a többi átvételi árban feltüntetett előny (például a szélenergia esetében). De még ha a *kedvezmény bizonyos mértékig* alá is becsüli a megkülönböztetés tényleges nagyságát, nem szabad elfelejteni, hogy a származási garanciák mennyisége túlbecsüli a behozatal nagyságát. Ezért a Bizottság azon az állásponton van, hogy a Németország által használt (a (238) és azt követő preambulumbekendésekben ismertetett) módszer megfelelő. A *zöld villamos energia által biztosított kedvezményből* eredő előny az importált származási garanciák adataival egyetemben az importált EEG-villamosenergia tekintetében a 2012. évi EEG-törvény alapján alkalmazott megkülönböztetés mértékéig megfelelő ellensúlynak tekinthető.
- (243) A támogatható EEG-villamosenergia behozatalok (237) preambulumbekendésben megállapított értékei és a (241) preambulumbekendésben megállapított *zöld villamos energia által biztosított kedvezmény* értékei alapján a visszaforgatott összeg 50 millió EUR-t tesz ki ⁽¹¹⁶⁾. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy Németország 50 millió EUR összegű, rendszerösszekötőkbe és európai energetikai projektekbe való befektetésre irányuló vállalása (lásd a (19) preambulumbekendést) helyrehozza a Szerződés 30. és 110. cikke szerinti esetleges múltbéli megkülönböztetést.

8. HITELES NYELV

- (244) Az ennek a határozatnak az 1. szakaszában említetteknek megfelelően Németország lemondott arról a jogáról, hogy ezt a határozatot német nyelven fogadtassa el. A határozat hiteles nyelve ezért az angol.

9. KÖVETKEZTETÉS ÉS VISSZAKÖVETELÉS

- (245) Mivel az EEG-pótdíj által a Szerződés 30. és 110. cikkének múltbéli megsértése helyrehozásra került, a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy az EEG-villamosenergiatermelők részére nyújtott támogatás – amelyet az eljárás megindításáról szóló határozat (187) és (200) preambulumbekendése összegegyeztethetőnek talált – a finanszírozási mechanizmusát illetően a belső piaccal is összegegyeztethető.
- (246) A Bizottság arra a következtetésre jut, hogy Németország jogszerűtlenül, a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdését megsértve vezette be az EEG-villamosenergiatermelés és az energiaigényes vállalkozások számára nyújtott támogatást.
- (247) A támogatást vissza kell fizetni, amennyiben az nem összegegyeztethető a belső piaccal.
- (248) A visszafizetés csak a 2013. és 2014. évre (a továbbiakban: az érintett évek) odaítélt EEG-pótdíj csökkentéseire terjedhet ki.

⁽¹¹⁶⁾ 19,7 (2012-ben) + 9,1 (2013-ban) + 21,3 (2014-ben) = 50,1 millió EUR.

- (249) A visszafizethető összegek minden érintett évre vonatkozóan a (251), (252) és (253) preambulumbekzdésben foglaltaknak megfelelően meghatározott, adott évre vonatkozó összegegyeztethető összegnek és a kedvezményezett által az adott évben ténylegesen kifizetett EEG-pótdíj összegének különbségére korlátozódnak.
- (250) A kedvezményezett által az adott évben ténylegesen kifizetett EEG-pótdíj összegét főszabály szerint úgy kapják meg, hogy a kedvezményezettnek az adott évben mért villamosenergia-fogyasztására ugyanabban az évben csökkentett pótdíjat határoznak meg. A pótdíj visszafizetésének felgyorsítása érdekében, és mivel a visszafizetéssel érintett összes vállalkozásra még nem érhető el az adott évekre vonatkozó fogyasztási adatok, Németország első lépésként a kérelmekben megjelölt villamosenergia-fogyasztást fogja felhasználni a pótdíj előzetes visszatérítése mértékének kiszámítására, melyet azonnal be kell hajtani. Németország második lépésként az érintett évekre vonatkozó tényleges fogyasztási adatokat fogja felhasználni a visszafizetés végleges mértékének megállapításához, és meg fogja tenni a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy biztosítsa a végleges összegtől függően a pótdíj visszatérítését vagy visszafizetését (a visszafizetés folyamatának második lépése más néven a korrekciós mechanizmus).
- (251) Az összegegyeztethető mennyiség meghatározásának első lépése a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakaszának alkalmazása. A csökkentésből hasznot húzó vállalkozásnak a 2014. évi iránymutatás 3. mellékletében (a 2014. évi iránymutatás (185) pontja) felsorolt egyik ágazatban kell tevékenykednie, vagy ennek hiányában a vállalkozás villamosenergia-intenzitásának legalább 20 %-nak kell lennie, és olyan ágazatban kell tevékenykednie, amelyben a kereskedelem intenzitása uniós szinten legalább 4 %, még abban az esetben is, ha az adott ágazat nem szerepel a 2014. évi iránymutatás 3. mellékletében (a 2014. évi iránymutatás (186) pontja). A 2014. évi iránymutatás (186) pontjának alkalmazásában – a (202) preambulumbekzdésben foglaltaknak megfelelően – az érintett évekre benyújtott kérelmekben feltüntetett adatok használhatók.
- (252) Ezen túlmenően, ha egy vállalkozás a (251) preambulumbekzdés alapján támogatható, a vállalkozásnak a többletköltségek legalább 15 %-át csökkentés nélkül kell kifizetnie (a 2014. évi iránymutatás (188) pontja). A vállalkozásonként fizetendő költségek összege azonban a vállalkozás bruttó hozzáadott értékének 4 %-ára korlátozható. Továbbá a legalább 20 %-os villamosenergia-intenzitású vállalkozások esetében az érintett vállalkozás bruttó hozzáadott értékének 0,5 %-ára korlátozhatják a teljes fizetendő összeget (a 2014. évi iránymutatás (189) pontja). A 2014. évi iránymutatás (189) pontjának alkalmazásában – a (202) preambulumbekzdésben foglaltaknak megfelelően – az érintett évekre benyújtott kérelmekben feltüntetett adatok használhatók. Ha egy vállalkozás a (251) preambulumbekzdés értelmében nem támogatható, a fizetendő összeg a 2014. évi iránymutatás 3.7.2. szakasza alapján főszabály szerint megegyezik a 2014. évi iránymutatás (197) pontjában foglalt átmeneti szabály szerinti csökkentés nélküli EEG-pótdíjjal.
- (253) Ha bármelyik érintett év vonatkozásában a (252) preambulumbekzdés alapján meghatározott fizetendő összeg magasabb, mint amit a kedvezményezett az adott évben ténylegesen befizetett, az átállási terv szabályai alkalmazandó a (212) preambulumbekzdésben foglaltak szerint: 2013-ra vonatkozóan az összegegyeztethető összeg nem haladhatja meg a 2013-ban (vagyis ugyanabban az évben) ténylegesen befizetett pótdíj 125 %-át. 2014-re vonatkozóan az összegegyeztethető összeg nem haladhatja meg a 2013-ban (vagyis az előző évben) ténylegesen befizetett pótdíj 150 %-át. A (250) preambulumbekzdésben leírtak szerint a 2013-ban és 2014-ben ténylegesen befizetett pótdíj a visszakövetelés mértékének előzetes kiszámítása céljából alapulhat a vállalkozásnak a 2013. és 2014. évi csökkentések iránti kérelmében megadott villamosenergia-fogyasztási adatokra. A korrekciós mechanizmus alkalmazásában a 2013. és 2014. évre vonatkozó tényleges villamosenergia-fogyasztási adatokat fogják felhasználni, amint azok elérhetővé válnak.
- (254) Ha a a (251), (252) és (253) preambulumbekzdés alapján meghatározott fizetendő összegek nem haladják meg a kedvezményezett által bármelyik érintett évben ténylegesen befizetett összeget, akkor nem történik visszakövetelés.
- (255) Amennyiben a kedvezményezett által kapott támogatás teljes összege kevesebb mint 200 000 EUR, és a támogatás az 1407/2013/EU bizottsági rendelet⁽¹¹⁷⁾ vagy az 1998/2006/EK bizottsági rendelet⁽¹¹⁸⁾ minden más kritériumát teljesíti, az ilyen támogatás a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében nem minősül állami támogatásnak, és ezért rá nem vonatkozik a visszakövetelés.
- (256) Amennyiben a kedvezményezett által kapott támogatás teljes összege több mint 200 000 EUR, és ebből kevesebb mint 200 000 EUR-t követelnek vissza, az 1998/2006/EK rendelet és az 1407/2013/EU rendelet nem alkalmazható, mert a támogatás ugyanazon elszámolható költségeket érinti, és a támogatáshalmazás ezért nem engedélyezett (az 1407/2013/EU rendelet 5. cikkének (2) bekezdése és az 1998/2006/EK rendelet 2. cikkének (5) bekezdése). Ezeket az összegeket tehát vissza kell fizetni.

⁽¹¹⁷⁾ A Bizottság 2013. december 18-i 1407/2013/EU rendelete az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról (HL L 352., 2013.12.24., 1. o.).

⁽¹¹⁸⁾ A Bizottság 2006. december 15-i 1998/2006/EK rendelete a Szerződés 87. és 88. cikkének a de minimis támogatásokra való alkalmazásáról (HL L 379., 2006.12.28., 5. o.).

(257) A Bizottság továbbá megvizsgálta, hogy van-e akadálya a 659/1999/EK rendelet 14. cikke szerinti visszafizetésnek. A (172) preambulumbekkezdésben leírtak szerint egyes érdekelt felek azt állították, hogy a 2013. és 2014. évi kiigazításnak a lehető legkisebbnek kell lennie a kedvezményezettek jogos elvárásainak biztosítása érdekében, és visszafizetés nem történhet. A (146) és azt követő preambulumbekkezdésekben megjelölt indokok miatt azonban a Bizottság NN 27/00. sz. ügyben hozott határozata nem eredményezheti a kedvezményezettek részéről jogos elvárások felmerülését, mivel a 2012. évi EEG-törvény különbözik a 2000. évi EEG-törvénytől, és több mint 10 évvel ez utóbbi után fogadták el, illetve különösen a BesAR még nem létezett a 2000. évi EEG-törvény idejében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az *Erneuerbare-Energien-Gesetz* 2012 (2012. évi EEG-törvény) alapján odaítélt, megújuló energiaforrásokból, valamint bányagázból előállított villamosenergia-termelés előmozdításáért nyújtott állami támogatás – ideértve a finanszírozási mechanizmusát –, melyet Németország a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdését megsértve, jogtalanul léptetett hatályba, a Németország által az I. mellékletben megállapított vállalás végrehajtása mellett a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősül.

2. cikk

A Bizottság elfogadja a Németország által a 2013. és 2014. évre vonatkozóan beterjesztett, II. mellékletben foglalt átállási tervet.

3. cikk

(1) A megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának finanszírozásával összefüggő pótdíj (EEG-pótdíj) csökkentéséből álló, energiaigényes felhasználóknak 2013-ban és 2014-ben odaítélt állami támogatás (*Besondere Ausgleichsregelung*, BesAR), melyet Németország a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdését megsértve, jogszerűtlenül léptetett hatályba, a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősül, amennyiben az ebben a bekezdésben meghatározott négy kategória egyikébe beletartozik.

Ha az állami támogatást egy olyan vállalkozásnak ítélték oda, amely a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (2014. évi iránymutatás) 3. mellékletében felsorolt egyik ágazatban tevékenykedik, a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősül, amennyiben a vállalkozás a villamosenergia-szolgáltatókat a megújuló energia vásárlására irányuló kötelezettség miatt sújtó, végül a villamosenergia-fogyasztókra áthárított többletköltségek legalább 15 %-át kifizette. Ha a vállalkozás a többletköltségeknek kevesebb mint 15 %-át fizette ki, az állami támogatás még összeegyeztethetőnek minősül a belső piaccal, ha a vállalkozás által kifizetett összeg a bruttó hozzáadott értéke legalább 4 %-ának, vagy a legalább 20 %-os villamosenergia-intenzitású vállalkozások esetében az érintett vállalkozás bruttó hozzáadott értéke legalább 0,5 %-ának felel meg.

Ha az állami támogatást egy olyan vállalkozásnak ítélték oda, amely 2014. évi iránymutatás 3. mellékletében felsorolt egyik ágazatban sem tevékenykedik, de 2012-ben legalább 20 %-os villamosenergia-intenzitású vállalkozásnak minősült, és abban az évben olyan ágazatban tevékenykedett, amelyben a kereskedelem intenzitása uniós szinten legalább 4 % volt, a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősül, amennyiben a vállalkozás a villamosenergia-szolgáltatókat a megújuló energia vásárlására irányuló kötelezettség miatt sújtó, végül a villamosenergia-fogyasztókra áthárított többletköltségek legalább 15 %-át kifizette. Ha a vállalkozás a többletköltségeknek kevesebb mint 15 %-át fizette ki, az állami támogatás még összeegyeztethetőnek minősül a belső piaccal, ha a vállalkozás által kifizetett összeg a bruttó hozzáadott értéke legalább 4 %-ának, vagy a legalább 20 %-os villamosenergia-intenzitású vállalkozások esetében az érintett vállalkozás bruttó hozzáadott értéke legalább 0,5 %-ának felel meg.

Ha az állami támogatást a második vagy harmadik albekezdés alapján összeegyeztethető állami támogatásra jogosult vállalkozásnak ítélték oda, de a vállalkozás által fizetett EEG-pótdíj mértéke nem érte el az említett albekezdésekben előírt szintet, a támogatás következő részei minősülnek összeegyeztethetőnek:

- 2013-ra vonatkozóan a támogatásnak a vállalkozás által 2013-ban ténylegesen kifizetett pótdíj 125 %-a feletti része;
- 2014-re vonatkozóan a támogatásnak a vállalkozás által 2013-ban ténylegesen kifizetett pótdíj 150 %-a feletti része.

Ha az állami támogatást a második vagy harmadik albekezdés alapján összeegyeztethető állami támogatásra nem jogosult vállalkozásnak ítélték oda, és a vállalkozás a pótdíj csökkentés nélkül számított többletköltségeinek 20 %-ánál kevesebbet fizetett, a támogatás következő részei minősülnek összeegyeztethetőnek:

- a) 2013-ra vonatkozóan a támogatásnak a vállalkozás által 2013-ban ténylegesen kifizetett pótdíj 125 %-a feletti része;
 - b) 2014-re vonatkozóan a támogatásnak a vállalkozás által 2013-ban ténylegesen kifizetett pótdíj 150 %-a feletti része.
- (2) Az (1) bekezdésbe nem tartozó támogatások nem összeegyeztethetők a belső piaccal.

4. cikk

Az 1. és 3. cikkben említett támogatási programok keretében nyújtott egyedi támogatások nem minősülnek támogatásnak, ha a folyósítás időpontjában megfeleltek a támogatás folyósításának időpontjában érvényes, a 994/98/EK tanácsi rendelet ⁽¹¹⁹⁾ 2. cikke alapján hozott rendelet feltételeinek.

5. cikk

Az 1. és 3. cikkben említett támogatási program keretében folyósított egyéni támogatás az ilyen típusú támogatásra alkalmazott maximális támogatási intenzitás erejéig összeegyeztethető a belső piaccal, ha a folyósítás időpontjában megfelelt a 994/98/EK rendelet 1. cikke alapján elfogadott rendeletben vagy bármely egyéb jóváhagyott támogatási rendszerben meghatározott feltételeknek.

6. cikk

(1) Németország a III. mellékletben előírt módszer szerint visszafizeteti a kedvezményezettekkel az 3. cikk (2) bekezdésében említett összeegyeztethetetlen állami támogatást.

(2) A visszafizetendő összegeknek tartalmazniuk kell a kamatokat, a támogatásnak a kedvezményezettek rendelkezésére bocsátásától a tényleges visszatérítés időpontjáig.

(3) A kamatokat a 794/2004/EK bizottsági rendelet ⁽¹²⁰⁾ V. fejezetével összhangban kamatos kamattal kell kiszámítani.

(4) Németország e határozat elfogadásának napjától kezdődő hatállyal megszünteti az 3. cikk (2) bekezdésében említett támogatási program szerint esedékes valamennyi kifizetést.

7. cikk

(1) A 3. cikk (2) bekezdésében említett összeegyeztethetetlen támogatás visszafizetésének haladéktalanul és hatékonyan kell megtörténnie.

(2) Németország az odaítélt összeegyeztethetetlen támogatás visszafizetésével biztosítja e határozatnak az arról szóló értesítéstől számított négy hónapon belüli végrehajtását.

(3) Ha Németország csak a III. melléklet (4) bekezdésében megállapított előzetes visszatérítési összegeket szerzi vissza, akkor Németország biztosítja, hogy a III. melléklet (4) bekezdésében ismertetett korrekciós mechanizmus az e határozat kihirdetésétől számított egy éven belül végrehajtásra kerül.

8. cikk

(1) A határozat kihirdetésének időpontjától számított két hónapon belül Németország benyújtja az alábbi információkat:

- a) a 3. cikk (1) és (2) bekezdésében említett támogatásban részesült kedvezményezettek listája és az említett program alapján kapott támogatás teljes összege kedvezményezettenkénti bontásban;

⁽¹¹⁹⁾ A Tanács 1998. május 7-i 994/98/EK rendelete az Európai Közösséget létrehozó szerződés 92. és 93. cikkének a horizontális állami támogatások bizonyos fajtáira történő alkalmazásáról (HL L 142., 1998.5.14., 1. o.).

⁽¹²⁰⁾ A Bizottság 2004. április 21-i 794/2004/EK rendelete az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 140., 2004.4.30., 1. o.).

- b) az egyes kedvezményezettek által visszafizetendő teljes előzetes visszatérítési összeg (a támogatás összege és a kamatok);
- c) az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott, illetve tervezett intézkedések részletes bemutatása, ideértve az I. mellékletben megállapított vállalást;
- d) az azt bizonyító dokumentumok, hogy a kedvezményezetteket felszólították a támogatás visszafizetésére és az I. mellékletben megállapított vállalást teljesítették.

(2) Németország folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot az e határozat végrehajtása érdekében elfogadott nemzeti intézkedések előrehaladásáról a 3. cikk (2) bekezdésében említett támogatás visszatérítésének és az I. mellékletben megállapított kötelezettségvállalásnak a teljes körű teljesítéséig. A Bizottság egyszerű kérésére haladéktalanul benyújtja az e határozat teljesítésére vonatkozó, már meghozott és tervezett intézkedésekre vonatkozó információkat. Németország továbbá részletes tájékoztatást nyújt a kedvezményezettek által már visszafizetett támogatási összegekről és kamatokról.

9. cikk

Németország elkötelezi magát amellet, hogy az 50 millió EUR összeget rendszerösszekötőkbe és európai energetikai projektekbe forgatja vissza. Németország folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot e kötelezettségvállalás teljesítéséről.

10. cikk

E határozat címzettje a Németországi Szövetségi Köztársaság.

Kelt Brüsszelben, 2014. november 25-én.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

NÉMETORSZÁG ÁLTAL 2014. JÚLIUS 7-ÉN ELŐTERJESZTETT KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

„A 110/30. cikk meglévő létesítményeket érintő problémája és Grünstromprivileg (EEG 2012)

A 2012. évi EEG vonatkozásában globális megoldást kell találni mind a Grünstromprivileg, mind a 30/110. cikk problémájának kérdésére. A megoldás az állítólagos megkülönböztetés becsült összegének a rendszerösszekötőkbe és hasonló európai energetikai projektekbe való visszaforgatása lenne. A visszaforgatás a vonatkozó projekt fejlődésével párhuzamosan történhetne. A Németország által közölt szám adatok alapján a visszaforgatás mértéke a 2012. január és 2014. július közötti időszakra körülbelül 50 millió EUR. Németország ezt a vállalást tehát a jogi helyzetének biztosításával teszi meg (megkülönböztetésmentesség).”

II. MELLÉKLET

NÉMETORSZÁG ÁLTAL 2014. JÚLIUS 4-ÉN ELŐTERJESZTETT KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

„Die Rückforderung bezogen auf ein Unternehmen ergibt sich aus der Differenz der entsprechenden EEG-Kosten nach Umwelt- und Energiebeihilfeleitlinien (EEAG) und der nach EEG 2012 bemessenen EEG-Kosten. Dabei begrenzt der Anpassungsplan die nach EEAG zu leistende Zahlung auf max. 125 % (für 2013) bzw. max. 150 % (für 2014) der nach EEG 2012 für 2013 geleisteten EEG-Zahlung (vgl. folgende schematische Darstellung). Negative Rückforderungsbeträge werden nicht berücksichtigt.

Schematische Darstellung der Berechnung

$$\text{Rückforderung}_{2013} = Z(\text{Anpassplan})_{2013} - Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$\text{Mit: } Z(\text{Anpassplan})_{2013} = \text{Minimum von } Z(\text{EEAG}) \text{ und } 125 \% \times Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

Rückforderung₂₀₁₃: Rückforderung für das Jahr 2013

Z(Anpassplan)₂₀₁₃: Zahlung gemäß Anpassungsplan für 2013

Z(EEAG)₂₀₁₃: Zahlung gemäß EEAG für 2013

Z(EEG2012)₂₀₁₃: Für 2013 nach EEG2012 tatsächlich geleistete EEG-Zahlung

Aufgrund der Dringlichkeit einerseits und zur Begrenzung des ohnehin als sehr hoch einzuschätzenden administrativen Aufwandes andererseits ist es nötig, für die Berechnung der unternehmensbezogenen Rückforderungsbeträge ausschließlich auf dem BAFA schon vorliegende Zahlen zurückzugreifen. (*) Daher werden die spezifischen Unternehmensdaten (Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen, Strombezugsmenge, Stromkosten) der Anträge für 2013 bzw. 2014 verwendet (»Bescheidaten«), die sich auf das entsprechende Nachweisjahr beziehen (maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2011 (Voraussetzungsjahr) für Begrenzung in 2013 (Begrenzungsjahr); maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2012 für Begrenzung in 2014). Demzufolge wird für die Berechnung u. a. jeweils die spezifische Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen verwendet, da die Daten für die Bruttowertschöpfung zu Faktorkosten nicht vorliegen. Weiterhin erfordert diese Vorgehensweise, dass der gesamte Berechnungsvergleich auf der angemeldeten Strombezugsmenge im Voraussetzungsjahr beruht, die von der in dem betreffenden Begrenzungsjahr tatsächlich verbrauchten Strommenge abweicht.

Jahresbezug der verwendeten Werte:

	Bescheid für 2013	Bescheid für 2014
Bruttowertschöpfung (zu Marktpreisen)	2011	2012
Strommenge	2011	2012
Stromkosten	2011	2012 ^{*)}

(*) Eredeti lábjegyzet: »Die unternehmensbezogenen Daten des Jahres 2013 liegen dem BAFA nicht vor. Unternehmensbezogene Daten des Jahres 2014 existieren naturgemäß noch nicht.«

Fordítás

„Az adott vállalkozásra vonatkozó visszatérítés (a visszatéríthető összeg) mértéke a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (»2014. évi iránymutatás«) alapján megállapított kapcsolódó EEG-kiadások és a 2012. évi EEG-törvény alapján megállapított EEG-kiadások különbsége. Az átállási terv e tekintetben a 2012. évi EEG-törvény szerint a 2013-as évre kifizetett összeg legfeljebb 125 %-ában (a 2013-as évre) és legfeljebb 150 %-ában (a 2014-es évre) maximalizálja a 2014. évi iránymutatás alapján kifizetendő összeget (lásd a diagramot). A negatív visszakövetelést nem veszik figyelembe.

Diagram: a visszatérítés kiszámítási módja

$$\text{Visszatérítés}_{2013} = P(\text{Átállási terv})_{2013} - P(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$P(\text{Átállási terv})_{2013} = A \text{ P minimuma(EEAG) és } 125 \% \times P(\text{EEG2012})_{2013}$$

Visszatérítés₂₀₁₃: A 2013-as évre vonatkozó visszatérítés

P(Átállási terv)₂₀₁₃: Az átállási terv szerint 2013-ban esedékes befizetés

P(EEAG)₂₀₁₃: A 2014. évi iránymutatás szerint 2013-ban esedékes befizetés

P(EEG2012)₂₀₁₃: 2013-ban a 2012. évi EEG-törvény alapján történő tényleges befizetés

Az ügy sürgősségére tekintettel és a várhatóan nagyon magas adminisztratív terhek visszaszorítása érdekében kizárólag a BAFA számára már rendelkezésre álló adatok alapján szükséges kiszámítani a vállalkozások által visszatérítendő összegeket (*). Ezért fel fogják használni a vállalatra jellemző adatokat (bruttó hozzáadott értéken piaci áron, villamosenergia-fogyasztás és villamosenergia-árak), amelyeket a vállalkozások a 2013-ra és 2014-re vonatkozó kérelmeikben megjelöltek, ám amelyek annak az évnél felelnek meg, amelyre bizonyítékokat kellett betervezni (vagyis a 2011-es üzleti évre a 2013-ban odaítélt csökkentés esetében és a 2012-es üzleti évre a 2014-ben odaítélt csökkentés esetében). Ennek megfelelően a számítás a piaci áron számított bruttó hozzáadott értéken alapul, mert a tényezőkölségen számított bruttó hozzáadott értékre vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre. Ezenfelül az összehasonlított számításnak a kérelemben megjelölt azon villamosenergia-fogyasztási adatokon kell alapulnia, amelyek annak az évnél felelnek meg, amelyre bizonyítékokat kellett betervezni. Ezek a villamosenergia-fogyasztási adatok eltérnek a csökkenéssel érintett évben ténylegesen fogyasztott villamos energia adataitól.

Az alkalmazott értékek referenciaévei:

	BAFA-határozat 2013-ra vonatkozóan	BAFA-határozat 2014-re vonatkozóan
Bruttó hozzáadott érték piaci áron	2011	2012
Villamosenergia-fogyasztás	2011	2012
Villamosenergia-költség	2011	2012”

(* Eredeti lábjegyzet: »2013-ra vonatkozóan a BAFA számára nem állnak rendelkezésre a vállalatra jellemző adatok. A 2014-es évre vonatkozóan még nem léteznek vállalatra jellemző adatok.«

III. MELLÉKLET

A VISSZATÉRÍTÉS MÓDJA

1. A visszakövetelés kizárólag a 2013. és 2014. évre (a továbbiakban: az érintett évek) odaítélt EEG-pótdíj csökkentéseire terjed ki.

2. A visszakövetelhető összegek minden érintett évre vonatkozóan az (5) és (8) bekezdésben foglaltaknak megfelelően meghatározott, adott évre vonatkozó összegegyeztethető összegnek és a kedvezményezett által az adott évben a (3) és (4) bekezdéssel összhangban meghatározottak szerint ténylegesen kifizetett EEG-pótdíj összegének különbségével egyeznek meg.

A kedvezményezett által az adott évben ténylegesen kifizetett EEG-pótdíj összege

3. A kedvezményezett által az adott évben ténylegesen kifizetett EEG-pótdíj összegét úgy kapják meg, hogy a kedvezményezettnek az adott évben mért villamosenergia-fogyasztására az ugyanerre az évre vonatkozó csökkentett pótdíjat határoznak meg.

4. A (3) bekezdéstől eltérve, Németország első lépésként felhasználhatja a kedvezményezettnek az érintett évre vonatkozó kérelmében megjelölt villamosenergia-fogyasztást a visszatérítés előzetes összegének kiszámításához. Ebben az esetben a visszatérítés előzetes összegét azonnal behajtják, és Németország második lépésként a tényleges fogyasztási adatok alapján meghatározza a visszatérítés végleges összegét, és megteszi a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy biztosítsa a végleges összegtől függően az összeg visszatérítését vagy visszafizetését (korrekciós mechanizmus).

Az összegegyeztethető összeg

5. Ha a kedvezményezett a 2014. évi iránymutatás 3. mellékletében (a 2014. évi iránymutatás (185) pontja) felsorolt egyik ágazatban tevékenykedik, vagy a vállalkozás villamosenergia-intenzitása legalább 20 %, és olyan ágazatban tevékenykedik, amelyben a kereskedelem intenzitás uniós szinten legalább 4 %, még abban az esetben is, ha nem tevékenykedik a 2014. évi iránymutatás 3. mellékletben felsorolt ágazatban (a 2014. évi iránymutatás (186) pontja), a kedvezményezett jogosult a megújuló energiaforrásból származó energiatermelés támogatásának finanszírozásával összefüggő csökkentés formájában odaítélt támogatásra. A 2014. évi iránymutatás (186) pontjának alkalmazásában az érintett évre benyújtott kérelemben feltüntetett adatok használhatók.

6. Ha a kedvezményezett az (5) bekezdés alapján támogatható, az összegegyeztethető összeg a csökkentés nélküli EEG-pótdíj 15 %-ának felel meg (a 2014. évi iránymutatás (188) pontja). Az összegegyeztethető összeg azonban vállalkozásonként a vállalkozás bruttó hozzáadott értékének 4 %-ára korlátozható. Továbbá a legalább 20 %-os villamosenergia-intenzitású vállalkozások esetében az érintett vállalkozás bruttó hozzáadott értékének 0,5 %-ára korlátozhatják az összegegyeztethető összeget (a 2014. évi iránymutatás (189) pontja). A 2014. évi iránymutatás (189) pontjának alkalmazásában az érintett évre benyújtott kérelemben feltüntetett adatok használhatók.

7. Ha a kedvezményezett az (5) bekezdés alapján nem támogatható, az összegegyeztethető összeg a csökkentés nélküli EEG-pótdíj 20 %-ának felel meg (a 2014. évi iránymutatás (197) pontja).

8. Ha bármelyik érintett év vonatkozásában a (6) és (7) bekezdés alapján összegegyeztethető összeg magasabb, mint a kedvezményezett által az érintett évben ténylegesen kifizetett EEG-pótdíj, az összegegyeztethető összeg az alábbiak szerint korlátozandó:

- a) 2013-ra vonatkozóan az összegegyeztethető összeg nem haladhatja meg a kedvezményezett által 2013-ban (vagyis ugyanabban az évben) ténylegesen befizetett EEG-pótdíj 125 %-át;
 - b) 2014-re vonatkozóan az összegegyeztethető összeg nem haladhatja meg a kedvezményezett által 2013-ban (vagyis az előző évben) ténylegesen befizetett EEG-pótdíj 150 %-át.
-